

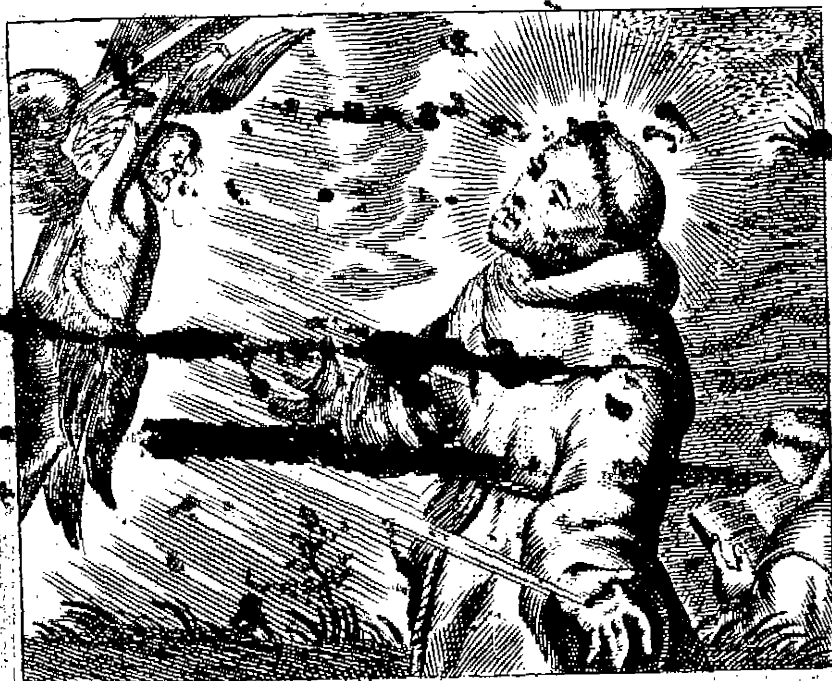
OFFICIA PROPRIA SANC TORUM ORDINIS MINORUM

Quæ PIUS V. Pont. Max. tam pro Fratribus
quàm Monialibus ejusdem ORDINIS
viva voce concessit :

Postea autem denuò correctæ ex commissione PAULI PAPÆ V.
& juxta Breviarium Romanum ex Decreto sacrosancti
Concilij Tridentini restitutum, PII V. Pont. Max.
jussu editum, & CLEMENTIS VIII. auctoritate
recognitum, etiam recognita & emendata,

Cum Officiis Sanctorum à recentioribus Pontificibus ordina-
tis, & juxta novum Kalendarium, à Sacra Rituum Con-
gregatione recognitum & approbatum, digestis.

Paris. Aestiva.

ANTVERPIÆ,
EX OFFICINA PLANTINIANA
BALTHASARIS MORETI.
MDC LXXVII.

S. Monicę uirtutibus
Oratio

Deus Maxentium consolator,
et inter sperantium Salus, qui
beata Monica pro lacrimas in
conversione filij sui Agostini mi-
sericorditer suscepisti, da nobis
tuique interuentu peccata
nostra deponere, et gratia
tua indulgentiam inuenire.
Per Dominum.

Oratio

Deus qui unigenitum Filium
tuum Constitutioni humanę
assumendo salutem, et Teum
pro nobis suscipisti. Concede propi-
us ut Cuius Sanctum nomen
eneramus ~~per te~~
~~interueniente~~
interis, eius quoque aspectu
perficiamus in Celis.

concede quęsumus omnipotens Deus,
ut ad meliorem uitam Sanctorum
nostrorum, Ordinem nostrorum beati-
ficandis, et impleretur: quatenus
in uiam ad uitam, etiam actus

KALENDARIVM

FESTORVM SANCTORVM

ORDINIS MINORVM.

Festa S. Anna, Præsentationis S. Mariæ Virginis celebranda sunt ritu Duplicis majoris, ex concessione SIXTI IV.

Feria V. cuiusque Hebdomada extra tempus Adventus & Quadragesimæ non impedita Officio ix. Læctionum fieri potest Officium de sanctissimo Sacramento ritu Officij Semiduplicis, ex concessione PII V.

Similiter quolibet Sabbato anni (extra Adventum & Quadragesimam & Sabbato Vigiliarum ac Quatuor Temporum) non impedito Officio ix Læctionum etiam translato fieri potest Officium de Conceptione B. Mariæ Virginis ritu Officij Semiduplicis ex concessione PAULI V.

Item PAULUS PAPA V. concessit Fratribus Minoribus Conventualibus ut Officium Seraphici Patris S. Francisci semel in mense die prima non impedita Festo novem Læctionum recitare possint ritu Semiduplici per totum annum etiam in Adventu & Quadragesima.

Similiter concessit toti Ordini FF. Minorum de Observantia ut Officium Impressionis Stigmatum in corpore B.P.N. FRANCISCI semel in mense, prima die non impedita festo Duplici aut Semiduplici (extra tempus Adventus & Quadragesimæ) ritu Semiduplici celebretur.

Item CLEMENS PAPA X. concessit ut Officium S. Clara semel in mense recitari possit per totum annum, die non impedita Officio novem Læctionum ritu Semiduplici, excepto tempore Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum & Vigiliarum.

Similiter concessit singulis mensibus recitari Officium S. Antonij Paduani etiam ritu Semiduplici die non impedita, festo novem Læctionum, excepto tamen tempore Adventus, Quadragesimæ & Vigiliarum.

M. A. I. I.

13 Petri Regalati Confessoris. Duplex minus.

17 Paschalis Confessoris. duplex majus.

18 Translatio S. Bernardini Confessoris. duplex.

19 B. Felicis Confess. duplex majus. cum commemorat. S. Pudencianæ virg. (apud Capucinos fuit heri.)

20 Bernardini Confessoris. duplex 2. classis.

21 De Octava S. Bernardini.

22 De Octava.

23 De Octava.

24 De Octava.

25 Translatio B. P. N. Francisci Confessoris duplex. cum commemorat. Octavæ, & S. Urbani Papæ & martyris.

26 Philippi Nerei Confessoris. duplex. cum commemorat. Octavæ, & S. Eleutherij Papæ & martyris.

27 Octava S. Bernardini. duplex & commemorat. S. Joannis Papæ & martyris.

28 Venantij mart. semiduplex.

29 Petri Cælestini Papæ & Confessoris. duplex.

30 Mariæ Magdalenz de Pazzis virg. semiduplex. cum commemorat. S. Felicis Papæ & mart.

J U N I I.

- 13 Antonij Confessoris duplex
2. classis.
- 14 Basilij Episcopi & Confessoris
duplex. cum commemorat.
Octavæ S. Antonij.
- 15 De Octava. cum commem.
SS. Viri, Modesti, atque Cre-
scentiæ martyrum.
- 16 De Octava.
- 17 De Octava.
- 18 De Octava. cum commem.
SS. Marci & Marcelliani martt.
- 19 De Oct. cum comm. SS. Ger-
vasij & Protasij martyrum.
- 20 Octava S. Antonij. duplex.
cum comm. S. Silverij Papæ &
martyris.

J U L I I.

- 4 Elisabeth viduæ Reginæ Por-
tugalliæ. semiduplex. cum
commemorat. Octavæ Aposto-
lorum.
- 9 Nicolai & soc. mart. Gorco-
niensium. duplex majus.
- 14 Bonaventuræ Episcopi &
Confessoris & Ecclesiæ Docto-
ris. duplex 2. classis.
- 15 Henrici Imperatoris Con-
fessoris. semiduplex cum com-
memorat. Octavæ.
- 16 De Octava.
- 17 De Octava. cum commem.
S. Alexij Confessoris, ita
S. R. C. die 13. Junij 1682.
- 18 De Octava. cum commem.
SS. Symphoræ & septem fi-
liorum martyrum.
- 19 De Octava.
- 20 Margaritæ virg. & mart. du-
plex. commemorat. Octavæ.
- 21 Octava S. Bonaventuræ du-
plex. cum commem. S. Pra-
xedis virginis.
- 24 Francisci Solani Confessoris.
duplex majus. cum comm.
Vigiliæ & S. Christinæ vir-
ginis & martyris.
- 26 Annæ Matris B. Mariæ. du-
plex majus.

A U G U S T I.

- 2 Festum S. Mariæ Angelorum.
duplex majus. cum commem.
S. Stephani Papæ & mart.
- 4 Dominici Confessoris. duplex
2. classis.
- 5 Dedicatio S. Mariæ ad Nives.
duplex majus. cum commemo-
rat. Octavæ S. Dominici.
- 6 Transfiguratio Domini. du-
plex majus. cum commemo-
rat. Octavæ S. Dominici &
SS. Xysti & sociorum martt.
- 7 Cajetani Confessoris. duplex.
cum commem. Oct. S. Domi-
nici, & S. Donati Episcopi &
martyris.
- 8 Cyriaci & soc. martt. semis-
duplex. cum commem. Octa-
væ S. Dominici.
- 9 De Octava S. Dominici, cum
commem. Vigiliæ S. Lauren-
tij. & S. Romani mart.
- 10 Laurentij martyris. duplex
2. classis.
- 11 Octava S. Dominici. duplex
cum commemorat. Octavæ
S. Laurentij. & SS. Tiburij
& Susannæ martyrum.
- 12 Claræ virginis. duplex 2.
classis. (apud Clarissas primæ
classis.)
- 13 De Octava S. Laurentij.
cum commemorat. Octavæ
S. Claræ, & SS. Hyppolyri
& Cassiani martyrum. Sed
apud Moniales fit de Octava
S. Claræ. cum commemorat.
Octavæ sancti Laurentij, &
SS. Martyrum.
- 14 De Octava S. Laurentij.
cum commemorat. Octavæ
S. Claræ, Vigiliæ Assumpt.
& S. Eusebij Confess. Apud
Moniales de Octava S. Claræ.
cum commemorat. S. Lau-
rentij, Vigiliæ, & S. Euse-
bij Confessoris.
- 15 Assumptio B. Mariæ virginis.
duplex 1. classis.

- 16 Hyacinthi Confessoris. duplex. cum commem. Octavæ Assumpt. S. Laurentij & S. Claræ.
- 17 Octava S. Laurentij. duplex cum commemorat. Octavæ Assumpt. & S. Claræ.
- 18 De Octava Assumptionis. cum commemorat. Octavæ S. Claræ, & S. Agapiti martyris.
- 19 Ludovici Episcopi & Confessoris. duplex 2. classis. cum commemor. diei Octavæ S. Claræ.
- 20 Bernardi Abbatis. duplex. cum commemorat. Octavæ Assumptionis, & Octavæ S. Ludovici, & S. Stephani Hungarorum Regis Confessoris.

- 21 De Octava Assumpt. cum commem. Oct. S. Ludovici.
- 22 Octava Assumpt. B. Mariæ. duplex cum commem. Octavæ S. Ludovici, & SS. Timothei, Hippolyti, & Symphoriani martyrum.
- 23 De Octava S. Ludovici. cum commemorat. in laudibus. Vigiliæ S. Bartholomæi Apostoli.
- 24 Bartholomæi Apostoli. duplex 2. classis.
- 25 Ludovici Regis Franciæ confessoris. semiduplex cum commemorat. Octavæ S. Ludovici Episcopi.
- 26 Octava S. Ludovici Episcopi & Confessoris. duplex. cum commemorat. S. Zephyrini Papæ & martyris.

Festa supradicta ad unguem celebranda sunt quemadmodum Rubricæ Generales Brevariij novi præscribunt. Ut autem ritè ex earum præscriptionibus singula celebrentur, necesse est scire cujus qualitatis unumquodque sit, & similiter qualia dicantur Festa principalia nostri Ordinis, ut infra patebit.

De qualitate Festorum nostri Ordinis Duplex primæ classis.

Festum Natalis B. P. N. Francisci.

Duplicia secundæ classis.

Festa sanctissimi Nominis Jesu, Immaculatæ Conceptionis B. Mariæ virginis, Sacrorum Stigmatum, S. Dominici, sanctorum Berardi & sociorum: item sanctorum Danielis & sociorum martyrum, sancti Bonaventuræ, sancti Ludovici Episcopi, sancti Antonij de Padua, sancti Bernardini, sancti Petri de Alcantara, sancti Didaci Confessorum, sanctæ Claræ vir-

ginis, S. Elisabeth viduæ Hungariæ, B. Rosæ Virerb. virginis ac BB. Petri, & sociorum martyrum in Japonia.

Duplicia majora, quæ aliis Duplicibus minoribus præferuntur.

Festa Consecrationis Ecclesiæ S. Mariæ Angelorum seu Portiunculæ, S. Gabrielis Archangeli, S. Annæ, B. Paschalis, B. Joannis Capistrani, B. Jacobi de Marchia, B. Francisci Solani, & B. Felicis Confessorum, BB. Martyrum Gorcomiensium Nicolai & soc. B. Coletæ & B. Catharinæ Bononiensi Virginum.

Duplicia minora.

Festa Translationum & dies Octavarum Sanctorum Ordinis nostri: Item B. Petri Regalati Confessoris, SS. Ursulæ & sociarum, S. Barbaræ, S. Apolloniæ & S. Margaritæ virginum & martyrum, B. Salomæ virginis, B. Ludovicæ Albertoniæ viduæ, & festum Omnium sanctorum Ordinis nostri.

Semiduplex.

Festa S. Ludovici Francorum Regis, S. Elzearii, S. Ivonis, S. Conradi Confessorum, S. Elisabeth Reginæ Portugalliæ, & B. Margaritæ de Cortona.

Festum sanctæ Elisabeth Hungariæ apud Fratres & Sorores tertie Regulæ fit sub ritu Duplici primæ classis, & cum Octava. Et similiter in propriis Ecclesiis, alicui prædictorum Sanctorum nostri Ordinis dicatis, Officium celebrabitur sub ritu primæ classis, juxta Rubricas Breviarii novi.

Hinc colligitur, Festa principalia nostri Ordinis illa esse intelligenda, quæ sub ritu Duplici primæ vel secundæ classis celebrantur. Declaravit verò Sacrorum Rituum Congregatio, in festis beatorum Ordinis, puta, beati Paschalis, &c. Lectiones primi Nocturni desumendas esse ex Communi.

In concurrentia denique Translationum cum aliis Duplicibus minoribus, declaravit Sacra Rituum Congregatio servandas esse Rubricas generales de concurrentia Duplicium minorum.

Tenemur recitare Officium Patroni loci in quo moramur, seu in quo habemus Conveniunt, idque sub ritu Duplicis primæ classis, sed absque Octava: cui Officium Patroni Titularis Ecclesiæ nostræ, quamvis etiam sit Duplex primæ classis; quia alter est Patroni loci totius, hic autem tantum nostræ particularis Ecclesiæ.

Ad Laudes & Vesperas in Suffragiis communibus ultra commemorationem sancti Francisci, debet addi commemoratio de Patrono Titulari primario Ecclesiæ nostræ. Si Ecclesia sit dedicata sanctissimæ Trinitati, Sal-

vatori, aut sanctæ Crucis, fit commemoratio illius ante commemorationem beatæ Mariæ. Si Patronus fit Angelus, aut sanctus Joannes Baptista, fit ante commemorat. SS. Petri & Pauli. Si Patronus fit alius Apostolus, fit ante commemorat. S. Francisci. Alias semper post commemorationem sancti Francisci. Ubi verò sancta Maria est Patrona Titularis Ecclesiæ, facienda est inter suffragia communia commemoratio sanctæ Mariæ etiam in feriali Officio, non obstante quod ejus Officium parvum recitetur. Ita Sacra Rituum Congregatio die 13. Junij 1682.

Notanda quedam specialia pro Festis singulorum mensium rite celebrandis, juxta novissimum Decretum Sacrorum Rit. Congregat.

Pro mense Maj.

Die 13. Maji faciendum est de beato Petro Regalado ritu Duplicis minoris. Translatio sancti Bernardini celebratur 18. Maji. Festum beati Felicis, sub ritu Duplicis majoris die decimimana apud Observantes.

Si Translatio, vel Natale sancti Bernardini, aut Translatio sancti Patris nostri Francisci occurrant infra Octavam Ascensionis, fit Officium de quolibet ipsorum, cum commemoratione in utrisque Vesperis & Laudibus Octavæ prædictæ.

Si festum sancti Bernardini occurrat in die Ascensionis, transfertur in sequentem diem, & in secundis Vesperis Ascensionis fit solum commemoratio sancti Bernardini: diebus verò sequentibus fit de Octava Ascensionis, cum commemoratione Octavæ sancti Bernardini.

Die

Dies autem Octavam sancti Bernardini tunc veniens in die Octavæ Ascensionis, non transfertur, sed fit commemoratio tantum de ea in utrisque Vesperis & Laudibus dictæ Octavæ Ascensionis.

Si festum sancti Bernardini celebretur ante Pentecosten, & tota Octava nondum fuerit absoluta, terminatur Octava post Vesperas Feriæ sextæ ante Pentecosten. Si dies Octava occurrat in Vigilia Pentecosten, nihil fit de ea, sed Vesperæ prædictæ dicendæ sunt de Feria sexta præfata.

Si aliquando contigerit Translationem sancti Bernardini transferri, & de ea fieri non possit Officium ante Natale ejusdem, fit de ipsa post Octavam illius, prima scilicet die Festo novem Lectionum occurrente non impedita. Si illa dies fuerit immediatè sequens, tunc in secundis Vesperis diei Octavæ sancti Bernardini nulla fit commemoratio Translationis ejusdem, sed ejus Officium incipiet sequenti die ad Matutinum.

Si contingat transferri Officia de Translatione S. Bernardini, & pariter de Translatione S. P. N. Francisci, prius fit de Translatione sancti Bernardini, juxta Rubricam de Translatione Festorum.

Quando ob concursum aliarum Octavarum & festorum non potest fieri nisi unica vice de sancto Bernardino, in secundo Nocturno recitandæ Lectiones positæ in Breviario Romano pro toto Clero: & idem est, dum mense sequenti tantum potest fieri unica vice de sancto Antonio à Padua, Ita S. R. C. die 13. Junij 1682.

De sancto Venantio fit 28. Maji, de sancto Petro Cælestino die 29. & de sancta Maria Magdalena de Pazzis die 30. tamquam diebus propriis.

Pro mense Junij.

SI Natale sancti Barnabæ & Natale sancti Antonij simul transferenda sint post festum sanctissimæ Trinitatis, prius celebrandum est Natale sancti Antonij: quia festum est secundæ classis apud nos. Item si festum hujusmodi sancti Antonij occurrat in die Pentecostes, transfertur post Octavam, & tunc prima die non impedita fit de ipso; & celebratur illo anno absque Octava. Quod si post Festum translatus sequatur immediatè ejus dies Octava, Festum hujusmodi celebretur cum suis secundis Vesperis integris, sine ulla commemoratione dictæ Octavæ. Si autem prædictum festum sancti Antonij occurrat in die Corporis Christi, transfertur post Octavam, & in primis Vesperis ejusdem fit commemoratio diei Octavæ Corporis Christi: & in secundis Vesperis sancti Paulini Episcopi & Confessoris: quo casu non celebratur eo anno cum Octava; occurrens verò in die Octava Corporis Christi, transfertur in sequentem diem, præterquam in Ecclesiis in quibus hoc festum est Titulare, quia tunc de illo fieret Officium, cum commemoratione in utrisque Vesperis & Laudibus dictæ Octavæ Corporis Christi.

Pro mense Julij

EX Decreto Sacrorum Rituorum Congregationis dicendum in Ordine Officium proprium de sancta Elisabetha Regina Portugalliæ, ab Urbano VIII. approbaturum.

Die 9. Julij fit de BB. Nicolao & sociis Martyribus Gorcomiensibus ritu Duplicis majoris. Si festum S. Anacleti venerit in Dominica, transferatur post Octavam S. Bonaventuræ.

Die 17. Julij fit de Oct. S. Bonaventuræ cum nona lectione & commemor. tantum S. Alexij.

Die 20. Julij fit de S. Margaritha virgine & martyre duplex. & die 24. Julij de B. Francisco Solano Confess. duplex majus ex decreto S. R. C. die 13. Junij 1682.

Pro mense Augusti.

¶ In festo S. Petri ad Vincula faciendæ integræ Vesperæ de festo Portiunculæ, ex Decreto S. R. C. die 13. Junij 1682. cum commemor. prima S. Petri, secunda S. Pauli, & tertia S. Stephani Papæ & martyris.

In Ecclesiis quæ fuerint die secunda Augusti consecratæ; omnia dicuntur de Dedicatione Ecclesiæ, absque ulla commemoratione, & in secundo Nocturno leguntur Lectiones propriæ, quæ positæ sunt in die Portiunculæ.

Festum S. Dominici celebrandum est sub ritu duplicis secundæ classis cum Octava ab omnibus militantibus sub jurisdictione R. P. Ministri Generalis FF. Observ. ita ut in aliis Festis infra Octavam occurrentibus fiat commemoratio S. Dominici, excepto festo S. Laurentij, in cujus primis Vesperis & Laudibus nulla fit commemoratio: in secundis verò Vesperis fit commemo-

ratio S. Dominici, & SS. Tiburtij & Susannæ martyrum.

In primis Vesperis S. Claræ non fit commemoratio Octavæ S. Laurentij; sed in secundis fit de ea, (nisi sequens dies fuerit Dominica) & de sanctis martyribus Hippolyto & Cassiano.

Apud Clarissas festum S. Claræ est primæ classis. Unde in secundis Vesperis nulla apud eas fit commemoratio. Die sequenti fit apud eas de Octava S. Claræ, cum commemorat. Octavæ S. Laurentij. Similiter die 14. Lectiones secundi Nocturni his diebus sumuntur ex Communi Virginum primo & secundo loco. Lectiones tertij Nocturni ex die festo, si non adsit Octavarium.

In primis Vesperis S. Ludovici Episcopi fit commemorat. diei Octavæ S. Claræ tantum, similiter & in Laudibus. In secundis autem Vesperis fit commemor. S. Bernardi, Octavæ S. Claræ, & S. Stephani Hungarorum Regis Confessoris tantum.

In secundis Vesperis S. Bartholomæi, ubi celebratur die 24. fit commemor. S. Ludovici Regis Francorum tantum, non autem Octavæ S. Ludovici Episcopi, quia de illa non fit Officium sequenti die. Ubi verò celebratur 25. in secundis Vesperis fit commemorat. diei Octavæ sancti Ludovici Episcopi, & in secundis Vesperis dictæ Octavæ fit commemoratio S. Ludovici Regis Francorum.

COMMEMORATIONES

seu Suffragia Sanctorum.

De Cruce in feriali tantum
Officio.

Ad Vesperas & Laudes, Añã.
Per signum Crucis de inimicis
nostris libera nos Deus no-
ster. V. Omnis terra adoret
te, & psallat tibi. R. Psalmum
dicat nomini tuo Domine.

Oremus. Oratio.

Perpétua nos, quæsumus
Domine, pace custodi :
quos per lignum sanctæ Cru-
cis redimere dignatus es.

De sancta Maria.

Ad Vesperas & Laudes, Añã.
Sancta Maria, securre miseris,
juva pusillanimes, refove flé-
biles, ora pro populo, interve-
ni pro clero, intercède pro
devoto femineo sexu : sen-
tiant omnes tuum juvamen,
quicumque celebrant tuam
sanctam commemoratiònem.
V. Ora pro nobis sancta Dei
génitrix. R. Ut digni efficiã-
mur promissionibus Christi.

Oremus. Oratio.

Concède nos famulos
tuos, quæsumus Domine
Deus, perpétua mentis & cor-
poris sanitate gaudere : &
gloriosa beatae Mariæ semper
virginis intercessiõe, a præ-
senti liberari tristitia, & ætér-
na perfrui lætitia.

De Apostolis.

Ad Vesperas, Antiphona.

Petrus Apóstolus, & Paulus
Doctor Géntium, ipsi nos do-
cuerunt legem tuam Domine.
V. Constitues eos principes
super omnem terram. R. Mé-
mores erunt nominis tui Do-
mine.

Ad Laudes, Antiphona.

Gloriosi principes terræ, quó-
modo in vita sua dilexerunt
se, ita & in morte non sunt
separati. V. In omnem ter-
ram exiit sonus eorum. R. Et
in fines orbis terræ verba
eorum.

Oremus. Oratio.

Deus, cujus dextera bea-
tum Petrum ambulán-
tem in fluctibus ne mergeret-
ur, erexit : & coapóstolum
ejus Paulum tertio naufragán-
tem, de profundo pélagi libe-
ravit : exaudi nos propitius, &
concède ; ut amborum méri-
tis, æternitatis glóriam con-
sequámur.

De sancto Francisco.

Ad Vesperas, Antiphona.

Salve sancte Pater, Patriæ lux,
forma Minórum, Virtutis spé-
culum, recti via, régula mo-
rum ; carnis ab exilio duc nos
ad regna polórum. V. Ora

A 5

pro

Pro nobis beate Franciscus.
R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Sed quando V. Ora pro nobis. dictus fuerit in commemor. B. Mariæ, tunc dicitur V. Signasti, Domine, servum tuum Franciscum. R. Signis redemptionis nostræ.

Ad Laudes, Antiphona.
Sancte Franciscus prope, veni Pater: accelera ad populum, qui premitur, & teritur sub onere, palea, luto, latere, & sepulto Ægyptio sub sabulo, nos libera, carnis extincto vitio. Versus ut supra.

Oremus. Oratio.

Deus, qui Ecclesiam tuam beati Francisci meritis, sent novæ prolis amplificas: tribue nobis ex ejus imitatione terræna despiceret, & cælestium donorum semper participatione gaudere.

Ante vel post Commemorations prædictas sit commemoratio primarij Patroni Titularis Ecclesiæ pro dignitate illius.

In Vesperis ac Laudibus pro Sanctis Ordinis (ubi recitari solet) Añ. Vos Sancti Dei inclyti, qui estis mente lucidi Franciscum imitati, orate ut intrepidi hinc sumus semper fervidi, & postmodum beati. V. Æterna fac eum Sanctis tuis Domine. R. Gloria munerari.

Oremus. Oratio.

Deus, qui sacram Religionem Seraphici Francisci decorare dignatus es triumpho multorum Martyrum, pro Christo occisorum, purissimæque Pontificibus Bonaventuræ & Ludovico, ac ferventissimi Jesu præconibus Antonio & Bernardino, Petro de Alcantara, atque Didaco, cum Virgine Clara: præsta quæsumus, eorum intercessionibus præsentia vitare pericula, & ad gaudia pervenire sempiterna.

De Pace ad Vesp. & Laudes, Añ. Da pacem Domine in diebus nostris, quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. V. Fiat pax in virtute tua. R. Et abundantia in turribus tuis.

Oremus. Oratio.

Deus, à quo sancta desideria, recta consilia, & iusta sunt opera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest pacem; ut & corda nostra mandatis tuis dedita, & hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla. Per Dominum.

Antiphona B. Patris Francisci
ad Completorium.

Cælorum candor splenduit, novum sidus emicuit, sacer Franciscus claruit, cui Seraph apparuit, signans eum caractere in volis, plantis, latere, dum formam crucis gerere vult corde,
ore,

ore, opere. *Ps.* Signasti, Domine, servum tuum Franciscum. *R.* Signis redemptionis nostrae.

Oremus. *Oratio.*

Domine Jesu Christe, qui frigescente mundo, ad inflammandum corda nostra tui amoris igne, in carne beatissimi Patris nostri Francisci Passionis tuæ sacra Stigmata renovasti: concede propitius; ut ejus meritis & precibus crucem jugiter feramus, & dignos fructus poenitentiae faciamus. Qui vivis & regnas in sæcula sæculorum. *R.* Amen.

Antiphona pro Sanctis Ordinis ad Completorium. Vos Sancti Dei inclyti, qui estis mente simplici Franciscum imitari, orate ut hinc fervidi, & in futuro lucidi, simus & nos beati. *Ps.* Orate sancti omnes de Ordine Minorum. *R.* Ut perfruamur gaudiis in aula polorum.

Oremus. *Oratio.*

Omnipotens sempiternæ Deus, qui Ecclesiam tuam variis Sanctorum meritis semper illuminas, protegis, & conservas: concede propitius; ut beati Francisci & Sanctorum sequentium eum intercessione, & hinc ab omnibus mundemur offensis, & in futuro cælesti gloria perfruamur. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Pro S. Antonio ad Completorium, *O* sidus Hispaniæ,

gemma paupertatis, Antoni, par Scythiæ, forma puritatis, tu lumen Italiæ, Doctor veritatis, ut sol nites Paduæ signis claritatis. Amen. *Ps.* Prædicator egregie ora pro nobis Antoni beatissime. *R.* Ut tua interventione percipiamus gaudia vitæ.

Oremus.

Subveniat plebi tuæ, quæsumus Domine, præclari confessoris tui beati Antonij devota & jugis deprecatio, quæ in præsentem nos tua gratia dignos efficiat, & in futuro gaudia donet æterna. Per Dñm.

Oratio, five Responsorium Seraphici Doctoris S. Bonaventuræ ad D. Antonium de Padua.

Si quæris miracula, mors, error, calamitas, demon lepra fugiunt: ægri surgunt sani: * Cedunt mare, vincula, membra, resque perditas ferunt, & accipiunt juvenes, & canes. *Ps.* Pereunt pericula, cessat & necessitas: narrent hi qui sentiunt, dicant Paduani. Cedunt. Gloria Patri. Cedunt. *Ps.* Ora pro nobis beate Antoni. *R.* Ut digni efficiamur promissionibus Christi. *Oremus.*

Ecclēsiā tuā, Deus, beati Antonij confessoris tui deprecatio votiva lætificet: ut spiritalibus semper muniatur auxiliis, & gaudiis perfrui mereatur æternis. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

OFFICIA PROPRIA FESTORUM ORDINIS MINORUM.

Pars Aetiva.

FESTA MAII.
DIE XIII MAII.
In festo beati Petri Regalati
Confessoris. Duplex minus.

Omnia de Comuni Con-
fessoris non Pontificis primo
loco, præter ea, quæ hîc appo-
nuntur.

In Hymno. Iste Confes-
sor. mutatur tertius versus.

Oratio.

DEus, qui dilectum famu-
lum tuum Petrum carne
mortificatum, ad delicias glô-
riæ tuæ assumere dignatus es:
concède propitius, ut ad dele-
ctationes, quæ in dextera tua
sunt usque in finem, meritis
ejus, & intercessiône pervenî-
re valeamus. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Le-
ctiones. Iustus si morte, de
Comuni Confessoris non
Pontificis.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

Petrus cognomento Re-
galatus, Vallisoleri in
Hispania nobilibus æ-
quæ, ac piis paréntibus ortus,
ab ipsa pueritia non levía de-
dit futuræ sanctitatis indicia.

In illa namque ætate nihil
puerile sapiens, coæquálum
abstinébat consórtio, & in so-
litariis latuando recessibus,
uni vacabat rerum cæléstium
contemplatióni, jam tum à
Deo in benedictiônibus dul-
cedinis præventus. Flagél-
lis, jejuniis, aliisque pœnarum
généribus se júgiter mácerans,
carnem intra subjectiônem
spíritus continébat. Virgini-
tatis, quam ad mortem usque
servávit, solícitus cultor. His
itaque exercitiis ad strictiô-
rem vivéndi formam se côm-
parans, ea brevi jecit funda-
ménta, quæ in heróica virtú-
tum mox consurrexére fastí-
gia. Minórum Régulam pri-
mum in Pátria professus est,
deínde in Aquileiáno Coenó-
bio restitútæ observántiæ præ-
cípui adjûtor, & promótor
fuit: cujus tam rígidi Instituti
primórdia ávidè ampléxus,
firmiter tenuit, & plenè con-
summávit.

R. Honéstum. Lectio v.

Siléntium illi perpétuum,
somnia brevíssimus, juges
ex dono lácrymæ, quibus
præ-

præcipuè in Sacro conficiendo Myſtério perfundebâtur, flagellatiões cruéntæ, incẽſus nũdiſpẽdibus, veſtis tũnica una lãcera, & hĩſpida, lectus vel pãlea, vel humus, jejũnium juxta ſui Inſtitutõis exẽplum ad novem quadragẽſimas uſque protractum, cibũſque ut plũrimum panis, & aqua. Euangẽlicæ paupertãtis mirĩficus propugnãtor, & cuſtos, ob cujus exquiſitam obſervãtiam in graves etiã, & frequẽtes offẽdit injũrias, quas innũto, alactĩqueãnimo ſubiens, divĩnam pro calumniãntibus, & oppugnãtoribus exorãbat clemẽtiam. Quanto in Deum exardẽſceret amõre, ex eo potĩſſimum apparuit, quod ſi aliquos invenĩſſet leprõſos, domum addũceret, eorũque ũlcera lingua etiã detẽgeret. Fratrum rẽgimen ſubĩre coãctus, omnibus nũmeris explẽvit officium, & quos privãto jampridem informãrat, pũblico deĩnde confirmãbat exẽplo.

14. Amãvit eum Dõminus.

Lectio vj.

A Sperrimum vitæ genus Aquilẽriæ inceptum, in Convẽntu de Scala Cæli ad Dũrij ripam propè Valliſolẽtum fundãto, firmiter ſtabilit; unde ad divẽſas Hiſpãniæ, Indiarũque Provinciã extẽſum. Annum dẽnique

agens ſexagẽſimum ſextum, auſteritãte vitæ confectus, & mortem ſibi vicĩnam præſentiens, Aquilẽriã perrexit, ut ibi Deo ſpĩritum rẽdderet, ubi rigoroſi Inſtituti ſumpſit exordium. Febri corrẽptus, alũmnis ad exãctã Rẽgulæ obſervãtiam cohortãtis, ſuãque benediçtiõe munĩtis ad illa verba: In manus tuas Dõmine commẽdo ſpĩritum meum, migrãvit in cælum pridie Kalẽdas Aprĩlis, anno reparatæ ſalũtis millẽſimo quadringentẽſimo quinquagẽſimo ſexto. Cujus viri ſanctitãtis fama, quæ ubique jam percrebũerat, Rẽgĩna Cathõlica Elĩſabeth permõta, ſolẽnni indiçta proceſſiõe, & adſtãtib; nonnũllis Epĩſcopis, & Clero, ejus corpus, quod in communi Fratrum repõſitum fuerat ſepultura, in decentiõri, & nobiliõri tũnulo reponẽdum curãvit. Quare ex Confluẽtium multitudine, multis inde obtẽntis beneficiis Recedẽtium, Servi Dei cultus mirĩficẽ propagãtus eſt. Quo ſolẽnniter à Sacra Rĩtuum Congregatiõe approbãto, Innocẽtius Papa Undẽcimus de ipſo Miſſam, & Officiũ die dẽcima tẽrtia Maij celebrãũ concẽſſit.

12. Iſte homo perfecit.

In tertio Noſturno, Honi-
lia ſancti Gregorij Pape in

Euangelium. Sint lumbi vestri præcincti. ut in Comuni Confessoris non Pontificis.

DIE XVII. MAII.

In festo beati Paschalis Confessoris. Duplex.

Omnia de Comuni Confess. non Pontif. Oratio.

Deus, qui nos beati Paschalis Confessoris tui annua solemnitate lætificas: concède propitius; ut cuius natalitia cõlimus, etiam actiones imitemur. Per Dõminum.

In primo & secundo Nocturno, Lektionen de Comuni primo loco.

In tertio Nocturno, Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Euangel. Nolite timere. secundo loco.

In ij. Vesperis sit commem. Translationis S. Bernardini.

DIE XVIII. MAII.

In festo Translationis S. Bernardini Confessoris.

Duplex.

Omnia dicuntur ut in prima die Natalis ipsius, die xx. Maij. fol. præter Lektionen primi Nocturni, quæ leguntur de Scriptura occurrente, & Lektionen secundi Nocturni, quæ hic ponuntur.

Oratio.

Domine Iesu, qui beato Bernardino Confessori tuo, eximium sancti nominis tui amorem tribuisti: ejus, quæsumus, meritis & interces-

sione, spiritum nobis tuæ dilectionis benignus infunde. Qui vivis & regnas. in unitate ejusdem.

In ij. Nocturno. Lectio iij.

Cum civitas Senensis, audita fama miraculorum, quæ gloriõsus Deus per fidèle servum suum Bernardinum post illius felicem transitum in civitate Aquilana operari dignabatur publicè, co super hoc concilio celebrato, civem quemdam ex suis probatissimum ad ipsam civitatem Aquilanam destinasset, & per eum, quæ fama vulgaverat, verissima esse comperisset: Oratores nobiles ad Summum Pontificem Eugenum Quartum misit, qui supplicarent, ut prædictum servum Dei, & civem suum Catálogo Sanctõrum adscribere dignaretur. Non minùs autem instanter idem postulabat civitas Aquilana. Illustrissimus etiam Dõminus Alphõsus rex Aragonum de hac re apud eundem Pontificem plurimum laborabat. Sed Pontifex, cum habito jam assensu omnium Cardinalium, rem in finem deducere præoptaret, morte præventus est.

Rz. Honestum. Lectio v.

Cui succedens Nicolæus Quintus, & per eosdem, quos retulimus, sæpissimè requisitus, ut quod prædecessor illius

illius impediēte morte non fecerat, adimplēre dignaretur, maturē & gravissimē tam arduam causam prosecutus, cum multò plura clarissima miracula coruscarent, beātum virum Bernardinum Catálogo Sanctōrum adscripsit in Ecclesia Principis Apostolorum Romæ in die Pentecostes, anno Domini Incarnatiōis millésimo quadringentésimo quinquagésimo, Pontificātus verò sui anno quarto, ingenti totius orbis exultatiōe: quoniam magni Jubilēi tunc sollemnitas agebatur; anno verò sexto postquam sublātus vir sanctus ad cælestia regna pervēnit.

℞. Amāvit eum Dóminus.

Lectio vj.

Civitas autem Aquilana, quæ talem ac tantum mēruit thesaurum possidēre, nobile templum, ac locum Fratrum sancti Bernardini nómīne dedicāndum quàm primum post illius Sanctōrum collégio inscriptiōem, constituēdum decrevit. Quod cum tandem multis impēnsis perfectum esset, dedit operam cum Summo Pontifice tunc Sixto Quarto, ut sacri cōporis illius ab Ecclesia sancti Francisci, in qua pluribus jacerat annis, translatio fieret ad præfatum templum, ac locum sancti Bernardini. Quæ quidem translatio facta est

anno Domini millésimo quadringentésimo septuagésimo secundo, Pontificātus supradicti Pontificis anno primo.

℞. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Bernardi Abbatis in Evangelium. Ecce nos reliquimus omnia. ut inra in Festo. fol. 17.

Vesperæ de sequenti, cum commemor. S. Bernardini, & S. Pudencianæ virginis.

DIE XIX. MAIL

In festo beati Felicis Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif. secundo loco, etiam Lectiōes primi Noct. Nona Lectio de S. Pudenciana virgine, & commemoratio in Laudibus. Oratio. Adesto Dómine. Apud Capucinos fuit hec.

DIE XX. MAIL

In Festo S. Bernardini Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ hic assignantur.

In utrisque Vesperis & Laudibus. V. Ora pro nobis beate Bernardine. R. Ut digni efficiāmur promissionibus Christi. Oratio.

Domine Jesu, qui beato Bernardino confessori tuo eximium sancti nómīnis tui amorem tribuisti. ejus, quæsumus, méritis & intercessiōe, Spiri-

Spiritum nobis tuæ dilectionis benignus infunde. Qui vivis & regnas. in unitate ejusdem.

In primo Nocturno Lectiones, Justus si morte. de Communi Confessoris non Pontificis.

In secundo Nocturno.

Si festum S. Bernardini celebretur sine Octava, vel tantum unica vice de eo fiat officium, lectiones secundi Nocturni sumentur ex Breviario Romano. Lectio iij.

Bernardinus ex Tuscia provincia, nobili utriusque parentis genere ortus est. Cujus pater inter Senensium cives & ipse Patricius, mater verò ex civitate Massana in agro sita Senensi, sanguine clari, sed moribus clariiores extiterunt. Hi equidem hunc solum filium in Massana civitate genuerunt, & tertio infantis anno mater ex hoc seculo migrans, ablactatum filium dereliquit. Quam & non post multum tempus morte subsecutus est pater: ita ut egregius infans Bernardinus sexto ætatis suæ anno utroque parente orbatus, sub cura venerabilis cujusdam matronæ, sororis olim matris Bernardini, educandus remaneret. Quæ, cum devotissima esset Virgini gloriosæ, Bernardinum puerum optimis moribus ac devotis instruēbat: & ad

matris Dei Mariæ devotionem verbis & exemplis, quantum poterat, excitabat.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

Puer autem ingeniosus non surdus auditor, sed factor operis, nutricis disciplinæ obsequens, Ecclesias devotus visitabat, Missas attentus audiebat, & evangelizantibus regnum Dei assistebat. Jejunabat puerulus, corpusculum affligebat, ut tenera caro spiritui subiceretur, & tamquam ancilla famularetur dominæ suæ. Nec illicitas vires corpori præbebat, ne bellum committeret adversus spiritum. Et ab omnibus puerorum illecebris atque lasciviis semotus, tantum in scholis proficiebat Grammaticis institutionibus, ut longè alios coætaneos superaret. Tanta erga pauperes afficiebatur pietate adhuc puerulus, ut nihil sibi gratius videretur, quàm petentibus pro amore Dei & ejus genetricis, manu propria eleemosynas porrigere. Et si quando accidisset, nutricem, cum parum panis esset in domo, eleemosynam pauperi denegare, tristis effectus gratus puer, Demus, agebat, pauperi quod mihi in coena præstaretur; optans sibi potius subtrahi, quàm Christo in paupere denegari.

S. Amavite eum Dominus.

Lectio

Lectio vi.

De Homilia sancti Bernardi
Abbâtis.*Serm. de Bonis deferendis.*

G Audêbat devôta nutrix,
videns in pûero tâlia
præludia futuræ sanctitâtis.
Nam sæpè puérulum ante Vir-
ginis imâginem lacrymântem,
& Angêlicam salutatiônem
genuflêxum amorôsa qua-
dam suspîrij & vocis emissiô-
ne exprimentem observâbat.
Omnia enim vota & preces
Bernardini die noctûque in
Virginem ferebântur. Hujus
devotiône & grâtia inflam-
mâtus, ténera ætâte Sábba-
to jejûnans, laudâbili cur-
su, quoad vixit, perseverâ-
vit. Omnia nempe ôpera e-
jus, intuéntium ôculos alli-
ciébant: ut non solum pûe-
ris amâbilis, sed étiam Mas-
sânis civibus mirâbilis, & om-
ni laude dignus viderêtur.
Nec mirum, cùm esset natûra
spectâbilis, decôrûs forma,
ornâtus móribus, incéssu gra-
vis, & pudîco ac demisso vul-
tu, étiam ab ineunte ætâte
nihil nisi virtuôsûm cogitâ-
ret, ac loquerêtur.

R. Iste homo perfêcit.

In rentio Nocturno.

Lectio sancti Euangélj se-
cundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19. d

IN illo témpore: Dixit Pe-
trus ad Jesum: Ecce nos re-
liquimus ômnia, & secuti su-
mus te: quid ergo erit nobis?
Et reliqua.

F Idêlis sermo, & dignum
omni acceptiône collô-
quium, Simônis Petri &
Jesu. Familiâris siquidem, &
amîca salûti obediéntia est,
sed obediéntia firma & stâbi-
lis, quæ fundâta est super pe-
tram. Mélior est enim obe-
diéntia quàm victimæ, & ac-
quiescere nolle, ut peccâtum
ariolândi est. Unde & vitæ
quoque ipse Salvâtor prætulit
hanc virtutem, eligens magis
ânimam pônere, quàm obe-
diéntiam non implêre. Po-
strémò & ipsum nomen Jesu,
quod est super omne nomen,
& in quo flêctitur omne ge-
na, Apóstolo teste, obedién-
tiæ remuneratio est.

R. Iste est qui ante.

Lectio viij.

Libet proinde sacratissimo
huic inieresse collôquio,
& íntima cordis aure percípe-
re, quæ dicuntur: arbitror
enim verba lectiônis hujus ea
esse, de quibus ad immortâ-
lem sponsûm à finibus terræ
clamat Ecclesiâ: Propter ver-
ba labiôrûm tuôrûm ego cu-
stodívi vias duras. Hæc nem-
pe sunt verba, quæ contem-
prum mundi in univérso
mundo, & voluntáriam per-
suasêre homínibus paupertâ-
tem. Hæc sunt, quæ Móna-
chis

chis claustra replent, desérta Anachorétis. Hæc, inquam, sunt verba, quæ Ægyptum spóliant, & óptima quæque ejus vasa dirípiunt. Hic sermo vivus & éfficax, convertens ánimas felici æmulatióne sanctitátis, & veritátis promissióne fidéli.

R. Sint lumbi vestri.

Lectio ix.

ECce, inquit, nos reliquimus ómnia. Benè, óptimè, & non ad insipientiam tibi. Nam & mundus transit, & concupiscéntia ejus, & relinquere hæc magis expedit, quàm relinqui. Reliquimus ómnia, & secúti sumus te. Nimírum quia exultávit ut gigas ad curréndam viam, nec currentem sequi póterat onerátus. Sed nec inútilis commutatio, pro eo, qui super ómnia est, ómnia reliquisse. Nam & simul cum eo donántur ómnia: &, ubi apprehenderis eum, erit unus ipse ómnia in ómnibus, qui pro ipso ómnia reliquerunt. Omnia sanè díxerim, non tantum possessiones, sed étiam cupiditates eárum máximè. Plus enim concupiscéntia mundi, quàm substantia nocet; & hæc fugiendárum causa divitiárum præcípua est, quòd aut vix, aut numquam sine amóre váleant possideri.

Te Deum laudámus.

DIE XXI. MAII.

Secunda die infra Octavam sancti Bernardini.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANno igitur ætatis suæ undécimo, Bernardinus móribus, & Grammatica suprà quàm ætas postulábat præditus è civitate Massána per páruos ejus Senas pátriam suam advocátus est, ut liberálibus disciplinis sub doctióribus præceptoribus perfectius vacare valeret. Eo tempore Senis clarebat spéculum illud honestatis Joannes Spoletanus: non solum morális Philosophiæ præceptor, sed étiam morum schólaque virtutum. Ad quem se contulit adolescens omnis pudicitiae zelátor integerrimus, doctrína & móribus ab eo páriter instruendus: cum tamen verè esset ipse Bernardinus vas sólídum, & omni virtute refértum: qui tanta grátiae plenitudine prævénus est, ut magistérium esset & exéplar totius pudicitiae céteris adolescentibus se intuéntibus: & nemo eorum quidquam témère loqui, vel impudicè ágere coram Bernardino audébat impúnè. Et si fortè ad eos, aliqua

qua otiosa seu minus honesta invicem conferentes, quandoque Bernardinum accedere contigisset, à sermone divergentes ajebant: En Bernardinus adest.

22. Honestum fecit.

Lectio v.

Virtutis illius & gratiae testimonium perhibebat Joannes Spoletatus ejusdem præceptor, affirmans se numquam discipulum pudicitia, moribus, & virtute præstantiorem habuisse, qui nec quidquam nutu, verbo, aut opere turpe perpetravit. Magna quidem contestantis præceptoris fides, sed magis operantis discipuli virtus. Crescebat ætate, & uberiori gratia perfundebar, liberalibusque studiis imbutus, ad sacra Canonum jura se convertens, tribus annis studio vacavit: & sacrae Scripturae còdices perlegent, omniæque studia pristina parvipendens, ad medullam usque introspiciebat, in ejus moralibus ac mysticis sensibus diebus laborabat ac noctibus.

23. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

AT verò pro confirmandis tuendisque vitæ moribus, ac pretiosa pudicitiae corona servanda, pristinae abstinenciae fræna non relaxa-

bant; sed vigiliis, orationibus, disciplinisque insistens, nihil aliud mente concipere videbatur, nisi Creatorem suum agnoscere: captæque hora diei ac noctis, lacrymosis gemitibus orationes fundebat. Uberiorique spiritus virtute animatus, humilis & abjectus, Doctoratus insignia, fastus, ac populares auras parvipendens, probus juvenis quorundam fraternitati Disciplinatorum in magno hospitali sanctæ Mariæ de Scala in civitate Senarum adscribi procuravit, quò facilius in domo Virginis die noctæque deserviens, activam vitam ita excóleret, ut tamen contemplativam non desereret.

24. Ille homo perfecit.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

De Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Serm. de Bonis deferendis.

AGe ergo, qui relinquere universa disponis, te quoque inter relinquenda numerare memento: immò verò maxime & principaliter

capaliter abnega temetipsum, si deliberas sequi eum, qui exinanivit propter te semetipsum. Pone gravissimam sarcinam, pone asinariam molam, terrenam molem, pone illa quinque non hominum plane iuga, sed boum, quæ tibi insipienter emisti. Alioquin sequi sponsum, & venire ad nuptias spirituales quinaria hac pressus, & oppressus corporis sensualitate, non poteris. Sed & si novissime veneris, & pulsaveris, minime profectò aperietur tibi: sed respondebitur de intus, quod non sit de hominibus & asinis, ceterisque jumentis insipientibus cura Deo.

R. Iste est qui ante.

Lectio viij.

AN verò comparatum jumentis esse quis dubitet hominem, qui sibi iuga emendat jumentorum: Nisi quod eo sanè ipsis quoque jumentis convincitur stolidior, & bestialior bestiis comprobatur, quod iuga necessitatis earum propria ipse subeat voluntate. Quod enim illis natura est, huic culpa: dum tamquam unum ex his, quæ ratione carent, sine ratione degens, & ipse sub corporeis similiter sensibus incurvatur. Sed quid eum iuga subiisse causamur? Arguamus magis emisse. Illud enim stoliditatis miserandæ, istud extremæ dementiæ est.

Dignus est operarius mercede sua. Nam, ut mercedem pro opere tribuat, inauditum.

R. Sint lumbi vestri.

Lectio ix.

IEnique loquitur super hoc verbo Dominus per Propheta[m] sub typo mulieris fornicariæ, scelera arguens Israël: Omnibus, inquit, meretricibus dantur mercedes: tu autem dedisti mercedes cunctis amatoribus tuis, & donabas eis, ut intrarent ad te undique ad fornicandum tecum. Factumque est in te contra consuetudinem mulierum in fornicationibus tuis: & post te non erit fornicatio. In eo enim quod dedisti mercedes, & mercedes non accepisti, factum est in te contrarium. Planè & in eo qui iuga emit, contrarium fieri manifestum est. Quid enim iuga emit, & iuga boum, cui iugum suave gratis offertur? Nam iugum Christi iugum hominis est, siquidem & Christus homo. Nec modò gratis tribuitur, sed & copiosa his, qui tulerint illud, remuneratio est: ut à nẽmine, non dico emi, sed gratis sustineriqueat. Te Deum laudamus.

DIE XXII. MAII.

Tertia die infra Octavam sancti Bernardini.

In j. Noct. leguntur Lektionen de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ERat nempe domus hæc magna sanctimonia vulgata, nec ad eam admittebantur nisi probati dignissimi que viri : locus, inquam, fons atque exempla à multis temporibus sæcularium devotionum. Ex ea Disciplinatorum familia quam plures nominatissimi spiritualesque viri prodierunt, in primis ferventissimus ille Jesuatorum primus Joannes Columbinus. Hinc dignissimæ Congregationis Montis Oliveti fundatoris. Hinc Petronus de Petronis, qui Carthusiensis postmodum effectus, Religionem eandem illustravit. Hinc & innumeri religiosi, varias regulas excolentes, spiritualem originem contraxerunt.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

Sed novissimus omnium Bernardinus omnes supergressus, in domo Virginis, ut novum sidus, & Sol lucens emicuit : qui præter arcta Disciplinatorum instituta, jeuniis, cilicio, flagellis delicatum corpus affligens, vestitusque dormiens, illud super tabulas, aut rudes pæneas sternebat : operaque corporalis misericordiæ erga languidos eadem in domo Virginis ardentissimo charitatis officio exer-

cébat. Is solus titulus, Virginis scilicet domus, adeo cor ejus attraxerat, ut affectus mentis intrinsecus celare nequiens ; per exteriores sensus, quasi amore languens, aperiret, & gloriosæ matris Dei Mariæ, quam toto mentis conatu complectens carneis oculis videre non poterat, quamdam elegantissimam imaginem, supra portam Carmelice Senatum depictam, quotidie adolescens adultusque amorosis aspectibus contemplaretur, ut per visibilem picturam ad invisibilem ejus pulchritudinem sursum ageretur.

R. Amavit eum Dominus,

Lectio vi.

ERat autem Bernardinus in domo Virginis ut Angelus deserviens. Cujus vitam integritatemque Senenses admirantes, verè bonum, verè sanctum pública quasi voce prædicabant : in quo non minus prudentiæ & gravitatis, quam sanctimoniæ relucebat ; in quo nihil superstitiosæ affectatæque bonitatis, nihil ostentationis, nihil nisi moderatum & constans ; nihil nisi sale conditum apparébat ; qui rectè affectiones suas regere, rectèque animo suo imperare posse videretur.

R. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19 d

IN illo tempore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te : quid ergo erit nobis ? Et reliqua.

De Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Serm. de Bonis deferendis.

Sanè felices liquet esse, qui exonerati sunt, & sequuntur Dominum expectati. Arctissimum enim nos foramen expectat. Si, quem sequimur, consequi volumus, per angustam contendamus ingredi portam necesse est. Quid tu camèle gibbum, quid tu pecuniõe proditoris loculos tollis ? Non sic, impie, non sic ingredieris. Foramen acus huiusmodi sarcinas non admittit. Excusant aliqui fortasse dicentes : Abraham, Isaac, & Jacob, ceterique sancti numquid non terrenas divitias habuisse leguntur ? Sufficit nobis esse, sicut illi fuerunt. Neque enim sumus nos patribus meliores. Si culpabilis esset possessio divitiarum, numquam illi in divitiis tantam à Domino gratiam obtinuissent, aut tantam gratiam consecuti, divitias nihilominus possedissent.

R. Iste est qui ante,

Lectio viij.

Quid ad hæc respondebitur ? Nimium longè aliud esse, in luto aquarum multarum divisi fundo maris iter carpere, terrèna licite possidendo ; aliud ipsam quoque novis gressibus undam calcare, omnia relinquendo. Sed tempori gratiæ prærogativa hæc debebatur. Petro novum iter & novi typus itineris servabatur. Antiquorum sanè patrum diebus, donec in terris videretur, & conversaretur inter homines Dominus majesticatis, non erat Euangelicæ forma perfectionis, sed spiritum Domini solo interim spiritu sequebantur.

R. Sint lumbi vestri.

Lectio ix.

AT ubi Verbum caro factum est, & habitavit in nobis, jam nobis in eo tradita est imago vitæ, & conversationis exemplar, quod oporteat etiam corporaliter imitari, ut utroque sequentes vestigio, non ulterius cum Patriarcha Jacob altero femore claudicemus. Ubi enim audivimus, quia dictum sit antiquis : Nisi quis renuntiaverit omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus ? Et item : Si vis esse perfectus, vende, & vende omnia quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cælo, & veni,

veni, séquere me ? Neque id
dicimus, tamquam salvári quis
vel hoc témpore néqueat, si
secus égerit, sed ut gradum
agnóscat próprium, & locum
perfectiõnis ; aut discipulátus
officium non usúrpet.

*T*e Deum laudâmus.

DIE XXIII. MAII.

Quarta die infra Octavam
sancti Bernardini.

In primo Nocturno legun-
tur Lectiones de Scriptura oc-
currente.

In secundo Nocturno.

Lectio iiii.

SEntiens itaque néminem
Christum sequi posse,
qui patrimonij vinculo
detinétur ; nec cælum pétère,
& alta conscéndere, qui tér-
renis cupiditatibus degradá-
tur, cunctas & largas patri-
monij opes paupéribus dispér-
sit, ne vinci à sæculo posset,
qui, unde vincerétur à sæcu-
lo, non habéret ; & constánti
propósito, Francisci vestigia
imitári, & nudum Christum
in cruce pósito sequi fir-
mâvit. Erat tunc témporis
in civitatē Senârum vir qui-
dam venerábilis Ordinis Mi-
nôrum, vita ac sanctimô-
nia clarus : ad quem Ber-
nardinus, ut ébrius spíritu ac-
cédens, ac ómnia cordis sui
ábdita pandens, summis hunc
précibus exorâbat, ut eum ad
Ordinem recíperet, & Será-

phici Francisci militiæ adscri-
bere vellet.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Tunc senex lætus & ex-
ultans, quóniam tam
præclára de Bernardino au-
díerat, aspiciens tirónem
hunc ætate juvenem, corpore
válidum, aspéctu gra-
tum, sciéntia clarum ; quod-
que super ómnia preuósium,
íntegra fide, & ardénti fer-
vóre præstantem : in die Na-
tivitátis gloriósæ vírginis
Mariæ magna ómnium cum
expectatióne & gáudio ad
Ordinem recépit. Et cum eum
vili túnica indúeret, & rudi
chora præcingeret, senex
ille à Spíritu sancto edóctus
magna voce, quasi futura
prævidens, exclamâvit : Hó-
die miles strénuus datus est
nobis, fructus ubérrimos in
hórrea Dómini congregatú-
rus. Quod quàm verè evéne-
rit, éxitus declarâvit.

R. Amâvit eum Dóminus.

Lectio vj.

ET consilio hujus vene-
rábilis Patris, Frater Ber-
nardinus ad locum devo-
tíssimum Columbárij dedú-
ctus est. Hic enim locus
in agro Senénsi umbrósus
nemóribus septus, à sæculári
tumúltu semótus, contempla-
tióni vacâre voléntibus, &
de novo religiõnem intrán-
tibus

tibus, erat potissimè dedicatus. In quo verus imitator euangelicæ perfectionis, pro Christo factus obediens, nihilque præter habitum, chor-dam, & femoralia possidens, toto novitiatus sui tempore tantum profecit, ut qui novus advenerat, prioribus fieret lucterna fulgens, & præclarum exemplar sanctitatis.

III. Iste homo perfecit.

In Introitu Nocturno.
Lectio sancti Evangelij secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.
N illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

De Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Serm. de Bonis deferendis.

H Abent Evangelia & perfectionis consilium, & remedium infirmitatis. Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra. Hæc perfectio est: siquidem filius hominis, ubi caput reclinaret, non habebat. Petro & Joanni nec argentum, nec aurum erat. Paulus victu simplici vestituque contentus, hæc ipsa labore manuum acquirēbat. Sed non omnes capiunt verbum hoc, sicut nec consilium castitatis. Quid dicitur populo? Facite vobis

amicos de mammona iniquitatis: ut cum defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula.

II. Iste est qui ante.

Lectio viiij.

V Erba Domini sunt, & quod loquitur tale est. Firma equidem stat immobilisque sententia, eos, qui volunt in hoc sæculo divites fieri, incidere in tentationem, laqueumque diaboli. Sed quia misereor super turbam, & ipsum quoque camelum (quod homo non potest) per foramen acus traducere possum: cavete saltem à verbo aspero, qui laqueum venantium minime declinatis. Vestite nudum, egenum alite, visitate infirmum, ne forte audire contingat sermonem durum, asperum verbum, auditionem malam: Ite maledicti in ignem æternum, qui paratus est diabolo & angelis ejus.

III. Sint lumbi vestri.

Lectio ix.

F Acite vobis amicos de mammona iniquitatis. Ac si manifestius dicat: Vae vobis divites, qui habetis consolationem vestram. Attamen unum jam superesse videtur. Communicate eam pauperibus, quorum est regnum Dei: ut cum venerit hora eorum, reminiscantur, & deficientes vos recipiant in tabernacula sua,

sua, & consolatiōnem suam, quam modò prudēter expēctant, dum vestram ipsi prae-rīpitis, misericōrditer comunicent desolātis. Mensuram enim bonam, & coagitātam, & supereffluentem dabunt in sinus eōrum: nec erit illud pāllium breve, quod duos operīre non possit; aut stratum coangustatum, unde decīdat alter.

Te Deum laudāmus.

DIE XXIV. MAII.
Quinta die infra Octavam
sancti Bernardini.

In primo Nocturno leguntur Lectiōnes de Scriptura occurrente.

In ij. Nocturno. Lectio iij.

Mirabāntur Fratres in eo vitae austeritatem, & illius erga cēteros benignitatem. Nihil enim tam laboriōsum aut contemptibile pertractāndum erat, quod non suis mānibus promptissimē pertractāret. Infirmāntibus opem ministrābat, & nudis incēdens pēdibus, per multa milliāria panis & vini procurātam eleēmōsynam propriis hūmeris apportābat: & sicut Angelus in templo Dei serviens, psallens, & orans, die noctūque tanquam prae-senti Deo; ut sacrificium matutinum ac vespertinum, cor & mentem offerēbat.

℟. Honēstum fecit.

Paras Æstiva.

Lectio v.

COmplēto verò novitiātus sui tēpore, & postmodum sacris suscep-tis Ordinibus, tandem Sacerdos ordinātur virtūte obediētiæ compūlsus; totūque amorē in Deum inflammātus, missarum solēnnia quotidie celebrābat, & cælēstium desideriorum ardentiori flamma succēnsus, coepit profundiora charitātis fluēta sitire, & amorōsis cogitatiōibus insistens, quod posset Deo hīc vivēns grātius offerre, mentis oculo concernēbat, quod multifariē multisque modis olim loquens Deus patribus in Prophetis, locūtus est deinde nobis in Filio, in Apōstolis, Martyribus, Confessōribus pariter, & Virgīnibus, ut eōrum exēmplis, ac divinis prae-dicatiōibus verbisque cælēstibus Deo conformes effecti, etiā prolapsi ad poenitentiam provocarēntur.

℟. Amāvit eum Dōminus.

Lectio vj.

HÆc recōgitans Frater Bernardinus, salutem animarum sitiens, crucem magni pōderis propriis hūmeris bājulans nudus, ex loco Columbārij in Castrum usque Saggiāni, ut ebrius spīritu, poenitentiam prae-dicaturus, accessit, non in doctis humanæ sapiētiæ verbis, sed in spīri-

B

tus

tus virtute, sanctissimi Patris Francisci vestigia imitatus. Ductisque in montem novi luminis, & messem multam, & operarios paucos conspiciens, ignitque calculo mundatus, quasi torrens inundans, nomen illud Jesu sanctissimum, quod Paulus vas electionis Israëlitis filiis predicabat & gentibus, linguentis Italiæ urbes, oppido, & castra, villasque quasque perlustrans, Christianis repide vitam agentibus annuntiabat, & à fidei tramite devios, hujus sancti nominis praesidio misericordiam consecuturos ad poenitentiam provocabat.

Iste homo perfecit.

Lectio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Matthæum.

Lectio vij.

Cap. 19. d

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

De Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Serm. de Bonis deferendis.

Dignum planè Apostolica fide & devotione verbum. Jam reliquisti omnia, jam Dominum Petre secutus es: & nunc demum, quid sis accepturus, interrogas? Verè Simon, verè obediens in auditione auris sine

pacti conventionè. Ad unius enim jussionis vocem Petrus & Andreas, relictis omnibus, secuti sunt redemptorem. Quod si homini carnali stultitia fortè videtur, audiat: Quod stultum est Dei, sapientius est hominibus: quoniam placuit Deo per stultitiam predicationis salvare credentes; quippe cum mundus eum in sapientia minime cognovisset.

22. Iste est qui ante Deum.

Lectio viij.

Quantos enim mundi sapientia maledicta supplantat, & conceptum in eis extinguit spiritum, quem voluerat Dominus vehementer accendi? Noli, inquit, precipitanter agere, diu considera, diligentius intuerè. Magnum est quod propõnis, & opus habens multa deliberatione. Experite quid possis, amicos consule, ne post factum poenitere contingat. Hæc sapientia mundi, terræna, animalis, diabólica, inimica salutis, suffocatrix vitæ, mater tepiditatis, quæ solet Deo vomitum provocare.

23. Sint lumbi vestri.

Lectio ix.

CAve tibi, ait. Ut quid enim? Cum à Deo verbum esse non dubites, quid opus est deliberatione? Vocat magni consilij Angelus, quid aliè-

Salutis privilegio
Christi præmuni famulos.
De tenebris miseriæ
Sequaces stellæ prævia,
Quæramus Patrem gratiæ,
Consortes tandem gloriæ.

Amen.

In primo Nocturno, Añã.
Hic vir in vanitatibus nutritus indecèter; divinis charismatibus præventus est clementer. Psalmus. Beatus vir qui non abiit. cum reliquis de Communi Confessoris non Pontificis. Antiphona. Excelsi dextræ grãtia mirificè mutatus: dat lapsis spem de vènia, cum Christo jam beatus. Psalmus. Quare fremuerunt. Antiph. Mansuëscit, sed non penitus in primis per languores, qui captis armis cælitus ad plenum mutat mores. Psalmus. Dómine, quid multiplicati. V. Amavit eum Dóminus, & ornavit eum. R. Stollam gloriæ induit eum.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurreate.

R. i. Franciscus ut in públicum cessat negotiari, in agrum mox Domínicum secèdit meditari: * Invenit Euangélicum thesaurum vult mercari. V. Deum, quid agat únicum consúltans: audit cælicum insigne sibi dari. Inventum.

R. ii. In Dei fervens ópere statim ut sua vèndidit, opéribus impendere pecuniam in-

tendit: * Quæ gravi suo pondere cor liberum offéndit. V. Quam formidante pàupere presbytero recipere, abjectam vilipéndit. Quæ gravi.

R. iii. Dum pater hunc perséquitur, latens dat locum iræ, constanter pòst aggreditur in públicum prodire: * Squalenti vultu cernitur, putatur insanire. V. Luto, saxis impetit: sed pátiens vir nititur ut surdus pertransire. Squalenti. Glória Patri. Squalenti.

In secundo Nocturno, Añã.
Pertractum domi verberat plus cunctis furens pater: objúrgans vincit, cárce rat, quem furtim solvit mater. Psalmus. Cum invocarem. Antiphona. Jam liber patris furie non cedit effrenari, clamans se voluntariè pro Christo mala pati. Psalmus. Verba mea. Antiphona. Ductus ad loci fræsulem sua patri resignat: nudusque manens, exulem in mundo se designat. Psalmus. Dómine Dóminus noster. V. Os iusti meditabitur sapiéntiam. R. Et lingua ejus loquétur iudícium.

Lectio iiiij.

B Eato Francíscó migrante à sæculo, spíritus ille sacer domum æternitatis ingrédiens, fontisque vitæ haustu plenário gloriósus affectus, expressa quædam in corpore futuæ gloriæ

B ;

signa

signa reliquit, ut caro illa sanctissima, quæ crucifixæ cum vitis in novam jam creaturam transierat, & passionis Christi effigiem privilegij singularitate præferret, & novitate miraculi resurrectionis speciem monstraret. Cernebantur quidam in membris illis felicibus clavi ex ejus carne virtute divina mirifice fabrefacti, sicque carni eidem innati, quod dum à parte quolibet premerentur, protinus quasi nervi contigui & duri ad partem oppositam resultabant. Inventa quoque fuit patentius in ipsius corpore, non inflata humanitus, neque facta, plaga vulneris lateralis, instar vulnerati lateris Salvatoris.

82. Dum feminudo corpore laudes decantat Gallicè zelator novæ legis, latronibus in nemore, * Respondit sic propheticè: Præco sum magni Regis. ✕. Audit in nivis frigore projectus: Jace rustice, futurus pastor gregis. Respondit.

Lectio v.

Erat autem similitudo clavorum nigra quasi ferrum, vulnus autem lateris rubrum, & ad orbicularitatem quamdam carnis contractione redactum, rosa pulcherrima videbatur. Caro verò ipsius reliqua, quæ prius tam ex infirmitate, quam ex natura ad nigredinem inclinabat, candore nimio

renitescens, illius secundæ stolæ pulchritudinem prætendebat. Membra ipsius adeo mollia & tractabilia se præbant palpantibus, ut conversæ viderentur in teneritudinem puerilis ætatis, & quibusdam cernebentur evidentibus signis innocentiae decorare. Cum igitur in candidissima carne clavi nigrescerent, plaga verò lateris, ut vernans roseus flos, ruberet: mirandum non est, si tam formosa & miraculosa varietas jucunditatem & admirationem contuentibus ingereret. Lacrymabantur filij pro subtractione tam amabilis Patris: sed & non modica perfundeabantur lætitia, dum deosculabantur in eo signacula summi Regis.

83. Amicum quærit pristinum, qui spreto in cœnobio tunica contexit: contemptu gaudens hominum, * Leprōsis fit obséquio, quos antea despexit. ✕. Sub typo trium Ordinum, tres nutu Dei prævio Ecclesias erexit. Leprōsis.

Lectio vi.

Audito Patris beati transitu, & fama diffusa miraculi, accelerans populus confluebat ad locum, ut id cerne-
ret oculis carnis, quod à ratione dubium omne repelleret, & affectioni gaudium cumularet. Fratres autem, & filij qui vocati fuerant ad transitum Patris, cum omni mul-

multitudine populorum, nocte n illam, in qua almus Christi Confessor decéssit, sic divinis laudibus dedicarunt, ut non defunctorum exequiæ, sed Angelorum excubiæ viderentur. Manè verò facto, turbae, quæ convenerant, acceptis, arborum ramis, & cereorum multiplicatis luminibus, cum hymnis & canticis sacrum corpus ad civitatem Assisij detulerunt. Pervenientes autem ad civitatem cum júbilo, pretiosum thesaurum quem portabant, in Ecclesia sancti Georgij cum omni reverentia condiderunt. In eo siquidem loco puérulus litteras didicit, ibique postmodum primitus prædicavit, postremo ibidem locum primum quietis accépit. Transit autem venerabilis Pater ex hujus mundi naufragio anno Domínicæ incarnationis millésimo ducentésimo vigesimoséxto, quarto Nonas Octóbris, die sabbati in sero; & in die Domínico fuit sepultus.

R. Audit in Euangélio, quæ suis Christus loquitur ad prædicandum missis. Hoc, iuquit, est quod cupio. * Lætánter his innititur memoriæ commissis. V. Non utens virga, calceo, nec pera: fune cingitur, duplicibus dimissis. Lætánter. G lória Patri. Lætánter.

In tertio Nocturno, Aña. Cor verbis novæ grátiae sollicitus appónit, verbumque poenitentiæ simpliciter propónit. Psalmus. D ómine, quis habitabit. Antiphona. Pacem, salutem nuntiāt in spíritus virtute, veræque paci sóciāt longínquos à salutē. Psalmus. D ómine in virtute. Antiphona. Ut nobis Sancti mérita remunerántur natis: his nova tradit mónita, viam simplicitatis. Psalmus. D ómini est terra. V. Lex Dei ejus in corde ipsius. R. Et non supplantabuntur gressus ejus.

L ectio sancti Euangélj secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. i. d.

IN illo tempore respondens Iesus dixit: Confiteor tibi Pater, Dómine cæli & terre, quia abscondisti hæc à sapientibus & prudentibus, & revelasti ea parvulis. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. 8. de Verbis Domini.

SI dignè, si diligenter, si, quod primum est, piè consideremus: inveniemus primitus non semper, cum in Scripturis legimus confessionem, debere nos intelligere vocem peccatoris. Máximè autem hoc dicendum fuit, & hinc admonenda charitas vestra, quia mox ut hoc

verbum sônuit vox lectôris, deficiat : * Iter pandit ad glô-
secutus est étiam sonus tun- riam, & vitæ viam ampliât.
sionis pectoris vestri, audito y. Pro paupertâtis cõpia re-
scilicet, quod Dóminus ait, gnat dives in pátria, reges si-
Confiteor tibi Pater : in hoc bi substituens, quos híc ditat
ipso quod sônuit Confiteor, inópia. Iter pandit. Glória
pectora tutudistis. Patri. Iter pandit.

2. Carnis spicam contempnus Lectio ix. de S. Urbano.
área Franciscus frangens, te- Quando autem festum
rens térrea, * Granum pu- istud transfertur, & non le-
rum excussa pálea, summi Re- gitur nona Lectio de aliquo
gis intrat in hórrea. y. Vivo simplici. nunc legitur sequens,
pani morte junctus, vita vivit Lectio ix.
vita functus. Granum. Bene- Confiteor tibi Pater, Dó-
dictio. Cujus festum cõlimus. mine cæli & terræ. Con-
fiteor tibi, laudo te. Laudo

Lectio viij.

T Undere autem pectus te, non accûso me. In quo te
quid est, nisi arguere laudo? Quia abscondisti hæc
quod latet in pectore, & evi- à sapientibus & prudentibus,
denti pulsus occultum castigâ- & revelasti ea párvulis. Quid
re peccatum? Quare hoc feci- est hoc, fratres? A contrario
stis, nisi quia audistis: Confi- sensu intelligite: Abscondisti
teor tibi Pater? Confiteor au- hæc, inquit, à sapientibus &
distis: qui confitetur, non at- prudentibus: & non dixit: Re-
tendistis. Nunc ergo adverti- velasti ea stultis & impruden-
tite. Si, Confiteor, Christus tibus; sed dixit: Abscondisti
dixit, à quo longè est omne à sapientibus & prudentibus,
peccatum; non solius est con- & revelasti ea párvulis.

fitéri peccatôris, sed étiam ali-
quândo laudatôris. Confitemur ergo, sive laudantes
Deum, sive accusantes nos-
metipsos. Pia est útraque con-
fessio, sive cum te reprehén-
dis qui non es sine peccato; si-
ve cum illum laudas qui non
potest habere peccatum.

2. De paupertâtis hórreo san-
ctus Franciscus sariat turbam
Christi famélicam, in via ne

Te Deum laudamus.

A D L A U D E S.

& per Horas, Aña.

S Sanctus Franciscus, præviis
orationum studiis, quid
faciat instructus: non sibi soli
vivere, sed aliis proficere vult
Dei zelo ductus. Psalm. D ó-
minus regnavit. cum reliquis.
Antiphona. Hic prædicando
circuit, & quem non homo
dócuit, fit doctis in stupô-
rem;

rem: virtutum verba loquitur; novumque nova sequitur militia ductorem. Antiph. Tres Ordines hic ordinat: primumque Fratrum nominat Minorum: pauperumque fit Dominarum medius: sed Poenitentium tertius sexum capit utrumque. Ant. Doctus doctrice gratia, doctus experientia, quæ sunt perfectionis: hæc Fratres docet omnia, tam factis quam frequentia melliflui sermonis. Ant. Laudans laudare monuit, laus illi semper adfuit, laus, inquam, Salvatoris: invitat aves, bestias, & creaturas alias ad laudem Conditoris.

Capitulum. Galat. 6. d.

Fratres, Mihi autem absit gloriari, nisi in Cruce Domini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. Hymnus.

Plaudet turba paupercula
 Patre ditata paupere:
 Laudis propina pocula
 Sacro depressa ubere.
 Hic simplex, rectus, humilis
 Pacis cultor amabilis,
 Lumen in vase fictili
 Ardens lucens in fragili.
 Vili contactus tegmine,
 Sancto calescens flamine,
 Vicit algorem, caumata,
 Christi dum gestat stigmata.
 Carnem mundumque contere-
 rens,
 Hostes malignos proterens,

Auream victor meruit
 Auréolam, dum docuit.
Pauper, nudus cgréditur,
 Cælum dives ingreditur:
 Spargit virtutum munerera,
 Ægris profligat vulnera.
Verorum Pater pauperum
 Nos pauperes fac spiritu:
 Consortes redde Superum
 Eréptos ab interitu.

Patri, Nato, Paráclito
 Decus, honor, & gloria,
 Sancti sint hujus merito
 Nobis æterna gaudia. Amen.

Ÿ. Ora pro nobis beate Pater Francisce. &. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Benedictus, Antiphona.

O martyr desiderio, Francisce, quanto studio compatiens hunc sequeris, quem passim libro reperis, quem aperuisti. Tu contuens in aëre Seraph in cruce positum, ex tunc in palmis, latere, & pedibus effigiem fers, plagarum Christi. Tu gregi tuo provide, qui post felicem transitum, diræ prius, & lividæ, glorificatæ speciem carnis prætendisti.

Oratio.

Deus, qui Ecclesiam tuam beati Francisci meritis, feru novæ prolis amplificas: tribue nobis ex ejus imitatione terræna despicerè, & cælestium donorum semper participatione gaudere. Per Dominum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona.
Hic prædicando circuit. Ca-
pitulum. Fratres, Mihi au-
tem absit. ut suprâ. 33.

℞. breve. Amâvit eum Dómi-
nus, * Et ornâvit eum. Amâ-
vit. ψ. Stola glóriæ induit
eum. Et ornâvit. Glória Pa-
tri. Amâvit eum. ψ. Os ju-
sti meditabitur sapiéntiam.
℞. Et lingua ejus loquétur ju-
diciûm.

Ad Sextam, Antiphona.
Tres Ordines hic órdat.

Capitulum. Galat 6. d

ET quicumque hanc régu-
lam secuti fuerint, pax
super illos, & misericórdia, &
super Israël Dei.

℞. breve. Os justi, * Meditá-
bitur sapiéntiam. Os justi.
ψ. Et lingua ejus loquétur ju-
diciûm. Meditabitur. Glória
Patri. Os justi. ψ. Lex Dei
ejus in corde ipsius. ℞. Et non
supplantabuntur gressus ejus.

Ad Nonam, Antiphona.
Laudans laudare mónuit.

Capitulum. Gal 1 6 d

DE cetero nemo mihi mo-
lestus sit: ego enim stí-
gmata Dómini Jesu in corpore
meo porto. Grátia Dómi-
ni nostri Jesu Christi cum spí-
ritu vestro, fratres, Amen.

℞. br. Lex Dei ejus, * In cor-
de ipsius. Lex. ψ. Et non sup-
plantabuntur gressus ejus. In
corde. Glória Patri. Lex Dei.
ψ. Justum deduxit Dóminus

per vias rectas. ℞. Et ostén-
dit illi regnum Dei.

In secundis Vesperis, Añs.
Sanctus Franciscus. cum reli-
quis de Laudibus. Psalmi ut in
primis Vesperis. 32. & à Ca-
pitulo fit de S. Philippo Con-
fessore.

Posteà fit commemoratio
S. Francisci. Añs. O virum
mirabilem in signis & prodí-
giis languores cum dæmóniis
quóssibet pellentem: dat au-
rem suis ávium prædicans fil-
véstrium verbis intendentem.
O vitam laudabilem, qua fi-
dem sic magnificat: sed &
multos vivificat mórtuos de-
functus. Francisce nos cælé-
stium fac consórtes civium,
quibus es conjunctus. ψ. Ora
pro nobis beáte Pater Francí-
sce. ℞. Ut digni efficiámur
promissionibus Christi.

Oratio ut suprâ. 33.

Deinde fit commemoratio
Octavæ S. Bernardini, &
S. Eleutherij Papæ & mart.

DIE XXVI. MAII

Septima die infra Octavam
sancti Bernardini.

Fit de S. Philippo Confess.
Duplex. Nona Lectio legitur
de S. Eleutherio cum commemo-
mor. Octavæ, & S. Eleutherij.
DIE XXVII. MAII

Octava sancti Bernardini
Confessoris. Duplex.

Vesperæ à Capitulo de
Octava, ut suprâ in primis Ve-
spers

feris. fol. 15. cum commemoratione S. Philippi Confessoris & S. Joannis Papæ & martyris.

In primo Nocturno Lectio-
nes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CUM verò vir sanctus mole carnis exitus, ad ea, quæ præparavit Deus diligentibus se, ineffabilia dona pervenisset, consocij Fratres capsam præparabant, ut sacrum illud corpus, & cæleste pignus Senas asportarent. Quod conspicientes quàm plurimi, piis clamoribus totam civitatem repleverunt, acclamantes: Mortuus est vir sanctus Bernardinus: subitòque accurrit innumerabilis virorum ac mulierum puerorumque multitudo, ad sacrum corpus illud deosculandum. Majores verò, & cives qui præerant gubernationi civitatis Aquilæ, corpus illud sanctissimum quàm primum rapiunt de manibus sociorum Fratrum, qui illud jam in capsâ asportandum collocaverant, & illud extrahentes, & honorificè exornantes, quàm plurimis & fidelissimis deputatis civibus custodiendum tradiderunt, ut sequenti luce omni populo videndū in Ecclesia deponeretur.

¶. Honestum fecit.

Lectio v.

Postera verò die, qua cælestas Dominicæ Ascensionis sollemniter agebatur, cum de more in publicum profatum esset corpus illud sanctissimum, consueretque passim omnis populus videndi osculandi que illius causa, qualis ejus vita fuerit, & in conspectu Altissimi quàm ejus grata opera acceptaque extiterint, ipse Deus mirabiliter impensiusque fidelibus suis declaravit. Tot enim, & tam præclara, & evidentissima magnifica prodigia post ejus ad Paradisum transitum illius meritis, & intercessione, quàm plurimisejus auxilium implorantibus divina clementia patenter exhibuit: ut nullo quidem pacto possit in tot portentis veritas ipsa denegari. Eadem enim hora, die Ascensionis, qua funus in Ecclesiam perlatum fuerat, ante omnes unus Paschalis puer quidam procubuit ad pedes fœretri sancti Patris, atque ibi præter spem & expectationem omnium, rectus ille animo atque fide, recto etiam altero laterum, quo gravissimè antea claudicabat, incedere, divina ei virtute præstante, promeruit.

¶. Amavit eum. Lectio vj.

QUæ res majore etiam fide ac devotione inflammare cepit advenientis populi

fluéntem undique turbam. Quod pròpriis conspiciens oculis Antónius de Bagno civis Aquilánus, qui áltero látere ádeo brevior natus fúerat, ut non nisi ádmodum declivi ad terram corpore gradi valeret, divína implorata ope, supra beátiviri corpus plenus fide se projécit: & subito æquâti ambabus tibiis, quasi distortam prótrahi eam, quæ brevior erat, sibi visum fuisse jactâvit; & incolumis rédditus, ad sancti viri extollenda præconia populum magis incitâvit. Cumque uberiora illius dona & prodigia apparerent: univérsus populus, qui magna cum reverentia ad funerâles corporis exequias advenerat, illius potiùs videbâtur magno gaudio natalitia solémnia celebrâre, quàm quidquam fúnebre pertractâre.

12. Iste homo perfécit.

In tertio Nocturno.

lectio sancti Euangélii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19. d

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

De Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Serm. de Bonis deferendis.

In regeneratióne, inquit, cum sederit filius hominis in sede maiestatis suæ, sedebitis & vos. Felix regene-

ratio. Quando enim renáscas ad sessiõnem miser homo, natus ad laborem? O si unquam sedero totus, cuius modò ne minima quidem portio sedet; in quo nihil tranquillum, nihil quiétum, sedatum nihil, nihil unquam in eodem permanens statu! Sedebitis & vos, O sessio! Quis mihi tribuat, ut dignis exprimam verbis, quod de sessiõne hac cordis affectiõne concipio? Immo quis tribuat mihi sessiõnis hujus imperturbata tui réquie, quam desidero, quàm cupio, quàm requiro? Ecce enim dixit: Nihil in me sedet, sed cuncta in motu sunt, omnia mutant, fluctuant univérsa.

R. Iste est qui ante Deum.

Lectio viij.

Postremò, ubi concupiscit adhuc caro adversus spiritum, spiritus adversus carnem, quidnam hominis sedere videtur? Nec sola jam concupiscéntia pacem impedit, turbat sessiõnem, vetat esse sedatum, sed duplex quoque secundum corpus miserum hominem contritio vexat, præsentis videlicet sensus doloris, & mortis metus futuræ. Nimirum cum & passibile sit, & mortale; duplex nihilominus animam agitare sollicitudo videtur, spei utique & timoris. Inter hæc nempe fluctuat iugiter

giter, donec peccati corpus inhabitat, ascendens usque ad calos, & iterum usque ad abyssos descendens, tabescens in malis, & ad bona nihilominus inardescens.

24. **Sint lumbi vestri.**

Nona Lectio legitur de S. Joanne, & de eo fit commemoratio in Laudibus.

In Vesperis commemorat. sequentis Festi

DIE XXVIII. MAII.

Fit de S. Venantio martyre
Semiduplex.

Vide Officium in Breviario Romano, die 18. Maij.

Vesperæ de sequenti, commemoratio præcedentis.

DIE XXIX. MAII.

Fit de sancto Petro Cælestino
Papa & Confessore.
Duplex.

Vide Officium in Breviario Romano die 19. Maij

In Vesperis commemoratio sequentis, & S. Felicis Papæ & martyris.

DIE XXX. MAII.

Fit de S. Maria Magdalena
de Pazzis Virgine.
Semiduplex.

Vide Officium in Breviario Romano, die 25. Maij.

Nona Lectio de S. Felice, & in Laudibus commemoratio.

In Vesperis commemoratio sanctæ Petronillæ Virginis, Antiphona. Simile est regnum.

**FESTA JUNII.
DIE XIII. JUNII.**

In festo sancti Antonij Confessoris. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona.

GAudeat Ecclesia, quam in defunctorum sponsus ornat gloria matrem filiorum. Psalm. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica; & loco ultimi; Psalm. Laudate Dominum omnes gentes. Antiphona. Sapiente filio pater gloriatur, hoc & in Antonio dignè commendatur. Antiphona. Qui dum sapientiam sæculi calcavit, prudens summi gloriam Patris exaltavit. Antiphona. Augustini primitus regulæ subiectus, sub Francisco penitus mundo fit abiectus. Antiphona. Quorum vitam moribus hic profitebatur, gloriosis patribus Jam congloriatur.

Capitulum. Sap. 7.

Optavi, & datus est mihi sensus: & invocavi, & venit in me spiritus sapientiæ: & præposui illam regnis & sedibus, & divitias nihil esse duxi in comparatione illius.

Hymnus.

EN gratulémur hodie Christo Regi iucundius,
In cujus aula gloriæ
Jam jubilat Antonius.
Francisci Patris æmulus,
Sic ille se contemperat.

Ut fonte manans rículus,
 Aquas vitæ circumferat.
 Longè latèque díffluit,
 Sitíque mortis áridos
 Verbo salútis imbuit,
 Dans rore sacro vívidos.
 Hic Stígmata qui bájulo
 Patri natus innítitur,
 Dum prædicat de título,
 Confixus ille cernitur.
 Sub tanto duce mílitans,
 Vincendo se non víncitur,
 Duci miles cohábitans,
 Jam bello non concútitur.
 Nos in campo certáminis,
 Patrum zelántes glóriam,
 Híc sub te nostri nóminis,
 Vincámus ignomíniam.
 Præstet hoc Nati Génitor,
 Hoc Genitòris Génitus,
 Ac par utríque Cónditor
 Paráclitus hoc Spíritus.

Amen.

Oratio. Ora pro nobis beáte An-
 tóni. *Re.* Ut digni efficiámur
 promissionibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphona.
 O proles Hispániæ, pavor in-
 fidélium, nova lux Italiæ, nó-
 bile depósitum urbis Paduá-
 næ; fer, Antóni, grátia Chri-
 sti patrocínium, ne prolápis
 veniæ tempus breve créditum
 défluat ináne.

Oratio.

Ecclésiám tuam, Deus beá-
 ti Antónij confessoris tui
 solémnitas votíva lætíficet: ut
 spiritalibus semper muniatur
 auxiliis, & gaudiis pérfrui me-

reátur ætérnis. Per Dóminum
 nostrum Jesum Christum.

Ad Matutinum, Invitatorium.
 Jam Christum chorus húmilis
 alacrius in júbilo colláudet,
 * In quo Sacerdos nóbilis
 Antónius de veritáte gaudet.
 Psalmus. Veníte, exultémus.

Hymnus.

Laus Regi plena gáudio,
 Qui merces militántium,
 Seípsum dat António
 Militiæ stipéndium.
 Antóni vir egrégie,
 Qui tuæ, quam prænúveras,
 Híc vivens arrhas glóriæ,
 Christum videns, accéperas:
 Pro te digna, dum móreris,
 Natórum fit commótio,
 Margaritæ non fúneris,
 Cujus fias posséssio.
 Hujus honórem glóriæ.
 Prædíxeras in Pádua,
 Quæ tantis in te grátia
 Manet donis irrígua.
 Per te Pater cum Fílio,
 Consolatórque Spíritus,
 A críminis contágio
 Nos híc emúndet fúnditus.

Amen.

In primo Nocturno, Añá.
 Quasi secus álveum rívuli
 plantátus, fructum temporá-
 neum dedit hic beátus. Psalmus.
 Beátus vir. cum reliquis
 de Communi Confessoris non
 Pontif. Añá. Monte Sion præ-
 dicat Dómini præcéptum, &
 taléntum dúplicat, cælitus ac-
 céptum. Psalmus. Quare fre-
 muérunt.

muérunt. Antiphona. Cón-
terit miráculis peccatórum den-
tes, sponsam Christi pátu-
lis rictibus mordentes. Psál-
mus. D ómine, quid mul-
tiplicáti. Vers. Amávit eum
Dóminus, & ornávit eum.
R. sp. Stola glóriæ induit
eum. P ater noster. Absolu-
tio. E xaudi Dómine. y. Jube
domne. Benedictio. Benedi-
ctiône perpétua.

De libro Sapientiæ.

Lectio i.

Cap. 6.

Melior est sapiéntia
quàm vires: & vir
prudens, quàm fortis.
Clara est, & quæ numquam
marcéscit sapiéntia, & fácilè
vidétur ab his qui diligunt
eam, & invenitur ab his qui
quæruunt illam. Præoccupat
qui se concupiscunt, ut illis se
prior osténdat. Qui de luce
vigiláverit ad illam, non
laborábit; assidéntem enim
illam fóribus suis invéniet.
Cogitare ergo de illa sensus
est consummátus: & qui
vigiláverit propter illam, citò
erit secûrus. Quóniam dignos
se ipsa circuit quærens, & in
viis suis osténdit se illis hilá-
riter, & in omni providéntia
occurrít illis.

R. Fúnditur insóntium san-
guis à profanis: fitque mo-
riéntium merces vitæ panis.

* Rumor ad Antónium vo-
lat non inánis. y. In Minó-

res gládium Fratres dat, in
ódium Christi, rex immánis.
Rumor. Benedictio. Unigé-
nitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Cap. 7.

Optavi, & datus est mihi
sensus: & invocávi, &
venit in me spíritus sapiéntiæ:
& præposui illam regnis &
sedibus, & divítias nihil esse
duxi in comparatióne illius.
Nec comparávi illi lápidem
pretiósúm: quóniam omne au-
rum in comparatióne illius,
aréna est exígua, & tamquam
lutum æstimabitur argéntum
in conspéctu illius. Super sa-
lútem & spéciem diléxi illam,
& propósui pro luce habére
illam, quóniam inextinguibile
est lumen illius.

R. Optans fore sócius glóriæ
victórum, quos occidit impius
rex Marrochiórum: * Séquitur
Antónius viam defunctórum.
y. Felix quem non gládus
terret, sed in mélius mutat,
iniquórum. Séquitur. Bene-
dictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Venérunt autem mihi óm-
nia bona páriter cum
illa, & innumerábilis honé-
stas per manus illius, & læ-
tárus sum in ómnibus: quón-
iam antecedebat me ista sa-
piéntia, & ignorábam, quón-
iam horum ómnium mater
est. Quam sine fictiône didi-
ci, & sine invidia comuni-

co, & honestatem illius non abscondo. Infinitus enim thesaurus est hominibus: quo qui usi sunt, participes facti sunt amicitiae Dei, propter disciplinae dona commendati. Mihi autem dedit Deus dicere ex sententia, praesumere digna horum quae mihi dantur: quoniam ipse sapientiae dux est, & sapientium emendator.

R. Fervet ad martyrium, dum rex terrae savit, sed hoc desiderium suum non implēvit. De quo Rex regnantium aliud decrevit. V. Tandem in simplicium coetu per indicium fama viri crevit. De quo Rex. Gloria Patri. De quo Rex.

In secundo Nocturno, Añā. Grave cor quærentium nugas, vanitatem, discit per Antonium vitae veritatem. Psalmus. Cum invocarem. Antiphona. Contra virum sanguinum clamat & dolosum, quod hoc genus hominum Deo sit exosum. Psalmus. Verba mea. Antiphona. Laus perfecta profuit ex lactentis ore, in quo Christus destruit hostem cum ultore. Psalmus. Domine Dominus noster. V. Os iusti meditabitur sapientiam. R. Et lingua ejus loquetur iudicium. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. V. Jube domine. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Si festum S. Antonij celebratur sine Octava, vel tantum unica vice de eo fiat Officium, Lectiones secundi Nocturni sumentur ex Breviario Romano.

LECTIO IIIJ.

IN Hispaniis Ulyssipone civitate, quae ad occidentalem regni Portugalliae plagam in extremis terrae finibus sita est, quaedam praegrandis Ecclesia in honorem gloriosae virginis genitricis Dei Mariae fabricata consistit, in qua pretiosum beati Vincentij corpus honorifice requiescit. A cujus occidentaliū valvarum liminibus venerabiles beati Antonij parentes non longè manentes, felicem hunc in primo juventutis flore filium genuerunt: nomenque ei Fernandus in sacro Baptismatis lavacro imponentes, in eadem postmodum Ecclesia educandum pariter tradunt, & litteris imbuendum. Cui cum post annos pueriles simpliciter domi transactos, fallax mundi species, ac petulantia carnis placencia suggererent, nequaquam his concupiscentiae frena laxavit: sed jam soli Deo servire disposens, evidētius id processu temporis opere declaravit. R. Dono sapientiae plenus, arrogantiae fastum qui timebat: sub indocti facie, Tan-

tum divinae gratiae lumen abscondēbat. *ψ.* A se pondus gloriæ sibi temerariē sumere nolēbat. Tāmen dictio. Christus perpētuae. Lectio v.

S Pretis namque mundi & carnis illécebris, ad quoddam coenóbium Ordinis sancti Augustini, præfatæ civitati vicinum, se cōtulit, ibique devôtus hábitum religiōnis assumpsit. Ubi, dum pacem pēctoris importūna carnalium amicōrum frequentia perturbāret, peractis ibidem fermē duōbus annis, ad sanctæ Crucis de Conimbria, aliud scilicet ejusdem Ordinis monasterium, transvolāvit. Ad quod tamen ob morum ipsius gravitatem vix sui superiōris licentiam obtinuit. Quò ad optatam mentis quietudinē obtinendam perveniens, tantum ibi in omni religiōnis perfectiōne profecit, quod translatio sui facta, levitati cordis imputari non pōuit.

℟. Páuperum collégio, páuper in principio spíritu probatus verbi ministério, * Non injectu proprio datur, sed vocatus. *ψ.* A quo sit hæc datio, sunt testimōnio, mors, & incolatus. Non injectu. Benedictio Ignem sui amoris.

Lectio vi.

Ropellēbat autem eum jam spíritus quodam futurorum præsagio ad divinā-

rum stúdia litterarum, in quibus jūgiter meditādo, non solum qualiter in agro aliēno vicia extirpādo, virtutes insereret, semetipsum solícitè primum excolēdo, cognovit: verum etiam qualiter fidei normam astrueret, ac confutaret errores, firmisimīs Patrum sententiis se munivit. Sicque factum est, ut illo inspirante, qui intervállo temporis in docēdo non indiget, non multò post vir Dei sapientiæ spíritu plenus effectus sit.

℟. In doctrinæ pōculis justus sua singulis reddens affluēbat, loquens magnis, pávulis, * Veritatis jáculis æquē feriēbat. *ψ.* Pótior miraculis virtus hæc in oculis omnium clarebat. Veritatis. Glória Patri. Veritatis.

In tertio Nocturno, Añā. Gaude quondam sæculi transiens viátor, summi tabernaculi nunc inhabitátor. Psalms. D ómine, quis habitabit. Añā. Nobis fac propitium, à quo recepisti cordis desiderium, viam quam petisti. Psalms D ómine in virtute. Antiph. Duc in montem Dómini: ora nos, Antóni, junctos Deo hómini loco sancto poni. Psalms D ómini est terra. *ψ.* Lex Dei ejus in corde ipsius. *℟.* Et non supplantabuntur gressus ejus. Pater noster.

Abio-

Absolutio. A vñculis. y. Ju-
be domne. Benedictio. Euan-
géllica lèctio.

Lèctio sancti Euangélj se-
cundùm Matthæum.

Lèctio vij. *Cap. 5. b*

IN illo tẽpore : Dixit Je-
sus discipulis suis : Vos
estis sal terræ. Quòd si sal
evanuerit, in quo saliẽtur?
Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

*Lib. 1. de Serm. Domini in
monte, cap. 6. tom. 4.*

Ostendit Dòminus, fá-
tuos esse judicandos,
qui temporálium bo-
nòrum vel cópiam sectantes,
vel inópiam meruentes, amít-
tunt ætèrna, quæ nec dari
possunt ab hominibus, nec
auferri. Itaque si sal infatuã-
tum fuerit, in quo saliẽtur? Id
est, si vos, per quos con-
diendi sunt quodãmodo pó-
puli, metu persecutiõnam
temporálium amisèritis regna
cælòrum : qui erunt hòmines,
per quos à vobis error afe-
ratur, cùm vos clègerit Deus,
per quos erròrem auferat ce-
teròrum?

y. Vitam probant vilitas, sim-
plex innocentia, cura discipli-
næ ; * Zelo juncta charitas,
y. veritas, modestia, testes sunt
doctrinæ. y. Sed signòrum
clàritas probat hæc probàn-
tia, múltiplex in fine. Zelo.

Benedictio. Cujus festum có-
limus.

Lèctio viij.

ERgo ad níhilum valet sal
infatuatum, nisi ut mit-
tatur foras, & calcetur ab ho-
mínibus. Non itaque calcã-
tur ab homínibus, qui páritur
persecutiõnem : sed qui perse-
cutiõnem timendo infatuatur.
Calcari enim non potest, nisi
infèrior : sed infèrior non est,
qui quamvis corpore multa in
terra sustíneat, corde tamen
fixus in cælo est.

y. Si quæris miracula, mors,
error, calamitas, dæmon le-
pra fugiunt : agri surgunt fa-
ni : * Cedunt mare, vñcula,
membra, resque pèrditas pe-
tunt, & accipiunt júvenes, &
cani. y. Pèreunt perícula, cessat
& necéssitas : narrent hi qui
sentiunt, dicant Paduáni. Ce-
dunt. G lória Patri. Cedunt.
Benedictio. Ad societatem.

Lèctio ix.

VOs estis lumen mundi.
Quómodo dixit supè-
rius sal terræ, sic nunc dicit
lumen mundi. Nam neque su-
pèrius ista terra accipiẽda est,
quam pèdibus corpóreis cal-
camus : sed hòmines, qui in
terra hábitant, vel étiam
peccatóres, quorum condièn-
dis, & extingúendis putóri-
bus Apostólicum salern Dò-
minus misit. Et híc mun-
dum, non cælum & terram,
sed

sed homines qui sunt in mundo, vel diligunt mundum, oportet intelligi, quibus illuminandis Apostoli missi sunt. Non potest civitas abscondi super montem posita: id est, fundata super insignem, magnamque justitiam, quam significat etiam ipse mons, in quo disputat Dominus.

Te Deum laudamus.

A D L A U D E S,

& per Horas, Ant. A.

Dominus ab Antonio supra petram Dominum posita persistat, quam maris elatio, fluctus, seu vox fluminum ultra non turbabit. Psalmus. Dominus regnavit cum reliquis. Antiphona. Laetus tuus jubilat in conspectu Domine, quo jam introivit, lumen, quod es, similat hunc tibi, qui lumine fruatur, quo vivit. Antiphona. Totus in te sitiens, Deus, ad te, vigilans extitit de luce: tu fons indeficiens, tu lux illi rutilans, qui sitis in cruce. Antiphona. Caeli, terrae, marium, benedicant Dominum cunctae creaturae: qui tot per Antonium signis auger hominum vitae spem futurae. Antiphona. Sono tubae, tympano, cithara, psalterio, cymbalisque Deum, choro, chordis, organo, laudet in Antonio mystice cor meum.

Capitulum.

Sap. 7.

Optavi, & datus est mihi sensus: & invocavi, & venit in me spiritus sapientiae: & praeposui illam regnis & sedibus, & divitias nihil esse duxi in comparatione illius.

Hymnus.

Esu lux vera mentium,
Nos illustra diliculo,
Tot signis per Antonium
Opaco fulgens saeculo.
Hic nautis in naufragio
Signo salutis adsuit,
Quibus sub lucis radio
Viae ducatum praebuit.
Hic aeternum lux fidei
Signo purgat, dum jacitur
Ab alto, vasis vitrei.
Fragilitas non frangitur.
Irrisor lucis gratiae
Signorum languet clericus:
Post votum surgens, gloriae
Sancti fit testis publicus.
Per hunc nos, Pater luminum,
Signes, & lux de lumine,
Illustratoris hominum
Cum Spiritus munimine.

Amen.

Oratio. Ora pro nobis beate Antoni. &c. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Benedictus, Antiphona. Gaude felix Padua, quae thesaurum possides, cujus in altario dignum fore loculum visio monstravit: tu signis irrigua, tot in tuo providens miseris Antonio, serva rei titulum, quae sic te ditavit: sed tu

nos

nos ad árdua , Pater , his qui
præsides , quorum es posses-
sio , transfer , quos híc vincu-
lum mortis inclinâvit.

Oratio. Ecclesiâ tuam,
ut suprâ. 38.

Ad Tertiam , Antiphona.
Lætus tuo júbilat, Capitu-
lum. O prâvi , & datus est
mihj. 43.

R. br. Amâvit eum Dóminus,
* Et ornâvit eum. Amâvit.
V. Stolam glóriæ induit eum.
Et ornâvit. Glória Patri. Amâ-
vit eum. V. Os justi medita-
bitur sapiéntiam. R. Et lingua
ejus loquétur judícium.

Ad Sextam, Antiphona.
Totus in te sitiens.

Capitulum. Sap 7 b

V Enérunt autem mihi
omnia bona pâriter cum
illa , & innumerâbilis honé-
stas per manus illius , & læ-
tâtus sum in omnibus : quó-
niam antecedebat me ista sa-
piéntia , & ignorâbam quó-
niam horum omnium mater
est. Quam sine fictiône didi-
ci , & sine invidia communi-
co , & honestâtem illius non
abscondo.

R. breve. Os justi , * Medi-
tâbitur sapiéntiam. Os justi.
Vers. Et lingua ejus loquétur
judícium. Meditâbitur. G ló-
ria Patri. Os justi. V. Lex
Dei ejus in corde ipsius. R. Et
non supplantabúntur gressus
ejus.

Ad Nonam , Antiphona.
Sono tubæ.

Capitulum. Sap. 7. b

M Ihi autem dedit Deus
dicere ex senténtia , &
præsumere digna horum quæ
mihi dantur : quóniam ipse
sapiéntiæ dux est , & sapien-
tium emendâtor.

R. br. Lex Dei ejus , * In
corde ipsius. Lex. V. Et non
supplantabúntur gressus ejus.
In corde. G lória Patri. Lex
Dei. V. Justum deduxit Dó-
minus per vias rectas. R. Et
osténdit illi regnum Dei.

In secundis Vesperis , Anti-
phona. Domus ab António.
cum reliquis de Laudibus ,
Psalmi , Capitulum , Hymnus
& V. ut primis Vesperis. 37.

Ad Magnificat, Antiphona.
O Jesu perpétua lux , tot in
António signis dans splendô-
rem , de quo non incóngrua
nobis gloriatio tibi dat honô-
rem. Grátia per hunc tua nos
in vase próprio ferre da li-
quôrem , lámpade non vácu-
lumen det opinio , cháritas ar-
dôrem : frustrâ virgo fáua
glórians in álio , quæret ven-
ditôrem.

Oratio ut suprâ. 38.

Deinde fit commemoratio
S. Basilij.

DIE XIV. JUNII.

Secunda die infra Octavam
sancti Antonij.

Est de S. Basilio Magno Epi-
scopo

scopo & Confessore; & Ecclesiæ Doctore, Duplex, cum commemorat. Octavæ S. Antonij, in secundis Vesperis additur commemorat. SS. Viti & sociorum martyrum.

DIE XV. JUNII.

Tertia die infra Octavam sancti Antonij.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

In ij. Nocturno. Lectio iv.

Funditur interea apud Marróchium sanguis innocentium à profanis: dum ibidem contra Christum odiosè deserviens, in Fratrum Minorum necem gladium erexit rex immanus. Ubi & plurimis claruit prodigiòrum indicis: quoniam is, qui de cælo descendit, pro quo & passus est, morientium merces factus est vitæ panis. Quorum venerandas reliquias vir quidam famósus nómine Petrus Infans, filius Regis Portugaliæ, à Marróchio deferens, per ipsòrum mérita, sui ipsius à gravibus periculis liberationem, celebrémque eorúmque passionis ordinem divulgavit: tuncque in auribus Fernandi non inaniter facti rumor insónuit.

R. Dono sapientiæ. 40.

Lectio v.

Nam subito elephantis more ad prælium ex aspectus sanguinis animati, ita

totus à fidei fervore corripitur, Christi que injuriam, & martyrum necem in se miranda compassione retorquens, nihil prorsus se agere reputat, nisi & ipse, tyrannicæ ferocitati occurrens, eandem pro Christo cum præfatis martyribus palmam obtineat. Felix iste, quem non formidine mortis gladius persecutoris enervat, sed in melius (ut patébit) perfectæ charitatis ardor immutat.

R. Páuperum collégio. 41.

Lectio vj.

Igitur æstuanti ánimo, quid facto sit opus excogitans, habitum Ordinis taliter pro Christo defunctorum assumere, vitamque sequi deliberat, ut vel sic efficacius ad optatum fidei agónem pertingere valeat. Cumque Frares jam dicti Ordinis, prope civitatem Conimbricam commorantes, ad ipsum, ex more, monastérium die quadam pro eleemósyna petenda divèrterent; videns eos Dómini servus, nequâquam ultra se continere potuit, sed benignè in partē deductis, omnē animi sui conceptum aperuit.

R. In doctrinæ. 41.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Matthæum.

Lectio vij.

Cap. .b

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal

evanue-

evanuerit, in quo saliêtur?
Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Ex lib. 1. de serm. Domini in
mente, cap 6.

Non potest civitas
abscondi super mon-
tem posita, id est,
fundata super insignem ma-
gnamque iustitiam, quam
significat etiam ipse mons,
in quo disputat Dominus.
Neque accendunt lucernam,
& ponunt eam sub modio.
Quid putamus ita esse dictum
sub modio, ut occulatio
tantum lucernae accipienda sit,
tamquam si diceret: Nemo
accendit lucernam, & oc-
cultat illam? An aliquid
etiam modius significat, ut
hoc sit ponere lucernam sub
modio, superiorem facere cor-
poris commoda, quam pra-
dicatorem veritatis: ut ideo
quisque veritatem non pra-
dicet, dum timet, ne ali-
quid in rebus corporalibus
& temporalibus molestiae
pariatur?

R. Vitam probant. 42.

Lectio viij.

ET bene modius dicitur,
sive propter retributio-
nem mensurae, quia ea quis-
que recipiet, quae gessit in
corpore: ut illic, inquit Apo-
stolus, recipiat unusquisque
quae gessit in corpore: &

tamquam de hoc modio cor-
poris alio loco dicitur: In
qua mensura mensi fueritis in
ea remetiêtur vobis. Sive quon-
iam temporalia bona, quae
corpore peraguntur, certa die-
rum mensura & inchoantur,
& transeunt, quam fortasse
significat modius; aeterna vero
& spiritualia nullo tali fine
coercantur.

R. Si quaeris miracula. 42.

Nona Lectio legitur de
ss. Vito & sociis martyribus:
& commemorat. in Laudibus.

DIE XVI. JUNII.

Quarta die infra Octavam
Sancti Antonij.

In primo Nocturno legutur
Lectioes de Scriptura oc-
currente.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

GAudet non modicum
ad hoc Fratrum pura
simplicitas; diemque,
quo hoc ipsorum gaudium
impleatur, instituunt, &
sic laeti Deo gratias agentes
abscedunt. Ipse vero Prae-
lati sui licentia (etsi difficulter)
obtenta, gaudens ad con-
dictum se praeparat: sed &
Fratres juxta promissum hi-
lariter redeunt, eique in ipso
monasterio suae religionis ha-
bitum imponunt; qui post
habitus mutationem, mox
cum Fratribus inde recessit.
Quidam vero ex concano-
nicis,

nicis, super hoc grávius se dolère præ céteris indicans, abeúnti sic in amaritudine cordis dixit: Vade, inquit, vade, quia fósitan sanctus eris. Cui humíliter sic respóndit: Cum me sanctum audieris, Deum útique collaudábis.

3. *Dono sapiéntiæ. 40.*

Lectio v.

VEnit ergo ubi simplici-
cium Fratrum congrega-
tio morabâtur, qui videlicet
locus, sanctus Antónius voca-
bâtur: juxta quod nomen An-
tónium se deinceps appellári
rogâvit, ut & sic requiren-
tium ipsum sollicitudinem pia
cautéla delúderet, eorúmque
importunitâtem sub ignóto
facilius nómine declinâret.
Fervens igitur (ut dictum est)
ad martyrium, dum advérsus
Christum rex terræ desævít,
nullâtenus ab hoc propósito
quiescere pótuit, donec tan-
dem juxta promíssam sibi li-
céntiam ad terram Saracenô-
rum transívit.

4. *Páuperum collégio. 41.*

Lectio vi.

VErùm quantumcúmque
ad hæc, quæ dicta sunt,
conâmine niterêtur, suum
tamen in his desidérium non
adimplêvit, de quo Rex re-
gaántium Dóminus aliud à
sensu humano decrevit. Nam
gravi nimis & diútino lan-
guóre corréptus, nihil secum

pro voto prósperum agi pro-
spéxit; donec ipse necessitatē
compúlsus, ad partes fidélium
remeâre dispósuit. Cumque
navigándo redeúndum in
Hispaniam iter arriperet, con-
tigit, ut in partes Siciliæ ven-
tis non secúndis flántibus
applicâret, & sic pénitus à
propósito se fraudârum con-
spíceret.

5. *In doctrínæ. 41.*

In tertio Nocturno.

*Lectio sancti Euangélíj se-
cúndum Matthæum.*

Lectio vij Cap 5 b

IN illo témpore: Dixit Iesus
discípulis suis: Vos estis sal
terræ. Quòd si sal evanúerit,
in quo salietur? Et reliqua.

*De Homiliâ sancti Augustíni
Epíscopi.*

*Ex lib. 1. de Serm. Domini
in monte.*

SUb módio ergo lucernam
ponit quisquis lucernam
bonæ doctrinæ commodis
temporálibus obscurat & tegit:
super candelábrum autem, qui
corpus suum ministério Dei
subjicit, ut supérior sit prædi-
cátio veritátis, & inférior sér-
vitus corpóris, per ipsam tamē
corpóris servitútem excélsior
lúceat doctrína, quæ per officia
corporália, id est, per vocem
& linguam, & céteros cor-
póris motus, in bonis opéri-
bus insinuâtur étiam discéni-
bus. Super candelábrum ergo
ponit

ponit lucernam, cum dicit Apóstolus: Non sic pugno tamquam aërem cædens, sed castigo corpus meum, & serviutis subjiçio, ne fortè aliis prædicans, ipse reprobis inveniatur.

Æ. Vitam probant. 42.

Lectio viij.

QUOD verò ait, ut luceat omnibus qui in domo sunt; domum puto dictam habitationem hominum, id est, ipsum mundum, propter id quod superius ait: Vos estis lumen mundi. Aut si domum quisque vult accipere Ecclesiam, nec hoc est absurdum. Sic luceat, inquit, lumen vestrum coram hominibus, ut videant bona facta vestra, & glorificent patrem vestrum qui in cælis est. Si tantummodò diceret, Sic luceat lumen vestrum coram hominibus, ut videant bona facta vestra; finem constituisset videretur in laudibus hominum, quas quærunt hypocritæ, & qui ambiunt ad honores, & captant inanissimam gloriam.

Æ. Si quæris miracula. 42.

Lectio ix.

CONTRA quos dicitur: Si adhuc hominibus placerem, Christi servus non essem. Et per Prophétam: Qui hominibus placent, confusi sunt, quia Deus nihil fecit illos. Et

iterum: Deus confringit ossa eorum, qui hominibus placent. Et rursus Apóstolus: Non efficiamur inanis gloriæ cupidi. Et ipse iterum: Probet autem se homo: & tunc in semetipso habebit gloriam, & non in altero.

T e Deum laudamus.

DIE XVII. JUNII.

Quinta die infra Octavam sancti Antonij.

In primo Nocturno Lektionen de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

INSTABAT autem eo tempore Fratrum generale Capitulum, quod in brevi celebrandum erat apud Assisium. Quod ut António per Fratres innôtuit, illuc, uti erat debilis & infirmus, utcúmque pervenit. Soluto igitur ex more Capitulo, Fratribusque ad sua circumquaque loca dimissis, solus António à nêmine petebatur. Qui sicut erat ignotus, ita & inutilis videbatur. Nulla igitur de se vel litteraturæ, vel cuiuscúmque alterius utilitatis habita mentione, ad Fratrem Gratiânus, qui tunc Fratribus Romandiolæ præerat, devôtus accessit, rogans humiliter, ut ipsum à Ministro generali petítum colligeret, collectúmque disciplinis regularibus erudirer. Quem idem Frater Gratiânus benigne suscepit.

fulcéprum in Romandiolam secum duxit; locumque solitudinis requirentem ad eremum montis Pauli transmísit.

R. *Dono sapientiæ. 40.*

Lectio v.

QUò postquam pervénit, quamdam ibi præoptatam cellam in cryptam semotatam à Fratribus, & orationi congruam réperit, quam suis úsibus à Fratre quodam, qui sibi ipsi eam paráverat, impetrávit. Illic solitariam, quantum licuit, vitam duxit; illic sacris meditationibus contra tentationes spíritum róborans, in divíno se amóre firmávit. Ibi nocturnis vigiliis solus in orationibus pèrstitit; ibi se totum dispositióni divínæ commédans, sursum firmíssimæ spei áncoram collocávit. Ibi enim cibo panis & aquæ tanta corpus abstinéntia macerávit, ut (téstibus his qui áderant) hora collatiónis aliquándo reditúrus ad Fratres, nutante præ nímia debilitáte vestígio, semetípsum suppartare non posset.

R. *Páuperum collégio. 41.*

Lectio vj.

SIC igitur vir Dei Antónius, cum dono sapientiæ plenus esset, multo témpore simplicem inter simplices vitam duxit. Sic arrogantiæ fastum húmili corde declínans, sub indocti specie tantum di-

Pars Æstiva.

vínæ grátia lumen abscondit. Licet enim (ut ex præmissis patet) ferventíssimum domus Dei zelum habéret, tamen suo desidério jam semel divíno nutu fraudátus, à seípso iterum temeráriè sibi glóriæ pondus asúmere non præsumpsit, donec eo, cui se jam diútius commendáverat, disponénte, manifestó post indício, ejus in conventu simpliciúm fama crevit.

R. *In doctrínæ. 41.*

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangélj secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16

IN illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo salietur? Et reliqua.

De Homiliá sancti Augustini Epíscopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte, cap. 7. Tom 4.

NON ergo tantum dixit, Ut vídeant bona ópera vestra: sed addidit, Et glorificent Patrem vestrum qui in cælis est: ut hoc ipsum, quòd homo per bona ópera placet homínibus, non ibi finem constítuat, ut homínibus pláceat, sed réferat hoc ad laudem Dei, & propterea pláceat homínibus, ut in illo glorificétur Deus. Hoc enim laudántibus expe-

C

at,

dit, ut non hóminem, sed Deum honórent.

22. Vitam probant. 42.

Lectio viij.

Hoc autem in ipso hómine, quem portábant, Dóminus osténdit, ubi admirátæ sunt turbæ, paralytico sanato, virtutes ejus, sicut in Euangélio scriptum est: Timuérunt & glorificavérunt Deum, qui dedit potestatem talem homínibus. Cujus imitátor Apóstolus Paulus dicit: Tantum autem audiétes erant; quóniam qui aliquándo nos persequébatur, nunc euangelizat fidem, quam aliquándo vastábat, & in me glorificábant Deum.

22. Si quæris mirácula. 42.

Lectio ix.

Docuerat discipulos Dóminus, ne propter humanam glóriam boni essent, dicens: Cavéte facere justitiam vestram coram homínibus, ut videámini ab eis, alióquin mercèdem non habébitis apud Patrem vestrum qui in cælis est. Sed rursus, ne hoc perversè intelligétes, homínibus placére metuerent, minúsq; prodessent laténdo, quòd boni essent, démonstrans quo fine innotéscere debérent: Lúceat, inquit, lumen vestrum coram homínibus, ut videant bona facta

vestra, & glorificent Patrem vestrum qui in cælis est.

Te Deum laudâmus.

In Vesperis fit commemorat. SS. Marci & Marcelliani martyrum.

DIE XVIII. JUNII

Sexta die infra Octavam sancti Antonij.

In primo Nocturno leguntur Lektionen de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Post multum namque téporis Fratres pro suscipiendis Ordínibus missi, ad civitatem Forlívij confluxérunt: inter quos & Antónius, necnon & quidam Fratres de Prædicatóribus adfuérunt. Cumque collatiónis hora Míster loci prædicatores ipsos sollicitâret, ut exhortatiónis verbum Fratribus adúnatis áliquis eórum proponeret, nutu Dei factum est, ut omnes loqui renúerent, & omnino se ad hoc imparátos assererent. Tunc demum ad Antónium idem Míster instigante fórtiter spíritu conversus est, eumque, de cujus sciéntia nil sibi constábat, in hoc opus appellat, ut videlicet proponat in médium Fratribus quidquid illi Spírítus suggereret. Ad quod se servus Dei minús idóneum humíliter respóndit, quippe qui

exerc-

exercitatioꝝ habebatur in viro revelatam divinitus sub-
 ablendis utensilibus coquinae, pernae sapientiae claritatem :
 ceterisque hujusmodi vilitatis venerabantur nihilominus hu-
 militatis jam probatae virtu-
 tem. Non multo post ad au-
 res generalis Ministri res ge-
 sta pervenit : qui mox in pu-
 blicum prodire compellens

3. *Dono sapientiae. 40.*

Lectio v.

Sed quid immorer multis ?
 plane cum tantam desuper
 gratiam accepisset, ut memora-
 ria pro codicibus uteretur,
 nullum tamen in eo scientiae
 aliud perpendebatur indi-
 cium, nisi quod pauca perraro
 literaliter loquebatur. Deni-
 que quanta poterat virtute re-
 nuens, contraire tamen im-
 peranti non valuit : & licet
 invitus, ad extremum consen-
 tiens, cum timore Domini pri-
 mo simpliciter fari cepit.
 Sed cujus lucernam, dudum
 sub modio positam, jam
 tunc super candelabrum Do-
 minus statuere voluit, tanta
 in progressu sermonis verbo-
 rum luculentia, tantaque
 eum mysticarum scientiarum
 profunditate suspendit, ut ni-
 mirum ex inopinato rei even-
 tu, vehementer omnes qui
 aderant mirarentur, & vix
 umquam audisse se talia fate-
 rentur.

3. *Pauperum collegio. 41.*

Lectio vi.

Non modica igitur Fra-
 tres consolatione replen-
 ti, venerabantur deinceps in

Antonium, officium sibi praedicationis injunxit. Et qui-
 dem dignè verbi ministerio
 traditur, quippe qui divina
 sapientia pollens, pauperum
 in collegio primum pauper
 spiritu jam probatus, hunc
 sibi honorem impudenter non
 arripuit, sed vocatus. At ve-
 ro, ne facta divinitus haec
 vocatio dubitetur, ex ipsius
 incolatu pariter & morte hoc
 probatur.

3. *In doctrina. 41.*

In tertio Nocturno.

*Lectio sancti Evangelij se-
 cundum Matthaeum.*

Lectio vii. Cap 5 b

In illo tempore : Dixit Jesus
 discipulis suis: Vos estis sal
 terrae. Quod si sal evanuerit,
 in quo salietur? Et reliqua.

*De Homilia sancti Augustini
 Episcopi.*

*Lib. 1. de Serm. Domini in
 monte, cap. 13. tom. 1.*

Postquam Dominus co-
 hortatus est audientes,
 ut se prepararent ad
 omnia sustinenda pro veritate
 atque iustitia, & non abscon-
 derent bonum, quod acce-
 ptum;

pturi erant, sed ea benevolentia discerent, ut ceteros docerent, non ad laudem suam, sed ad gloriam Dei bona sua opera referentes: incipit eos jam informare & docere quid doceant; tamquam si quarent dicentes: Ecce volumus omnia sustinere pro tuo nomine, & doctrinam tuam non abscondere.

22. Vitam probant 42.

Lectio viij.

Sed quid est hoc ipsum quod vetas abscondi, & pro quo jubes omnia tolerari? Numquid aliud dicturus es contra ea, quae in lege scripta sunt? Non, inquit. Nolite enim putare, quoniam veni solvere legem aut Prophetas: non veni solvere, sed adimplere. In hac enim sententia sensus duplex est, secundum utrumque tractandum est. Nam qui dicit: Non veni solvere legem, sed adimplere: aut addendo dicit, quod minus habet; aut faciundo, quod habet: nam qui addidit quod minus habet, non utique solvit quod iavenit, sed magis perficiendo confirmat: & ideo sequitur, & dicit: Amen dico vobis: donec transeat caelum & terra, iota unum, aut unus apex non praeteribit a lege, donec omnia fiant. Dum enim fiunt etiam illa, quae adduntur ad

perfectiorem, multo magis fiunt illa, quae praemissa sunt ad inchoationem.

22. Si quaeris miracula. 42.

Nona Lectio legitur de SS. Marco & Marcelliano, & commemoratio in Laudibus.

In Vesperis fit commemor. SS. Gervasij & Protasij mart.

DIE XIX. JUNII.

Septima die infra Octavam sancti Antonij.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

Constitutus enim in hac peregrinationis miseria, & vita floruit, & doctrina. Quarum priorem, id est, vitam, voluntaria vilitas, simplex innocentia, curaque disciplinae commendant. Alteram vero, quae est doctrina, zelo iuncta charitas, veritas & modestia comprobant. Sed haec omnia quam excellenter in ipso claruerint, quoniam per singula breviter explicare non possem, tangam succincte, quomodo cunctis aequaliter annuntiaverit veritatem. Hac siquidem virtus in ipso claruit in oculis omnium, quae quidem miraculis potior est, quia illa plerumque fallaciter in vita decipiunt.

22. Dono sapientiae. 40.

Lectio

Lectio v.

Hic itaque sanctus in doctrinæ poculis mirabiliter affluens, tanto justitiæ libramine singulis sua reddebatur, quod siue magnis siue parvulis loquebatur, æquè cunctos veritatis jáculo ferièbat. Nempe, qui jam calicem passiõis antea tam ávido corde sicerat, nullius magnitudini, nec metu mortis pro veritate cedebat: sed miranda strenuitate etiám magnatõrum tyránnidi resistebat. Tanta namque quasdam reprehensibiles grandèsque personas severitate corripuit, ut alij plerumque fanósi prædicatores hoc audièntes, ipsi ad intrépida viri constantiam trepidarent, & quodam pusillanimitatis rubóre persúsi, longè abesse potiùs quàm adesse volèntes, confusas manu vel veste frontes obducerent.

82. Páuperum collégio. 41.

Lectio vi.

Erat tamen sermo ipsius pro diversis opportunitatibus semper in grátia salè conditus: erat, inquam, gratiósus pariter & sevèrus, ut audièntibus amõrem simul ingereret & timõrem. Sic igitur hujus peregrinatiõis incolatus doctrína & vita præclarus, divinam in sancto vocatiõnem evidentissimè probat: quam múltiplex post

mortem miraculõrum cláritas necessariá conclusiõne confirmat.

82. In doctrinæ. 41.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangélii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5. b

In illo tẽpore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua. De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 17. cap. 6. contra Faust. Manich

Ille legem adimplet, qui ea facit qui lex præcipit. Plenitudo enim legis charitas, sicut dixit Apóstolus. Istam charitatem Dóminus exhibere & donare dignatus est, mittendo fidelibus suis Spíritum sanctum. Unde item dicit idem Apóstolus: Charitas Dei diffusa est in cõrdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis. Et ipse Dóminus: In hoc scient omnes, quia discipuli mei estis, si vos invicem diligatis.

82. Vitam probant. 42.

Lectio viii.

Impletur etiám lex, cum exhibentur quæ ibi prophetata sunt. Lex enim per Móysen data est, grátia & veritas per Jesum Christum facta est. Ipsa lex cum impleta est, grátia & veritas facta est.

C ;

est.

est. Grátia pertinet ad charitá-
tis plenitudinem, véritas ad
prophetiárum impletiónem.
Et quia utrúmque per Chri-
stum, ideo non venit sólvare
legem, aut Prophétas; sed ad-
implére: non ut legi adderén-
tur quæ déerant; sed ut fierent
quæ scripta erant: quod ipsa
ejus verba testántur. Non
enim ait: Jôta unum, aut
unus apex non transibit à lege,
donec addántur quæ defunt,
sed, donec ómnia fiant.

22. Si quæris mirácula. 42.

Nona Lectio legitur de
S. Gervasio & Protasio, cum
commemorat, in Laudibus.

DIE XX. JUNII.

In Octava sancti Antonij
Duplex.

Ad Vesperas omnia ut in
primis Vesperis Festi. 37. &
in commemorat, S. Silverij Pa-
pæ & martyris.

In primo Nocturno, Le-
ctiones de Scriptura occur-
rente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Igitur beátus Antónius
morti appropinquans, Un-
ctiõnem extrémam devó-
tè suscépiens, Psalmos pœni-
tentiáles cum Frátribus de-
cantávit. Quibus finitis, páu-
lulum quasi dimidia hora su-
stinuit: & inter manus assi-
sténtium leniter quasi dór-
miens expirávit. Mórtnus est

autem sexta Féria gloriósus
Confessor Antónius, die men-
sis Junij tertiadécima, anno
incarnatiõnis Domínicæ mil-
lésimo ducentésimo trigésimo
primo. Post mortem verò
ejus, non statim ejus trási-
tum Fratres propaláre volé-
bant, eò quòd tumultuáris
pópuli multitudinem impor-
túnè super se irruitúram for-
midábant. Sed quod Fratres ce-
lándo non íntimant, hoc mira-
bilióri órdine cunctis innótuit.
22. Dono sapiéntiæ. 40.

Lectio v.

Adhuc enim omnes, præ-
ter assisténtes, ignorá-
bant, cum prótinus catervá-
tim per civitátem púeri gra-
diétes clamábant: Mórtnus
est Pater sanctus: Mórtnus
est (ínquunt) sanctus Antó-
nius. Quo audito, máximus
utriúsque sexus factus est con-
cúrsus populórum: & ánte-
quam corpus sepultúre tra-
dátur, non módica contro-
vérsia óritur. Nam nonnulli
cívium cum apud Soróres
páuperes sepeliéndum júdi-
cant, céteri verò apud Fra-
tres. Cum quæ sedári non pos-
sent, per Fratres Epíscopi sen-
téntia postulátur. Qui in cau-
sa ipsa diligénter procédens,
quarto die post sancti viri
trásiitum pro Frátribus sen-
téntiam diffinitívam tulit.

32. Páuperum collégio. 41.

Lectio

Lectio vj.

Post latam autem sententiam, Episcopus cum clero, Potestas cum magnatibus, atque militibus, & innumera populi multitudine ordinatis processionibus ad cellam pergunt, corpus sublevant, humerosque ad portandum optimates quique submittunt. Sic demum cum hymnis, & canticis, ac luminarium numerositate copiosa sollemniter incedentes, ad sanctæ Dei genetricis Ecclesiæ veniunt, ubi ipsum explētis Missarum sollemniis honorificè die transitus sui quinto sepeliunt. Statim autem miraculorum prodigia coruscare cœperunt. Nam quacumque infirmitate detenti tumbam ejus contingebant, optatam continuo sanitatem recipiebant. Qui verò accédere, vel adduci præ turba non poterant: salvi coram omnibus etiam præ foribus in platea fiebant.

82. In doctrinæ. 41.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5. b

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 6. in Epist. 1. Ioan. in fine.

Quemque ergo solverit unum ex mandatis istis minimis, & docuerit sic homines, minimus vocabitur in regno cælorum. Quid est, solverit? Quid est, docuerit? Solvitur factis, & docetur verbis. Qui prædicat non furandum, furaris? Solvit ergo in facto, qui furatur: & quisquis docet sic, minimus vocabitur in regno cælorum, id est, in Ecclesia hujus temporis. Qui autem fecerit, & sic docuerit, magnus vocabitur in regno cælorum. Ex eo quod dixit hic, Fecerit, contra hoc ibi dixit: Solverit, id est, non fecerit, & docuerit sic. Ille ergo solvit, qui non facit.

82. Vitam probant. 42.

Lectio viij.

Phariseos cogitabat, cum ista diceret, qui solvebant legem factis, & docebant verbis. De quibus alio loco dicit: Quæ dicunt, facite; quæ autem faciunt, facere nolite: dicunt enim, & non faciunt. Propterea & hic ita sequitur. Dico enim vobis, nisi abundaverit justitia vestra plus quam Scribarum & Phariseorum, non intrabitis in regnum cælorum: id est, nisi vos feceritis, & ita docueritis, quod

illinon faciunt, & sic docent, non intrabitis in regnum cælorum. Quam ergo legem docebant Pharisei, & non faciébant, ipsam dicit Christus non se venisse sôlvare, sed adimplère: quia ipsa pèrtinet ad cathedram Môysi, in qua sedéntes Pharisei, & docéntes, nec faciéntes, audiéndi sunt, non imitándi.

æ. Si quæris mirácula, 42.

Nona Lectio legitur de S. Silverio, cum commemorat. in Laudibus.

Officium S. Antonij Paduani ex indultu CLEMENTIS X. recitari potest per annum semel in mense ritu semiduplici, die tamen non impedita Festo novem Lectionum, & extra Adventum, Quadragesimam, & Vigiliis, hoc ordine.

In primis Vesperis omnia dicuntur sicut in primis Vesperis diei Festi. 37. cum hac Oratione. Oratio.

Ecclésiâ tuam, Deus, beati Antonij Confessôris tui Commemoratio votiva lætificet: ut spiritualibus semper muniâtur auxiliis, & gaudiis perfrui mereâtur æternis. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, in primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo autem & tertio Nocturno, ut infra.

Mense Junij, quæ iv. diei infra Oct. assignantur. 46.

Mensibus Julij & Augusti, quæ quintæ diei infra Octavam assignantur. 48.

Illis verò mensibus, quibus non habetur nona Lectio, octava secatur in duas, donec propria assignetur.

Reliqua verò omnia dicuntur ut in festo S. Antonij. 37.

Et quando per annum fit de S. Antonio, cum v. ad Laudes & Vesperas fit, Ora pro nobis beate Antóni in suffragiis communibus ad Añam, Sancta María, dicendus est v. Benedícta tu in mulieribus. æ. Et benedíctus fructus ventris tui. Dum autem Officium S. Antonij concurrat cum Officio S. Clare, sive quando in secundis Vesperis S. Antonij fit à Capitulo de S. Clara, v. de S. Clara erit, Ora pro nobis. & de S. Antonio, Justum deduxit.

FESTA JULII. DIE IV. JULII.

In festo S. Elisabeth Regine Portugalliæ. Semiduplex.

Omnia ut in Breviario Romano inter Festa ad libitum.

DIE IX. JULII.

In festo beatorum Martyrum Gorcomiensium.

Duplex.

Omnia de Comuni plurimorum Martyrum extra tempus Paschale, præter sequentia.

Oratio.

Oratio,

Deus, qui beatôrum Mártyrum tuôrum, Nicolái & Sociôrum ejus, gloriôsum pro Fide tua certâmen æternitatis lâurea decorâsti: concède propítius; ut eôrum méritis & imitatione certâtes in terris, cum ipsis coronâri mereâmur in cælis. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Le-
ctiones de Epistola B. Pauli
Apostoli ad Romanos. F ra-
tres, Debitores sumus. de
Communi plurimorum Mart.

In secundo Nocturno.

Lectio iiii.

SÆculum dècimum quin-
tum, Calvinianæ pravi-
tatis tumultibus memorá-
bile, insigne Christianæ for-
titudinis in Bèlgiò tulit exem-
plum. Anno siquidem millé-
simo quingentésimo septuagé-
simo secundo novèndecim
Martyres, vulgò Gorcomièn-
ses, in cruciâribus sustinèndis,
pro asserènda reali Còrporis
Christi in Eucharistia præsen-
tia, ac Români Pontificis vi-
sibilis Ecclesiæ Cápitis princi-
pâtu, singulâriter enituerunt.
Erant ij, Nicolâus Píckius
Guardiânus, cum aliis octo
Sacerdôtibus, & duôbus Lai-
cis, Ordinis Fratrum Minô-
rum de Observántia: tres Pá-
rochi, unus Sacerdos sæculâ-
ris, alter Canónicus Regulâ-

[illegible]

12. Sancti tui Dómine mirá-
bile consecuti sunt iter, seruién-
tes præceptis tuis, ut inveni-
réntur illæsi in aquis válidis:
* Terra apparuit árida: & in
mari Rubro via sine impedi-
ménto, ¶ Quóniam percussit
petram, & fluxérunt aquæ, &
torréntes inundavérunt. Terra.
Benedictio Christus perpé.ue.

Letio 7.

N Avigio dein, extractis
vestibus, bini colligati,
Dordracum primò, Brilam
C s postea

Postea vehuntur; innuere-
 ris utrumque perulantis ple-
 bis illusionibus, & insa-
 nientis militiæ furoribus con-
 tñsi: dumque subsannatio-
 nes, flagra & fustes deplue-
 rent, stabant fenes (quo-
 rum aliqui sexagesimum,
 aliqui septuagesimum annum
 exceſſerant; unus nonagesi-
 mum propè attingerat) ad pe-
 ctus usque nudati, collo strig-
 goso præ macie, tum è pla-
 gis livido atque cruento; &
 ad singula verbera vel pro
 inimicis preces, vel Deo gra-
 res, vel agonis sui commen-
 dationes, spectante & insult-
 tante multitudinem, repende-
 bant. Inde in foetidissimum
 carcerem conjecti, fame &
 siti, aliisque tormentis ten-
 tati, ut à Catholica fide recé-
 derent: postmodum blandi-
 niis allècti, nec minis, nec
 lenociniis invictam Marty-
 rum fortitudinem flexerunt;
 quare capitis sententia, mul-
 ta jam nocte à tyranno lata
 damnati, dirissimis cruciati-
 bus affecti, bini colligati, ex-
 tra oppidi portas abducuntur.
 Verbera carnificum non
 timuerunt sancti Dei, morien-
 tes pro Christi nomine: * Ut
 heredes fierent in domo Dó-
 mini. ✠ Tradiderunt corpo-
 ra sua propter Deum ad sup-
 plicia. Ut heredes. Benedi-
 ctio. Ignem sui amoris.

R Epertum tugurium fuit
 illis ultimi certaminis
 stádium. Alius itaque álium ad
 constantem martyrij tolerán-
 tiam extimulábat: quorum an-
 tesignanus Guardiānus ad
 supplicium raptus, Fratres
 suos amplexus & osculatus,
 ab exhortandis sóciis, verbis
 Apostólico fervóre plenis non
 destitit; donec ei, adstrictis
 faucibus vocis usum láqueus
 interceptisset. Post eum reli-
 qui subsequenter in trabem
 aguntur. Non quievit híc
 hæreticæ feritatis barbâtes:
 nam scrutatis íntimis viscéri-
 bus, perquisitoque abdómi-
 ne pretio venáli exponendo,
 Martyrum corpora, nári-
 bus, áuribus, aliisque pár-
 tibus mutilarunt; quas in
 consummata crudelitatis exú-
 vias pileis affixas, infâmi lu-
 dibrio circumtulérunt: tota-
 que dies expléndæ adventân-
 tum curiositâti fuit data;
 donec quidam Cathólici im-
 petrarunt corpora suffossæibi-
 dem humi mandari. Ubi inter
 médios Ecclesiæ hostes multis
 annis requievérunt, usque
 dum industria piórum, éruta
 sacra eórum ossa ad partes
 Catholicórum vicinas delata
 sunt, ubi mox miraculis cla-
 rescere cœperunt. Quibus per-
 môtus Clemens Papa Décí-
 mus eos Beatórum fastis ad-

scripsit, ac Officium de iis nona Julij quotannis in Hollandia, & ab Ordinibus Religiosis, quos suo martyrio decorarunt, celebrari concessit.

R. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam recepit illos: & in tempore erit respectus illorum:

* Quoniam donum & pax est electis Dei. V. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria. Quoniam.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorij Papae in Evangelium. Cum audieritis praelia. ut in Communi plurimorum Martyrum.

R. viij. Haec est vera fraternitas.

In secundis Vesperis fit commemoratio sequentis festi.

DIE XIV. JULII.

In festo S. Bonaventurae Episcopi & Confess. & Ecclesiae Doctoris. Duplex.

In utrisque Vesperis & Laudibus. V. Ora pro nobis beate Bonaventura. R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat in utrisque Vesp. Ant. O Doctor optime, Ecclesiae sanctae lumen, beate Bonaventura, divinae legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

Deus, qui Ecclesiae tuae beatum Bonaventuram Confessorem tuum atque Pontificem, doctorem mirabilem tribuisti. concede propitius; ut apud te hunc pium semper intercessorem habere mereatur. Per Dominum.

Et non sit commemoratio S. Anacleti.

In primo Nocturno. Lektionen de libro Ecclesiastici. Sapientiam omnium antiquorum. ut in Communi Doctorum.

In ij. Nocturno. Lectio iij.

Gloriosus Deus in sanctis suis, quos sibi ab aeterno praedestinavit electos, & secundum necessitatem temporum ad salutem humani generis producit in lucem: cum beatum Bonaventuram vas electionis sibi delegisset, ac suis obsequiis in Religione sancti Francisci destinasset, quod tamen illius conversio posset aliquando a Deo disponente profecta intelligi, & in illo suae majestatis gloria revelari, eundem in extrema valetudine periclitari permisit.

R. Inveni David.

Lectio v.

Cujus salutis anxia sollicitudine timens ejus amantissima parens, ubi Physicorum, quos adhibuit, diligentiam frustra

frustrà expècta est , & medelârum vires ad illum levandum minùs valère cômperit, solius Dei opem , quem sancta timēbat , & cui castos pueri mores , quos probè , ut mater , nôverat , intelligēbat accēptos, humiliter in salutem pueri invocāvit, ac sancti Francisci suffrāgia reverēter implōrans , illum , si sanum recuperāret, ipsius Religioni perpétuò devōvit.

R. Pôsui adiutorium.

Lectio vj.

EXaudita est pro divīna clemētia , & sua reverētia : & sanitāte recuperāta , integer puer evāsit , non sine admiratiōne Physicōrum , præsētim qui eum statum cōporis probè in illo deprehēderant , ut humanā ope ægrum levāri posse pēnitus desperāssent. Idem jam adolescens , ac porrò ætāte provēcta , cū Religioni matūrum se , & illi ex parēntis voto debitum intelligeret , memōrque divīni mandāti , per David Prophētā humano gēneri prolāri : Vovēte & reddite Dōmīno Deo vestro : anno suæ ætātis circiter secūdo & vigésimo habitum Religiónis sancti Francisci devotissimè suscipit.

R. Iste est qui ante Deum.

In tertio Nocturno.

L. Lēctio sancti Euangēlij secūndūm Matthæum.

Lectio vij. Car. 5. b

In illo tēpore : Dixit Iesus discipulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur ? Et reliqua.

Homilia sancti Joānnis

Chrysostomi.

Homilia 13. in Matth. sub medium.

Atrēndite quid dixerit , Vos estis sal terræ : per quod ostēdit,

quam necessāriò ista præcipiat. Non enim de vestra, inquit , tantūmodò vita, sed de univérso orbe vobis ratio reddēda est. Non ad duas quippe urbes , aut decem, aut viginti , neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittēbam Prophētas : sed ad omnem terram prorsus ac mare, totūque mundum , & hunc variis criminibus opprēssum.

R. Amāvit eum Dōmīnus.

Lectio viij.

DIcēdo enim , Vos estis sal terræ ; ostēdit univērsam hōminum insatuātā esse natūram , & peccatōrum vi corruptā , & idcirco illas ab eis virtutes requirit , quæ maxime ad multōrum salutem procurādam necessāriæ sunt atque utiles. Nam qui mansuetus est ac modēstus , & misericors , & justus , non

intra

intra se tantummodò hæc rectè facta concludit, verum in aliorum quoque utilitatem præclaros hos faciat effluere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacificus, & persecutiõnem pro veritate patitur, nihilominus in commune commodum vitam instituit.

xx. In medio Ecclesiæ.

Lectio ix.

NE igitur putetis, inquit, ad levía vos ducendos esse certamina, neque exiguarum rerum vobis ineundam esse rationem: Vos estis sal terræ. Quid igitur? Ipsi ne putrefacta medicati sunt? Nequaquam; neque enim fieri potest, ut ea quæ jam corrupta sunt, salis perfricatione reparentur. Non ergo hoc fecerunt, sed antè renovata, sibi que tradita, atque ab illa jam putredine liberata, aspergebant sale, & in ea novitate conservabant, quam à Domino susceperant. Te Deum laudamus.

In Vesperis fit commemor. S. Henrici Imperatoris Confess.

DIE XV. JULII.

Secunda die infra Octavam sancti Bonaventuræ.

Fit de S. Henrico Imperatore Confessore. Semiduplex. cum commemoratione S. Bonaventuræ in Laudibus.

Vesperæ à Capitulo de Octava, cum commem. S. Henrici.

DIE XVI. JULII.

Tertia die infra Octavam sancti Bonaventuræ.

In primo Nocturno leguntur Lektionen de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Idem Divus, dona sancti Spiritus pro suis assidujs meritis consecutus, magna indies doctrinæ accrementa recipiebat, quæ magis divinitus inspirata, quam humanitus acquisita videbantur. Cumque per tres annos sequentes cathedram magistralem rexisset, anno suæ ætatis secundo & trigésimo, inter primos religionē & doctrinā in Ordine habebatur.

xx. Inveni David.

Lectio v.

Nam ille tamquam infinitus thesaurus scienciæ erat, quo qui usi sunt, participes facti sunt amicitie Dei. Et quod notabilius ac admirabilius erat in illo, quò magis sciencia & auctoritate emerferat, eò magis humilitate mentis deprimebatur.

xx. Posui adiutorium.

Lectio vi.

NEc, ut plerique litterarum sciencia inflati, vilia ministèria domestica fastidièbat; sed vix, nec nisi per obedientiam, agrè tanten ab illorum executione coercèbatur,

tur, reputantibus Prælati indignum, si à talibus non ut cregius sequestraretur, in quo sancti Spiritus gratia habitare perspicue cernebatur.

R. Iste est qui ante.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundum Matthæum.

Lectio vii. (ab. 5. b)

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis

Chrysostomi.

Ex Homilia 15 in Matthæum.

QUOD si sal evanuerit, in quo salietur? Alij enim etiam si sapere desinant, possunt tamen ad veniam pervenire: si verò hoc magister ipse patiatur, omni satisfactione privabitur, & supplicia extrema persolver. Ne enim audientes, cum exprobraverint vobis, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversum vos, in medium prodire formident; dicit, Quoniam nisi ad ista fueritis parati, frustra etiam proditis in publicum.

R. Amavit eum Dominus.

Lectio viii.

NON enim vos oportet maledicta hominum timere, sed laudes: quas si audire

cupiatis, tunc verè infatuandi estis atque calcandi: si verò perseverabitis vosmetipsos undique castigantes, & deinde audieritis mala, gaudete. Hoc enim est opus salis, laxa quæque urere atque restringere. Itaque jam necessaria subsequitur maledictio, nihil vobis prorsus incommodans, immo etiam testimonium vestræ perhibens firmitatis. Si verò illa timentes fortitudinem vobis utilem deseratis, multò sæviora patiemini, & malè scilicet audientes, & contempti à cunctis atque despecti. Hoc namque est ab hominibus conculcari.

R. In medio Ecclesiæ.

Lectio ix.

DEinde ad aliud eos sublimius ducit exemplum: Vos estis lux mundi. Iterum, mundi, non unius profectò gentis, nec viginti urbium, sed totius orbis lumen tunc perhibentur, & lumen intelligibile, ipsòque sole fulgentius; sicut etiam sal hoc loco intelligitur spiritale. Prius autem sal posuit, deinde lumen; ut discas quantum sit verbòrum uréntium beneficium, quantumque commodum honestæ rectæque doctrinæ. Hæc siquidem stringit animos, nec quoquam diffilire permittit, facitque attentius ad lumen virtutis aspicere, ad quam ve-

lut

ut apprehensa manu pertrahat audientes.

Te Deum laudamus.

In Vesperis fit commemoratio S. Alexij Confessoris.

S.R.C. 13. Junij 1682. decrevit, die 17. Julij faciendum esse de Octava S. Bonaventurae cum ix. Lectione, & commemoratione tantum S. Alexij.

DIE XVII. JULII.

Quarta die infra Octavam sancti Bonaventurae.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Leccio iv.

Nec tamen vir sanctus ulla charitatis officia ob litterarias actiones praetermittēbat, sed in omnes Fratres oculos intendens, si quem fortē tristem, aut professionis poenitentem intelligeret, tantā dulcedine in sermōne conveniēbat, consolabatur, monēbat, confirmābat, ut nullus ab eo discederet, quin libens ceptum Religionis iter prosequeretur.

R. Inveni David.

Leccio v.

Infirmorum praeterea cura supra quā credibile sit, delectabatur; quove graviōribus aut contagiōsis morbis gravarentur, eo magis se totum eorum obséquio applicabat. Quibus in officiis cum majorem diei partem assumeret, non eo

minor erat in publicis lectionibus, & interpretationibus Scripturarum: quas tanta claritate audientibus intelligendas reddēbat, ut ipse auctor illarum merito videri posset.

R. Posui adiutorium.

Leccio vi.

In Capitulis verò, aut provincialibus, aut generalibus, tanta sapientia ipsius responsa dabantur, ut jam generalis Minister, perspecta magnitudine prudentiae illius, nil omnino grave exequendum putaret, in quo tanti viri iudicium non antea explorasset.

R. Iste est qui ante.

In tertio Nocturno.

Leccio sancti Euangelij secundum Matthaeum.

Leccio vii. Cap. 5. b

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

De Homilia sancti Joannis

Chrysostomi.

Ex Homilia 15. in Matth.

Non potest civitas abscondi supra montem posita. Rursus eos per ista ad bene vivendi diligentiam cohortatur, ostendens, ut studeant esse solliciti, quasi ante omnium scilicet oculos constituti, & in medio orbis terrarum certantes theatro. Nolite, inquit, aspicere, quia in isto nunc residemus loco, & in exigua

exigua sumus parte certáminis. Sic enim éritis manifesti cunctis, quemádmódum civitas in montis vértice collocata, vel sicut lucérna in domo super candelábrum relúcens.

R. Amávit eum.

Lectio viij.

Ubi nunc sunt Christi virtútis incréduli? Audiunt ista, & prophetiæ poténtiam post experimenta mirantes, majestátem Dómini adorando veneréntur. Pende enim quália polliceátur eis, qui in sua quoque regione habebántur incógniti, quod videlicet terra omni marique celebrándi sint, & ad terminos usque mundi fama ducénte venturi; immò non fama, sed manifesto beneficiórum atque admirándæ operatiónis effectû. Non enim illos fama portans fecit ubique notissimos, sed ipsa útique documenta virtutum.

R. In médio Ecclesiæ.

Nona Lectio de S. Alexio, cum commemor. in Laudibus.

In Vesperis fit commemoratio S. Symphorose, & septem filiorum martyrum.

DIE XVIII. JULII.

Quinta die infra Octavam sancti Bonaventuræ.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

Quibus donis & grátiis illustrátus, cum jam in Religiónē esset omni mérito clarus, anno Dómini millésimo ducentésimo quinquagésimo sexto, in Capitulo Romæ convocato, in quo beátus Pater Joánnes de Parma Generalátus Officium allegáta impoténtia renuntiávit, tertio décimo ipsius ingressus anno, ex tam multis sanctis viris, quibus Religio in sua novitate florébat, unus ómnium sine contradiccióne éxitit subrogátus.

R. Inveni David.

Lectio v.

Hic vir sanctus accíngens se gravioribus actiónibus, cum jam Religiosi cœpissent à fundatôris disciplína paululum declináre, monendo, instando, castigando, ac operósius laborando, ad meliorem vitæ frugem reduxit. In Capitulo generali, quod primum Narbonæ tenuit, Religiónem sancti Francisci reformávit, & regulam exposuit, Ordinémque in Provinciis & Custódias taxávit, & duas addidit.

R. Pósum adjutórium.

Lectio vi.

Ubi strénuè decértans advérsus venenósas oppugnatiónes temerariórum ob-

recta-

tractatorum, qui in Religio-
nem mendicantium ac in san-
ctum virum impudentius ora-
solverant, atque artificiosis
calumniis velitabantur, sola
justitia atque innocentia tutus,
permansit invictus. Ubi etiam
libellum contra Minores per-
niciosissimum, à magistro Gi-
rálido de Abbatis villa (ut pu-
tant) per apologiam editum,
non minus eloquenter quàm
subtiliter confutavit. Qui
etiam Giráldus non longè
post, justo Dei damnatus ju-
dicio, méritas sui sceleris pœ-
nas dedit paralyticus, ac mi-
seranda lepra respersus: quibus
ærumnis vitam finivit.

æ. Ilte est qui ante Deum.

In tertio Nocturno.

L. ectio sancti Evangelij secun-
dum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5. b

IN illo tempore: Dixit Je-
sus discipulis suis: Vos estis
sal terræ, Quod si sal evanue-
rit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis

Chrysostomi.

F. Homilia 15. in Matth.

NEque accendunt lu-
cernam, & ponunt
eam sub módio. Ego
quidem, inquit, lumen ac-
cendi: ut verò perseveret ar-
dens, vestri profectò sit stú-
dij; non propter me, vosque
ipsos modò; verum etiam pro-
pter illos, qui eadem luce po-

tièntur, vobisque ducèntibus
viam veritatis invénient. Non
enim poterunt maledictióni-
bus vestrum obumbrare ful-
gorem: si tamen vos omni-
cum diligèntia vixeritis, at-
que ita prorsus, quasi qui
universum orbem vestri faciã-
tis imitatiõe converti. Di-
gnam igitur tanta grátia ex-
hibere vitam, ut sicut illa
cunctis mox regiõibus præ-
dicanda est, ita illi etiam con-
versatio vestra convéniat.

æ. Amavit eum Dóminus.

Lectio viij.

Non solum, inquit, corri-
gitis orbem rectè san-
ctèque vivèdo; verum etiam
glorificári Deum ex vestra
conversatiõe facitis: quem-
admodum si contrária gesséri-
tis: & homines perdètis pro-
fectò, & Dei nomen blasphé-
miis offendètis. Et quemad-
modum, inquit, per vos glori-
ficabitur Deus, si vos homines
maledictòrum fuerint contu-
meliis consecuti; sed utique
non omnes. Nam illi quoque
ipsi qui hoc públicè faciunt in-
vidèntes, apud conscientiam
tamen suam admirabúntur vos
atque suspiciènt: sicut è re-
giõe vitiosos quosque palàm
quidem adulatorio sermõe
demúlcent, sed còsdem in se-
crèto mentis accúsant.

æ. In médio Ecclesiæ,

Nona Lectio legitur de
S. Sympho-

S. Symphorosa, & septem filiis,
cum commemor. in Laudibus.

DIE XIX. JULII.

*Sexta die infra Octavam
sancti Bonaventuræ.*

In primo Nocturno, Le-
ctiones de Scriptura occur-
rente.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

Congregato Capitulo
Generali Pisis, eo au-
ctore institutum est, ut
Glória tibi Dómine, qui natus
es de Vírgine, usque ad Epi-
phaniam continuarétur eódem
modo, quo infra Octávam
Nativitátis Domínicæ cantá-
tur: & áliæ Rubricæ in Be-
viário reformátæ sunt, & áliæ
additæ. Idem etiam piissimus
cultor gloriósæ Vírginis ma-
tris Jesu instituit, ut Fratres
pópulum hortaréntur ad sa-
lutándam eámdem signo cam-
pánæ, quod post Completó-
rium datur; quòd creditum
sit eámdem ea hora ab Ange-
lo salutáram.

R. Inveni David.

Lectio v.

Tunc transfátum fuit ve-
nerábile corpus beati
Antónij ad pragrándem Ec-
clésiám Paduánam: cujus lin-
gua secúndo & trigésimo sui
óbitus anno recens & rubi-
cúnda reperta est. Quam vir
sanctus in máribus devótè
recípiens, ac largióribus la-

crymárum ímbribus perfun-
dens, talibus verbis reverén-
ter affátus est: O lingua be-
nedícta, quæ Deum semper
benedixísti, & álios benedi-
cere docuísti: nunc perspici-
cérnitur, quanti mériti fue-
ris apud Deum. Cui óscula
devótè infigens, illam honé-
stè collocári curávit.

R. Pósi adjuatórium.

Lectio vj.

Cujus etiam fama per-
mótus Summus Ponti-
fex tunc Clemens Quartus, ut
illum in partem sollicitudinis
tráheret, opuléntæ Ebor-
cénsi Ecclesiæ præfécit. Nec
tamen ássequi pótuit, ut vir
sanctus eam promotiõnem
acceptáret, qui propósi con-
stans in Religiónè maluit
permanère: ubi divítias & di-
gnitátes sibi procuráret in cæ-
lis. Cujus constántiam Pón-
tifex admirátus, ad illum, Sta
(inquit) in testaménto tuo,
& in illo collóquere, & in
ópere mandatórum tuórum
veterásce.

R. Iste est qui ante.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangélii se-
cúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5. b

In illo tẽpore: Dixit Je-
sus discíplis suis: Vos
estis sal terræ. Quòd si sal
evanúerit, in quo salietur?
Et reliqua.

De

De Homilia sancti Joannis
Chrysostomi.

Ex Homil. 15. in Matth.

Quid igitur? ad ostentationem nos vivere, atque ad gloriæ amorem jubes? Absit. Non dico istud omnino. Neque enim dixi, ut rectè facta vestra in médium studeatis afferre, nec ut illa monstrêtis, admonui; sed dixi: Luceat lux vestra; hoc est, plurima in vobis sit virtus; ac maxime ingens illius accendatur ignis, & ineffabile omnino lumen effulgeat. Quando autem tam magna virtus fuerit & clara; latere non poterit, etiam si mille illam contigere velit modis ille qui possidet.

Amavit eum Dominus.

Lectio viii.

Rrepræhensibilem igitur etiam hominibus præstare vitam, ut nullum in vobis verum colorem accusationis invéniant. Sequitur enim illud; ut etiam si innumeri accusare cupiant, nullus unquam insuscitare vos possit. Bene autem ait: Lumen. Nihil est enim quod sic hominem faciat insignem atque conspicuum, etiam si magno ambitu optet latere, ut splendor iste virtutis. Sicut enim ipso sole circumdatus, ita undique clarus resplendet, nec in terram solum-

modò rutilatus propriæ virtutis emittit, sed supra ipsum etiam cælum proprio fulgore radiabit.

R. In médio Ecclesiæ.

Lectio ix.

Inc itaque illos uberiùs consolatur. Et si, inquit, maledicta in vos audientes dolêtis, sed habetis plurimos, quos ad amorem atque admirationem Dei vestro adducatis exemplo. Ac ne dicatur, & videatur omnium generaliter maledictorum commendare patientiam, admoneo: sic hoc quidem positum sentiatis inordinate atque confusè, sed providè, & omnino distinctè. Siquidem de illis hîc loquitur profectò maledictis, quæ falso & propter Deum obijci solent.

Te Deum laudamus.

Vesperæ de S. Margarita virgine & Martyre, cum commemorat. S. Bonaventuræ.

DIE XX. JULII.

Septima die infra Octavam sancti Bonaventuræ.

Apud omnes qui sunt de toto corpore Regularis & strictioris Observantiæ; item apud Capucinos.

Fit de S. Margarita virgine & martyre, Duplex. Oratio. I. indulgentiam.

In primo Nocturno leguntur Lektionen de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno Sermo sancti Ambrosij Episcopi, Quoniam hodie. ut in Communi Virginum i. loco.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorij Papæ in Evangel. Simile est regnum celorum thesauro, ut in Communi non Virginum.

In Laudibus commemoratio S. Bonaventuræ.

Vesperæ à Capitulo de sequenti, cum commemor. precedentis, & S. Praxedis virginis. Antiphona. Simile est regnum celorum.

A P U D A L I O S

Fit hodie de S. Francisco Solano Confessore, duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pont. etiam Lectiones primi Nocturni cum commem. in primis Vesperis & Laudibus S. Bonaventuræ, & S. Margaritæ virginis & Martyris.

In secundis Vesperis commemoratio S. Bonaventuræ, & S. Praxedis virginis.

DIE XXI. JULII.

Octava sancti Bonaventuræ.

Duplex.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Sanctus Bonaventura successivè in vocatione Cardinalatus pari sanctitate & operum fructu perseverans;

cum in Dei Ecclesia diutius laborasset, ita ut cum Apostolo dicere posset: Bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem servavi: anno salutis millesimo ducentesimo septuagesimo quarto: & sue ætatis quinquagesimo tertio, hora matutina diei Dominicæ, quæ mensis Julij erat triadecima, ex humanis sublatus est, & sanctis Patribus (ut credere debemus) in æternum victurus redditus. Qua die ipsius venerabile corpus sepulchro reconditur in Ecclesia sancti Francisci Lugdunensi cum multis lacrymis, & consternatione Fratrum lamentantium se tanti viri societate destitui, qui parem sibi in Dei Ecclesia relinquere non videbatur; Gregorio Pontifice quàm maxime eum reputante: qui ibidem publice testatus est, Ecclesiam Dei, illius morte magnam incurrisse jacturam.

&c. Inveni David.

Lectio v.

In cujus exequiis, coram Papa & tota curia primam Missam celebravit Frater Petrus Tarantasiensis, Ordinis Prædicatorum, Episcopus Cardinalis Ostiensis, & sermonem habuit proposito themate: Doleo super te mi frater Jónatha. Ubi inter ceteras commemorationes gratiarum

& donorum quæ illi Deus dedit, etiam fuit, quod quicumque eum videbant, statim ipsius amore capiebantur, ejusque monita libenter recipiebant; Græci præsertim, quibus reducendis ipsius eloquia & consilia plurimum contulerunt. Benignus, affabilis, omnibus gratus, & nulli umquam scândalo, pius, prudens, humilis atque quiétus: quarum virtutum actiones & officia semper strenuè exstitit excûsus. Quod etsi nullo alio probante doceremur, satis ex divinis suis scriptis liquido patet. *Ps. Posui adiutorium.*

Lectio vi.

IUjus namque viri doctrina est devota, sapida & Seraphica, quæ legentes non solum illuminat, sed inflammat. Nec aliter esse posset, cum de illo scribatur in Chronicis, quod omnem veritatem, quam percipiebat intellectu, ad formam devotionis & laudationis divinæ reducens, continuo ruminabat affectu. Sed & idem Alexandri de Ales præceptoris ipsius testimonio non obscurè probatur. Qui in Bonaventura cernens morum elegantiam, vitæ sanctitatem, corporis pulchritudinem, venustatem aspectus, eloquij suavitatem, conversationisque affabilitatem, dicere sæpe solèbat: Non vi-

detur Adam in homine isto peccasse. Cujus doctoris auctoritatem tanti apud Ecclesiam valuisse constat, ut de illius dictis aut scriptis nefas putaverim dubitare. Denique omnes testati sunt, consummatum esse divinum oraculum per beatum Franciscum de illo editum: Futurum eum magnum virum in Ecclesia Dei, Religionemque suam magna per illum sanctitatis accrementa recepturam.

12. Iste est qui ante Deum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 5. b

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

De Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Homilia 16. in Matth. circa mediam.

ALio verò modo legem implèvit, quia per nos quoque idipsum facit. Hoc est quippe mirabile, quia non solum legem implèvit ipse, sed idem illud nobis quoque facere donavit, quod Paulus significando dicebat: Quoniam finis legis Christus ad justitiam omni credenti. Et peccatum illum dampnasse dixit in carne, ut justificatio legis impleretur in nobis,

nobis, qui non secundum carnem ambulamus. Et rursus: Legem ergo destruímus per fidem? Absit: sed legem statuímus. Quia enim studébat lex hóminem fácere justum, atque ad hoc inveniebátur infirma, veniens Christus, & per fidem certíssimum modum justificatiónis inducens, voluntátem legis implévit. Quod enim illa non pótuit, hoc per fidem ipse confécit. Propterea quoque dixit: Non veni sólvère legem, sed adimplére.

Amávit eum Dóminus.

Lectio viij.

SI verò aliquis diligéter exáminet, álium quoque tertium modum impléndæ ab eo legis invéniet. Quem verò istum? Ista útique præcepta, quæ erat daturus. Non enim interitus priórum, sed augmentum pótius & complementum erant ea, quæ dicebantur à Christo. Illius quippe sententiæ, qua dicitur, Non occides, non interemptio, sed adimplétió magis atque minútió est, dicere, Non irascáris, omniumque similiter ceterórum.

In médio Ecclesiæ.

Nona Lectio legitur de S. Praxe de virgine, cum commemor. in Laudibus.

Vesperæ à Capitulo de S. Maria Magdaléna, cum comine-

moratione diei Octavæ S. Bonaventuræ.

DIE XXIV. JULII.

Apud omnes, qui sunt de toto corpore Regularis & strictioris Observantiæ.

Fit de B. Francisco Solano Confessore. Duplex.

Omnia de Comuni Confessoris non Pontificis, etiam Lectiones primi Nocturni. Lectio nona de Vigilia sancti Jacobi Apostoli, in Laudibus commemoratio ejusdem & S. Christinæ virginis & martyris.

Vesperæ de sequenti, commemoratio præcedentis tantum.

FESTA AUGUSTI.

DIE II. AUGUSTI.

Festum Consecrationis Ecclesiæ S. Mariæ Angelorum.

Duplex.

Ex decreto S. R. C. 13. Junij 1682. Vesperæ integræ de Consecratione Ecclesiæ S. Mariæ cum commemorat. prima de S. Petro; secunda, de sancto Paulo; tertia de S. Stephano Papa & martyre.

Reliqua de Comuni Dedicationis Ecclesiæ, præter Lectiones secundi Nocturni, quæ hinc propria ponuntur.

Lectio iij.

Quamquam beatus Franciscus omnes Ecclesias semper quoad vixit, summóperè diléxit, maxi-

maximòque in honòre habuit, præcipuo tamen stúdio, singularique religiòne adiculam illam prope Assisium còluit, quæ Ecclesià tum sanctæ Mariæ Angelòrum, tum Portiunculæ nominàtur. Idque multis de causis. Primum, propter ejus incredibilem in beatissimam Matrem Dei pietatem, maximamque in sanctos Angelos observantiam. Deinde, quòd non solum ex aliis cognovisset, in eo sacello sæpè suavissimos Angelòrum concentus audiri, ex quo etiam agnomen accepisse putabatur, sed etiam ipsemet expertus esset, eorùmq; aspèctu, colloquio ac solatio potitus esset. Postremò, quòd ea esset Ecclesià tam longè antea à Dòmino præparata, in qua Ordinem suum inchoaret: quam idcirco Ecclesiàm Portiunculæ appellari voluisset, quòd esset futura mater & caput pusilli gregis Fratrum Minòrum. Quamòbrem mirum in modum cupiebat, ut ab omnibus in summa veneratione haberetur.

Ep. Orantibus.

Lectio v.

CUm igitur nocte quadam oraret in habitaculo suo supradictæ Ecclesiæ proximo, significatum est ei divinitus, in ipsa Ecclesià esse Dòminum Jesum, ejusque sanctissimam Matrem cum in-

genti multitudine Angelòrum. Quo nuntio, incredibili affectus lætitia, confestim surrexit: & summa cum religiòne delubrum ingressus, cum primum ineffabilem illam Filij Dei majestatem & glóriam aspexit, ante conspèctum ejus procubuit, eumque quàm maxima potuit ànimi submissiòne ac pietate adoravit. Quem Dòminus benignissimè appellans admonuit, ut ab eo aliquod beneficium pro salute hòminum peteret. At ille adjutus patrocínio Matris, cujus opem imploraverat, supplex petiit, ut omnibus Ecclesiàm illam introeuntibus concederet veniam & indulgentiam omnium peccatorum suòrum, quorum confessiònem sacerdoti fecissent. Respondit Dòminus, id sibi placere; præcepitque illi, ut ejus Vicarium adiret, & ab eo suo nómine illam Indulgentiam postularet.

24. O quàm metuendus.

Lectio vi.

Manè igitur beatus Franciscus còmite fratre Massæo profectus est perusiam, ubi tunc erat Summus Pòntifex Honórius Tértius. Ad quem ingressus mandatum exposuit, rogans, ut quòd placebat Christo, cujus ipse interris locum ac personam tenēbat, id ipsi non displiceret. Pontifici primò

primò parum honesta visa res est quæ petebatur, tum quòd ea omnino libera est, hoc est, sine oblationibus: tum quòd máxima, eadèmq; absolutà, ac perpétua petebatur. Dicebat enim opus esse, ut is qui scelerum suorum condonationem assequi vellet, eam aliqua ex parte mereretur: negabaturque Romànâ curiam hujusmodi Indulgentiam concedere solere. Cardinales etiam qui aderant, illius concessioni adversabantur. Fore enim dicebant, ut Indulgentiæ Terræ sanctæ, & sanctòrum Apostolorum Petri & Pauli negligerentur. Tandem intelligens Pòntifex divinam voluntatem, concessit eam beato Francisko plenariam quidem, & liberam, ac perpétuam: sed unius dumtaxat dièi naturalis cujuscunque anni, hoc est, à Vesperis Kalendarum Augusti, usque ad Vesperes sequentis dièi, qui est anniversarius dies consecrationis supradictæ Ecclesiæ. Et cum ei diplòma dare vellet, ille sibi satis esse dixit verbum ipsius; Dòminum enim opus suum per seipsum divulgaturum ac magnificaturum. Quòd quidem mirabiliter evenisse cernimus.

æ. Manè surgens.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium. Ingressus

Jesus. ut in Communi Dedicationis Ecclesiæ.

Lectio nona de S. Stephano Papa & martyre, cum commemor. in Laudibus.

In Vesperis fit commemoratio sancti Stephani Protomartyris.

DIE IV. AUGUSTI.

In festo S. Dominici Confess.

Duplex 2 classis.

Pro omnibus, qui sunt de toto corpore Regularis & strictioris Observantiæ.

Omnia ut in Brèviario Romano præter Lectiones primi Nocturni. Justus si morte, de Comuni r. loco.

In Vesperis fit commemor. sequentis Festi.

DIE V. AUGUSTI.

Secunda diè infra Octavam

Sancti Dominici.

Fit de S. Maria ad Nives. In Laudibus commemoratio S. Dominici.

Vesperæ de sequenti, commemorat. præcedentis, S. Dominici, & SS. Xysti Papæ, Felicissimi & Agapiti mart.

DIE VI. AUGUSTI.

Tertia diè infra Octavam sancti Dominici.

Fit de Festo Transfigurationis Domini.

Nona Lectio de SS. Martyribus Xysto, &c. In Laudibus commemoratio S. Dominici, & SS. Martyrum.

In Vesperis commemoratio sequen-

sequentis festi, S. Dominici, & S. Donati Episcopi & mart.

DIE VII. AUGUSTI.

Quarta die infra Octavam sancti Dominici.

Fit de S. Cajetano Confess.

Nona Lectio de S. Donato.

In Laudibus commemoratio S. Dominici. *V. Amavit.* & S. Donati.

Vesperæ à Capitulo de sequenti, commemorat. S. Cajetani, & S. Dominici. *V. Amavit.*

DIE VIII. AUGUSTI.

Quinta die infra Octavam sancti Dominici.

Fit de SS. Martyribus Cyriaco, Largo & Smaragdo.

In Laudibus commemor. S. Dominici. Vesperæ à Capitulo de S. Dominico, commemoratio SS. Cyriaci, &c. & S. Romani martyris

DIE IX. AUGUSTI.

Sexta die infra Octavam sancti Dominici.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálum sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. cap. 16. in cap. 12. Iob.
Lectio iv.

Benè justis simplicitas, & lampas esse dicitur, & contempta: lampas, qui intèrius lucet; & contempta, quia extèrius non lucet. Intus ardet flamma charitatis, foris

Part. Æstiva.

nulla glória respléndet decóris. Lucet ergo, & despícitur, qui flagrans virtútibus abjéctus æstímatur. Sed usquequò lampas ista contémnitur, usquequò despiciábilis habétur? numquid non fulgôrem suum nullatenus éxerit, & numquam, quanta claritâte candeat, osténdit? Osténdit planè, nam pròtinus ádditur: Paráta ad tempus statútum. Statútum quippe contéptæ lampadis tempus, est extrémí judícij prædestinátus dies, quo justus quisque, qui nunc despícitur, quanta potestáte fulgeat demonstrátur.

sc. Honéstum fecit.

Lectio v.

Tunc enim cum Deo júdices véniunt, qui nunc pro Deo injústè judicántur. Tunc eórum lux tantò látius émicat, quantò eos nunc manus persecúentium dúrius angústat. Tunc reprobórum oculis patéscet, quod cælésti potestáte subnìxi sunt, qui terrèna ómnia sponte reliquérent, Unde eléctis Véritas dicit: Vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israël. Neque enim plusquam duódecim júdices illa intèrni conséssus cúria non habébit, sed nimí-

D

RUM

rum duodenário número
quantitas universitatis expri-
mitur : quia quisquis stimulo
divini amoris excitatus, hinc
possessa reliquerit, illic pro-
culdubio culmen iudiciariæ
potestatis obtinebit.

82. Amavit eum.

Lectio vi.

Hinc est enim, quod de
sanctæ Ecclesiæ sponso
per Salomōnem dicitur. Nób-
ilis in portis vir ejus, quan-
do sedit cum senatoribus
terræ. Hinc Isaias ait ; Dó-
minus ad iudicium veniet
cum senioribus populi sui.
Hinc eisdem seniores Veritas
non jam famulos, sed amicos
denuntiat, dicens : Non jam
dicam vos servos, sed amicos
meos. Quos Psalmista intuens,
ait : Mihi autem nimis ho-
norati sunt amici tui Deus.
Quorum dum celsitudinem
cordis aspiceret, mundi gló-
ria qua calce calcarent, próti-
nus addidit : Nimis confortá-
tus est principatus eorum. Ac
ne paucos esse crederemus,
quos proficere usque ad sum-
mam tantæ perfectiōnis agnó-
scimus ; illicò adjunxit : Di-
numerabo eos, & super arē-
nam multiplicabuntur. Quot
itaque nunc pro amore veritá-
tis sese libenter humiliant, tot
tunc in iudicio lámpades co-
rúscant.

84. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangélj se-
cundum Lucam.

Lectio vij.

Cap. 12.

IN illo tempore : Dixit Je-
sus discipulis suis : Sint
lumbi vestri præcincti, & lu-
cernæ ardentes in manibus ve-
stris. Et reliqua.

De Homilia sancti Petri
Chrysólogi.

Ex Sermone 24.

Constringenda est ergo
caro continentiae cin-
gulo, ne effusa vitiiis ac
toto peccatorum gravata pón-
dere, supérnis & cæléstibus
insistere non possit incéssibus.
Benè Dóminus adjecit. Et lu-
cernæ ardentes in manibus ve-
stris: quia semper ad innocén-
tiæ testimónium lucernæ no-
cturno portantur in tempore :
& sicut vitiiis amicæ semper
sunt tenebræ, ita lucernæ sem-
per inimicæ criminibus, só-
ciæ semper boni óperis sunt
lucernæ.

84. Iste est qui ante.

Lectio viii.

Sed in manibus sanctorum
ipsa bona ópera sunt lu-
cernæ, dicente Dómino : Sic
luceat lux vestra coram homi-
nibus, ut videant vestra bona
ópera. Et verè portant lucér-
nas suas, verè misericórdia
unguento inflámmant lámpa-
des suas, qui cum loco, pro-
posito, studio, latitant, ópere,
virtú-

virtute, méritis corúscant, ac splendent toto orbe terrarum. Et quia expectatiónis suæ Dóminus satis tristes, satis anxios nóverat mores, ne quis superaretur tædio, ne quis lassésceret tarditate, ne quis longæ expectatiónis fatigatióne succumberet, perseverantibus beatitudinem cælestem, cæleste promittit obséquium.

22. Sint lumbi vestri.

Nona Lectio de Vigilia S. Laurentij mart. in Laud. commem. eiusdem, & S. Romani Mart.

Vesperæ de sequenti sine commemoratione.

DIE X. AUGUSTI.

Fit de S. Laurentio martyre.

In Vesperis commem. dici Octavæ S. Dominici, & SS. Tiburij & Susannæ martyrum.

DIE XI. AUGUSTI.

Octava sancti Dominici.

In primo Nocturno, Lectio- nes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 2. de sancto Victore.

Lectio iij.

GAudete in Dómino, dilectissimi, qui inter continua suæ pietátis beneficia indúlfit hóminem mundo, cujus multi salvaréntur exemplo. Iterum dico gaude, quod factus de medio appropriávit Deo, ut multò plures ejus intercessiône salvén-

tur. In terris visus est, ut esset exemplo: in cælum levátus est, ut sit patrocinio. Hic infórmatur ad vitam, illic invitat ad glóriam. Factus est mediátor ad regnum, qui fuit incitátor ad opus. Bonus mediátor, qui sibi jam postulans nihil, totum in nos transfé- re desiderat, & supplicantis affectum, & supplicatiónis fructum. Quid enim quærat sibi, qui nullus eget?

23. Honéstum fecit.

Lectia v.

HÆc dies gloriósæ migratiónis ejus, dies lætitiæ cordis ejus, exultemus, & lætemur in ea. Introivit in poténtias Dómini, gaudeamus: quia nunc poténtior est ad salvándum. Hódie Dominicus pósito corpore, tantò alacrior, quanto expeditior penetrávit in sancta, similis factus in glória Sanctórum. Hódie despécto mundo, & mundi príncipe triumpháto, supra mundum victor ascéndit, accípiens de manu Dómini coronam victoriæ. Ascéndit autem cum imménsa supelléctili meritorum, clarus triúmphis, miraculis gloriósus. Sedet veteránus miles, debita jam suavitate quiétus: secúrus quidem sibi, sed nostri sollicitus. O venerándam étiam ipsis Angelis sanctitatem, quam pari stúdio, euf-

dispari voluntate, & mali fugitant, & frequentant boni. Nec facile dixerim, quid virum astringat sanctiorem, horum favor, aut pavor illorum.

R. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

O Miles emerite, qui Christianae militiae duris laboribus Angelicae felicitatis requiem commutasti: respice ad imbelles & imbecilles commilitones tuos, qui inter hostiles gladios, & spirituales nequitias tuis laudibus occupamur. Quam pium, quam dulce, quam suave, o Domini-
ce in hoc loco afflictionis, & in hoc corpore mortis te canere, te colere, te precari! Nomen tuum & memoriale tuum, favus distillans in labiis captivorum, mel & lac sub lingua eorum, qui tui memoria delectantur. Eja ergo fortis athleta, dulcis patrone, advocate fidelis; exurge in adiutorium nobis; ut & nos de nostra ereptione gaudeamus, & tu de plena victoria gloriaris.

R. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Sint lumbi vestri praecincti, & lucernae ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia sancti Fulgentij
Episcopi.

Ex Serm. de Confessoribus.

SI iustum Domini sermonem secundum litteram velimus accipere, nihil in eo commodo spiritalis possumus invenire. Quid enim proficit ad animae salutem, si aliquis corporaliter aut lumbos praecingat, aut lucernam accendat? In lumbis itaque concupiscentia carnalis ostenditur, in lucernis vero fides & charitas Christiana monstratur. Jubens igitur Dominus lumbos nostros praecingi, concupiscentias carnis sine dubio praecipit refrenari. Imperans autem ut lucernas ardentes habeamus, hoc utique jubet; ut & lumine verae fidei splendeamus, & sanctae charitatis operibus ferveamus.

R. Iste est qui ante Deum.

Lectio viii.

Sta, quae de Evangelio proponimus, cum Prophetis sermonibus conferamus. Utinque enim Testamentum Deus instituit, unus Dominus dedit: etsi sunt utriusque Testamenti diversa pro temporibus sacramenta: concordat tamen in utroque salutis humanae sententia, qua praecipitur ut non peccemus, & jubetur ut bonis operibus instemus. Per Isaiam Dominus omnes his admonet verbis:

Aufer-

Auferre malum cogitationum
vestrorum ab oculis meis, quies-
cite perversè agere, discite
benefacere. Quid est enim,
Sint lumbi vestri præcincti,
nisi, quiescite agere perversè?
Quid est, Sint lucernæ ar-
dentes, nisi, discite benefacere?
Sint lumbi vestri.

Nona Lectio de SS. Marty-
ribus Tiburnio & Susanna.

In Laudibus commemora-
tio Octavæ S. Laurentij, &
SS. Martyrum.

Vesperæ de sequenti festo,
commemoratio S. Dominici
tamien.

DIE XII. AUGUSTI.

In festo S. Clare virginis.

Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona.

Jam sanctæ Clare claritas
splendore mundi cardines
mirificè complèvit, cujus per-
fecta sanctitas in devotas pro-
pagines velocius exorèvit.
Psalm. Dixit Dominus. cum
reliquis de Communi Virgi-
num. Añs. Mundi totius gló-
riam, ut Christum lucrifaceret,
vile quid arbitràta; finibile n
lætitiàm, ne infinitam perde-
ret, semper est aspernàta. An-
tiph. Hæc in patèrnis laribus
puèlla sacris móribus agèbat
cælibatùm, quam prædocèbat
unctio sine magistro medio-
cor Christo dare gratum. An-
tiph. Sacra spirat infantia ma-
gai Regis connubia virtute

promereri; moxque Francisci
studia, sectàtur, & in grà-
tia conàtur exerceri. Antiphona.
Hanc & Papa Gregó-
rius fovit, & Innocèntius Pa-
trum more piòrum, quam
Alexànder inclytus adscripsit
motus cælitus catàlogo San-
ctorum.

Capitulum. 2. Cor. 10. d

Ratres, qui gloriàtur in
Dómino gloriètur: non
enim, qui seipsùm commèdat,
ille probàtus est, sed quem
Deus commèdat.

Hymnus.

Concina plebs fidélium
Virginále præconiùm,
Matris Christi vestigiùm,
Et novitâris gaudiùm.
Pàuperum primogénita,
Dono cælesti prædita,
Obtinet supra mèrita
Præmia vitæ reddita.
Novum sidus emicuit,
Candor lucis apparuit,
Nam lux, quæ lucem iñfluit,
Claram clarèrè voluit.
Claris orta natalibus,
Necdum relictis omnibus,
Vacat plenis affectibus
Pietâris opèribus.
Sub paupertâris régula,
Patris Francisci fèrula,
Clara Christi discipula
Luce respèxit sæcula.
Mundus & caro vincitur,
Matri Christi connèctitur,
Christo prorsus innititur,
Pàuperum pàuper sequitur.

D 2 S pretis

3 pretis nativo genere,
 Carnis & mundi scedere,
 Clauditur velut carcere,
 Dives superno munere.
 4 laudatur velut timulo,
 Nequam subducta saculo:
 Pater in hoc ergastulo
 Solum Dei spectaculo.
 T egmina carnis vilia,
 Urgens famis inedia,
 Arcta quoque ieiunia
 Præstant orandi spatia.
 V irginis hujus merito,
 Laus Patri sit ingénito,
 Glória Unigénito,
 Virtus summa Paráclito.

Amen.

¶ Ora pro nobis beata Clara.

¶ Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphona.
 Duce cælesti Numine, matre
 favente virgine, clara re, Clara
 nomine, spreto paterno lumine,
 spreto nativo sanguine, est in
 Sanctorum lumine, ac Beatô-
 rum agmine, glória tibi Dô-
 mine. Oratio.

F Amulos tuos, quæsumus
 Dómine, beatæ virginis
 tuæ Clæræ votiva natalitia re-
 censentes: cælestium gaudiô-
 rum sua facias intervensione
 participes, & tui Unigéniti co-
 heredes. Qui tecum vivit.

Deinde fit commemoratio
 S. Dominici tantum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

R. Egi, qui carnem induit, sit
 laus cordis & oris: 4 Cujus in

Clara cláruit perfecti vis amô-
 ris. Psalm. V enire, exultemus.

Hymnus.

G Enerat virgo filias
 Mentis maternæ conscias,
 Christi sponfas & sócias,
 Corruptionis inscias.

C larum nomen effunditur,
 Sanctum nomen extenditur
 Facto doctrina próditur,
 Virtus divína pánditur.

C onstruuntur ceenobia
 Vasti per orbis spatia,
 Crescit Sororum cópia,
 Claret matris notítia.

D éficit virtus corporis
 Morbo prolixi temporis;
 Sumit augmentum róboris
 Virtus sacrati pectoris.

T andem languóre prémittur,
 Læta nimis egréditur,
 Dies extrema cláudatur,
 Spíritus cælo rédditur.

T e prosequentes laudibus
 Piis faveto précibus,
 Adesto postulántil us
 Tuis virgo supplicibus.

V irginis hujus merito
 Laus Patri sit ingénito,
 Glória Unigénito,
 Virtus summa Paráclito.

Amen.

In primo Nocturno, Ant. 3.
 Hæc una de prudentibus præ-
 fulsit virgo prudens, in annis
 puelláribus Christo placere
 studens. Psalmus. D ómine
 Dóminus noster. cum reliquis
 de Comuni Virginum. Anti-
 phona. Excelsi servus vírgi-
 nena

hem Franciscus incitavit, amare Deum hominem, quem amor humanavit. Psalm. Cæli enarrant. Antiphona. Cuncta pro Christi nomine contemnaens, crine tonso, coram altari Dominae nubit æterno Sponso. Psalmus. Domini est terra. y. Specie tua, & pulchritudine tua. r. Intende, prospere procede, & regna. Pater noster. Absolutio. Exaudi Domine. y. Jube domne. Benedictio. Benedictio perperua.

De Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

Lectio j.

Cap 7 e

DE virginibus præceptum Domini non habeo: consilium autem do, tamquam misericordiam consecutus à Domino, ut sim fidelis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instantem necessitatem, quoniam bonum est homini sic esse. Alligatus es uxori? noli querere solutionem. Solutus es ab uxore? noli querere uxorem. Si autem acciperis uxorem, non peccasti. Et si nupserit virgo, non peccavit. Tribulationem tamen carnis habebunt hujusmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres: Tempus breve est: reliquum est, ut & qui habent uxores, tamquam non habentes sint: & qui fient,

tamquam non fientes: & qui gaudent, tamquam non gaudentes: & qui emunt, tamquam non possidentes: & qui utuntur hoc mundo, tamquam non utantur: præterit enim figura hujus mundi.

r. Francisci pia plantula mire fructificavit in orbe; cum discipula Clara, quam informavit, Castitatis per sacula cultum multiplicavit. y. Virgo sub sacra regula, multarum jam præambula, se Deo consecravitt. Castitatis. Benedictio. Unigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

VOlo autem vos sine solitudine esse. Qui sine uxore est, sollicitus est quæ Domini sunt, quomodo placeat Deo: qui autem cum uxore est, sollicitus est quæ sunt mundi, quomodo placeat uxori, & divisus est. Et mulier innupta, & virgo cogitat quæ Domini sunt, ut sit sancta corpore & spiritu. Quæ autem nupta est, cogitat quæ sunt mundi, quomodo placeat viro. Porro hoc ad utilitatem vestram dico, non ut laqueum vobis injiciam; sed ad id quod honestum est, & quod facultatem præbeat sine impedimento Dominum obsecrandi.

r. In via poenitentiae glebas terit membrorum; semen fidei & justitiae, lucem diffundit morum; v. Lucratur sic quo iure

thesáuros meritórum. Cujus fervente hódie gressus devótæ filiae sequúntur exemplórum. Lucrátur. Benedíctio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

SI quis autem turpem se videri existimat super vírgine sua, quòd sit superadúlta, & ita opórtet fieri, quod vult faciat: non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitatem, potestatem autem habens suæ voluntátis, & hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, benè facit. Igitur & qui matrimonio jungit vírginem suam, benè facit: & qui non jungit melius facit. Múlier alligáta est legi, quanto tempore vir ejus vivit. Quod si dormierit vir ejus, liberáta est: cui vult nubat: tantum in Dómino. Beátior autem erit si sic permanserit, secundum meum consílium: puto autem quòd & ego Spíritum Dei hábeam.

22. Hæc paupertátis título pollens, intituláta: post Christum sine sáculo currit exoneráta: * Relicto foris sáculo, mens intus est ditáta. 23. In paupertátis nídulo, nostri præsépis párvulo páuperi conformáta. Relicto. G lória Patri. Relicto.

In secundo Nocturno, Añña. Obláta per Gregórium refúrat

possidére: nihilque transítorium cum Christo vult habére. Psalmus. E ructávit. Antiph. Parat magístra vásculum, ut óleum quærátur: mox verò per miraculum vas plenum cælo datur. Psalm. D eus noster refúgium. Añña. Hortátur hæc, ut páuperes páuperis matris natæ, nequâquam sint degeneres à matris paupertate. Psalm. M agnus Dóminus. 24. Adjuvábít eam Deus vultu suo. 25. Deus in médio ejus, non commovébítur. P ater noster. Absolutio. I psíus píetas. 26. Jube domne. Benedíctio. Deus Pater omnipotens.

Lectio iiij.

CUm mater Claræ, nómīne Hortulána, nóbilis fémīna civitátis Assisij in Umbria, nóbilem hanc plántulam úteri sui gestáret in hórtulo, & pártui jam vicina ante crucem Crucifixum oráret aténtè, ut eam de partus perículo salúbriter expediret; audivit vocem dicentem sibi: Ne páveas múlier, quia quoddam lumen salva partúries, quod ipsum mundum clárius illustrábit. Quod edócta oráculo, jam natam infántulam, & sacri Baptísmatis unda renátam, Claram vocávit. Edita mox in lucem párvula Clara, tempestíva velut auróra, divinórum cœpit charítina-

charissimum lumine claréscere, ac inter téneros annos laudabilium morum ingénua probitate clarere. Pietatis quidem suavitate repleta, tam ex dono naturæ quam gratiæ, manum libenter extendebat ad pauperes. Et, ut sacrificium suum grātius Deo foret, proprio corpúsculo delicata subtrahēbat cibaria, clamque per internuntios mittens reficiebat viscera pupillorum.

R. A civibus obsidio removetur ob lacrymas & preces sanctæ Claræ, * Dum cinere & cilicio jubet Soróres óptimas ad Deum exclamare. V. Oratiónum prælio meretur gentes péssimas de claustris deturbare. Dum cinere. Benedictio. Christus perpétue.

Lectio v.

Sanctæ oratiónis stúdiu habebat amicum : ubi Christi Jesu sæpius odore bono respersa, suavisque Spíritus gustu ad perennes attrácta delicias, paulatim vitam cælibem actitabat. Sub vèstibus quoque pretiosis ac móllibus cilicium gerēbat absconditum : & tamquam nóbilis áltera virgo Cæcília, mundo extérnis florens, Christum intérius induens, dissimulato in pósterum mortáli conjúgio, virginitatem suam Dómino commendabat. Audiens verò tunc célebre nomen Francisci,

inspirante Patre spírituum, ad eundem se contulit, suique cordis arcánium desidérium patefecit. Suadente igitur viro Dei mundi contemptum, & more fidelissimi paranymphei dulciz Christi connubia virgineis auribus instillante : non trahit in longum virgo præclara consensum : quinimmo cælestis ignis ardore succensa, terrenæ glóriæ vanitatem ex alto contemnit, carnis illécebras prorsus horréscit, totum in delicto se nescitum propónit, ac ejúsdem beati Patris consiliis totaliter se committit. Jubeat ex hoc Dei famulus celebritate imminente Palmarum, ut in die festo ornata procedat ad palmam cum frequentia populorum, ac nocte sequente cum Christo éxiens extra castra mundanum gaudium in luctum convertat Dominicæ passionis.

R. Amica crucis plangere Crucifixum novitias docet, quem ipsa plangit * Crux ei digno pondere majores dat delicias, quò major dolor angit. V. Hæc Christi sui munere morbos atque molestias fugat, dum crucem tangit. Crux ei digno. Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio vj.

Igitur paterna domo relictæ, ad sanctam Mariam de Angelis festinavit, ubi Fra-

tres prudētem vīginem obviam sponso cum lāmpade non vācua procedētem excepērunt. Quæ tandem, quem-āmodum sanctus Franciscus fratrum, sic ipsa sacrārum Sorōrum collēgium instituit: cum quibus in Ecclesiā sancti Damiani vixit admirābili sanctitāte. Quæ, Saracēnis Assisium obsidentibus, & monastērium, cui illa præerat, invādere conāntibus, agra se ad portam affērri voluit, unāque vas, in quo sanctissimum Eucharistiæ Sacramētum erat inclūsum: ibique orāvit in hunc modum: Ne tradas, Dōmine bēstis animas confitētes tibi, & custōdis famulas tuas, quas pretiōso Sanguine redemisti. In cujus oratione ea vox audita est: Ego vos semper custōdiam. Saracēni autem partim se fugæ mandārunt: partim qui murum ascēderant, capti oculis præcīpites ceciderunt. Ipsa Virgo paulò pōst jejuniis, orationibus, vigiliisque confecta, cum duos & quadraginta annos summa cum laude monastērium gubernāset, mūltaque edidisset miracula, pridie Idus Augusti sacra Eucharistia sumpta, animam Deo reddidit, Innocētio Quarto Summo Pontifice, qui agrotāntem vīginem invisit, eique suppliciter petenti Indulgētiā peccatōrum im-

pertivit. Quam pōsteā Alexander Quartus inter sanctas Virgines rētulit.

22. Vivens in mundo lābili, sponso conjūcta nōbili, sursum deliciātur: clāusaque carne fragili, tamquam in vase fictili. Thesāuro gloriātur. ✕. Hæc in rota versātili, fulta virtute stābili, cum Christo delectātur. Thesāuros. Gloria. Thesāuros.

In tertio Nocturno, Añā. Cor verbis sapiētiæ medullitus appōnit, cum Prædicator grātiæ verba vitæ propōnit. Psālmus. Cantāte. 1. Antiphona. Trahit de testa nūclēum, de lītēra sapōrem, de petra surgens oleum, de spina legens florem. Psālm. Dōminus regnāvit, exūltet. Añā. Formas Clara discipulas cælesti disciplina: cujus est ad juvenculas convīctus pro doctrīna. Psālmus. Cantāte. 2. ✕. Elēgit eam Deus, & præelēgit eam, 3. In tabernāculo suo habitāre facit eam. Pater noster. Absolutio. A vīnculis. ✕. Jube domine Benedi. Euangēlica lēctio. Lēctio sancti Euā. 1. 11. secundū Matthæum.

Lēctio vii.

Cap 25.

¶ In illo tēpore: Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cælōrum decem vīginibus: quæ accipiētes lāmpades suas, exierunt obviam sponso & sponsæ. Et reliqua.

Homi-

Homilia sancti Gregorij
Papæ.

Homilia 12. in Evangelia.

SÆpè vos, fratres charissimi, admoneo prava opera fugere, mundi huius inquinamenta devitare: sed hodierna sancti Evangelij lectione compellor dicere, ut & bona quæ agitis, cum magna cautela teneatis: ne per hoc quod à vobis rectum geritur, favor aut gratia humana requiratur: ne appetitus laudis subrepat, & quod foris ostenditur, intus à mercède vacuetur. Ecce enim Redemptoris voce decem virgines, & omnes dicuntur virgines, & tamen intra beatitudinis januam non omnes sunt receptæ: quia earum quædam, dum de virginitate sua gloriam foris expetunt, in vasis suis oleum habere noluerunt. *g.* Carnis templo soluto spiritus cælos scandit, & patet aditus: * Benedictus sit talis exitus, multo magis talis introitus. *ps.* Vivo pani morte juncta, vita vivit, vita functa. Benedictus. Benedictio. Cujus festum colimus.

Lectio viij.

Sed prius querendum nobis est, quid sit cælorum regnum, aut cur decem virginibus comparatur, quæ etiam virgines prudentes, & fatuæ dicantur. Dum enim

cælorum regnum constat quia reproborum nullus ingreditur, etiam fatuis virginibus cur simile esse perhibetur? sed sciendum nobis est, quod sæpè in sacro elóquio regnum cælorum præsentis temporis Ecclesia dicitur, De quo alio in loco Dominus dicit: Mittet Filius hominis Angelos suos, & colligent de regno ejus omnia scândala. Neque enim in illo regno beatitudinis, in quo pax summa est, inveniri scândala poterunt, quæ colligantur.

rz. De pane pascit unico turbam Sororum pauperum: claret signo mirifico, virtus signorum veterum, * Dum cibabat ex tam modico magni conventus numerum. *ps.* Pro tenui viatico mensa latatur Superum: regno beatur cælico pro vilitate cinerum. Dum. Gloria Patri. Dum. Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

IN quinque autem corporis sensibus unusquisque subsistit. Geminatus autem quinquarius denarium perficit. Et quia ex utroque sexu fidelium multitudo colligitur, sancta Ecclesia decem virginibus similis esse denuntiatur. In qua quia mali cum bonis, & reprobi cum electis admixti sunt, rectè similis virginibus prudentibus & fatuis esse perhibetur.

Sunt namque plerique continentes, qui ab appetitu se exteriori custodiunt, & spe ad interiora rapiuntur, carnem inacerant, & toto desiderio ad supernam patriam anhelant, æterna præmia expetunt, pro laboribus suis recipere laudes humanas nolunt. Hi nimirum gloriam suam non in ore hominum ponunt, sed intra conscientiam cōtegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinētiā affligunt, sed de ipsa sua abstinētia humanos favores expetunt.

Te Deum laudamus.

A D L A U D E S,

& per Horas, *Añā.*

Post vitæ claræ terminum,
Clara cum turba virginum
ad cælos evolavit: suum complexa Dōminum, regnat in regno lūminum, quo Dōminus regnavit. *Psalmus.* Dōminus regnavit. cum reliquis. *Antiphona.* Agnes ad Agni nūptias, & æternas delicias, post Clarā evocatur: ubi per Sion filias, post trāsfitas misérias, æternè jubilatur. *Añā.* Sicut sorore prævia Christi passi vestigia sectatur gaudens cruce: sic, dum hæc signis rutilat, Agnes post ipsam vigilat, Deus, ad te de luce. *Antiphona.* Honorat Christi dextera, per sanitatum mūnera, virginis mausolēum: sanat morbos & vūlnera, ut benedicant,

opera, quæ fecit Deus, Deum *Añā.* Laudans laudare studeat, in laudem semper prodeat: plebs ista Salvatoris: quam tanta ditat sanētitas, non cesset ipsa civitas à laude Conditōris.

Capitulum. 2. cor 10 d

Fratres, Qui gloriatur, in Dōmino gloriētur. Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est; sed quem Deus commendat. *Hymnus.*

O Clara luce clārior,
Lucis æternæ filia,

Dies ista solēmnior

Tua colit solēmnia.

Vitæ labentis gaudia

Spernēdo, Christum sequeris
Pascētem inter lilia:

Tuque cum Christo pascēris.

Custos sacrarum Virginum,

Omni virtute prævia,

Ducis ad sponsum Dōminum

Puellarum collēgia.

Francisco duce militans

Evincis trina praelia:

Carnem namque suppeditas,

Mundum atque dæmōnia.

Iam jam in regno lūminum

Patri contrēgnas filia:

Da te sequentum agminum

Recta fore vestigia.

Sit patri, Nato, Flāmini

Decus, honor, & glōria,

Nosque commendent Numina

Sanctæ Claræ suffrāgia.

Amen.

ŷ. Ora pro nobis beata Clara. *R.* Ut digni efficiāmur promissionibus Christi.

Ad

Ad Benedictus, Antiphona.

Novum sidus emicuit, candor
lucis apparuit, lux claritatis
adfuit, cæli splendor enituit:
nam lux, quæ lucem influit,
Claram clarere voluit.

Oratio.

F Amulos tuos, quæsumus
Dómine, beátæ virginis
tuæ Claræ votiva natalitia re-
censentes: cælestium gaudiô-
rum sua fácias interventióne
participes, & tui Unigéniti co-
heredes. Qui tecum vivit &
regnat in unitate.

Ad Tertiam, Antiphona.

Agnes ad Agni nuptias. Capi-
tulum. Fratres, Qui gloriatur.

re. br. Spécie tua, * & pul-
chritudine tua. Spécie tua.
ps. Intende prospere, procède,
& regna. Et pulchritudine.
Glória Patri. Spécie tua. *ps.* Ad-
juvabit eam Deus vultu suo.
re. Deus in médio ejus non
commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona.

Sicut sorore prævia.

Capitulum. 2. Cor. 11.

A Mulor enim vos Dei
æmulatione: despóndi
enim vos uni viro virginem
castam exhibere Christo.

re. br. Adjuvabit eam, * Deus
vultu suo. Adjuvabit. *ps.* Deus
in médio ejus non commové-
bitur. Deus. Glória. Adjuvabit
eam. *ps.* Elégit eam Deus, &
præelégit eam. *re.* In taberná-
culo suo habitare facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.

Laudans laudare studeat.

Capitulum.

Sap. 4.

O Quam pulchra est casta
generatio cum claritate!
immortális est enim memória
illius: quóniam apud Deum
nota est, & apud hómines.
re. br. Elégit eam Deus, * Et
præelégit eam. Elégit. *ps.* In
tabernáculo suo habitare facit
eam. Et præelégit. Glória
Patri. Elégit eam. *ps.* Diffu-
sa est grátia in lábiis tuis.
re. Propterea benedixit te
Deus in ætérnum.

In ij. Vesperis, Antiphona.

Post vitæ. cum reliquis de
Laudibus. 84. Psalmi, Capi-
tulum & Hymnus ut in pri-
mis Vesperis. 77.

ps. Ora pro nobis beáta Cla-
ra. *re.* Ut digni efficiámur
promissionibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Salve Sponsa Dei, virga sacra,
planta Minórum. Tu vas mun-
ditiae, tu prævia forma Soró-
rum, Clara tuis precibus duc
nos ad regna polórum.

Oratio ut supra.

Deinde fit commemoratio
S. Laurentii, & SS. Hippolyti
& Cassiani martyrum.

Sed apud Moniales S. Claræ
nulla fit commemoratio quia hoc
Festum S. Claræ est 1. classis,
& duobus sequentibus diebus
usque ad Assumptionem fit Of-
fícium de ipsius Octava.

Officium S. Claræ virginis CLEMENS X. recitari concessit per annum semel in mense ritu semeduplici, die tamen non impedita festo novem Lectionum, & excepto tempore Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum & Vigiliarum.

Officium fit ut in ejus Festo, exceptis Lectionibus primi Nocturni, quæ leguntur de Scriptura occurrente: & cum Oratione sequenti.

Oratio.

F Amulos tuos, quæsumus Domine, beatæ virginis tuæ Claræ votivam Commemorationem recensentes, cælestium gaudiorum sua facias interventione participes, & tui Unigeniti coheredes. Qui tecum vivit & regnat.

Quando vero per annum fit de S. Clara, cum V. ad Laudes & Vesperas fit, Ora pro nobis beata Clara in suffragiis communibus ad Antiphonam, Sancta Maria, dicendus est. V. Benedicta tu in mulieribus. R. Et benedictus fructus ventris tui. Dum autem officium S. Antonij concurrat cum Officio S. Claræ, sive quando in secundis Vesperis Officij S. Antonij fit à Capitulo de S. Clara, Versus de S. Clara erit, Ora pro nobis, & de S. Antonio, Justum deduxit.

DIE XIII. AUGUSTI.

De Octava S. Laurentij, cum commemorat. Octava sanctæ Claræ; & nona Lectione & commemorat. SS. Hippolyti & Cassiani martyrum.

Apud Moniales in Officio de Octava S. Claræ fit commemorat. Octavæ S. Laurentij; legitur nona Lectio de SS. Hippolyto & Cassiano martyribus, & de eis fit commemorat. in Laudibus.

DIE XIV. AUGUSTI.

De Octava S. Laurentij, cum commemorat. Octavæ S. Claræ, & nona Lectione & commemoratione Vigiliæ Assumptionis, & S. Eusebij Confessoris.

Apud Moniales fit commemoratio Octavæ sancti Laurentij, legitur ix. Lectio de Homilia Vigiliæ Assumptionis, de qua fit etiam commemorat. in Laudibus, ac S. Eusebij Confessoris.

DIE XV. AUGUSTI.

Assumptio B. Mariæ Virginis, sine ulla commemorat. in primis Vesperis & Laudibus.

In ij. Vesperis fit commemorat. S. Hyacinthi Confess. tantum.

DIE XVI. AUGUSTI.

Fit de S. Hyacintho Confessore. Duplex, cum commemorat. Octavarum Assumptionis B. Mariæ, sancti Laurentij, & S. Claræ, Antiphona. Novum fidus, 85.

In ij. Vesp. à Capitulo fit de Octava S. Laurentij, cum commemor. S. Hyacinthi, Octavæ Assumptionis, & S. Clarae, Antiphona. Salve sponsa. 85.

DIE XVII. AUGUSTI.

Octava S. Laurentij, cum commemor. Octavæ Assumptionis, & S. Clarae; quibus in ij. Vesperis additur commemor. S. Agapiti martyris.

DIE XVIII. AUGUSTI.

De Octava Assumpt. B. Mariæ, cum commemor. Octavæ S. Clarae; & ix. Lectione & commemor. S. Agapiti martyris.

Vesperæ de S. Ludovico Episcopo & Confess. cum commemorat. tantum S. Clarae, ut in primis Vesp. Festi. 77.

DIE XIX. AUGUSTI.

In festo sancti Ludovici Episcopi & Confess. Duplex.

✠ Ora pro nobis beate Ludovice. R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

Deus, qui Ecclesiam tuam dispositione mirabili novis semper illustras Sanctorum splendoribus: tribue quaesumus; ut qui beati Ludovici confessoris tui atque Pontificis solenniis gratulamur, ad ejus consortium feliciter perducamur. Per Dominum.

Deinde fit commemoratio S. Clarae, Añā. Duce cælesti Nūmine, matre favente virgine, clara re, Clara nōmine,

spreto paterno limine, spreto nativo sanguine, est in Sanctorum limine, ac Beatorum agmine, glória tibi Dōmine. ✠. Spécie tua, & pulchritudine tua. R. Intēde, prospere procede, & regna. Oratio. I. amulos tuos. 86.

Non fit commemoratio de Octava Assumptionis.

In primo Nocturno, Lectiones de Epistola B. Pauli Apostoli ad Timotheum. F. F. dēlis sermo. de Communi Confessoris Pontificis.

In ij. Nocturno. Lectio iv.

Ludovicus ex regali prosapia, patre videlicet claræ memoriæ Carolo rege Siciliæ, matre verò Maria Siciliæ regina, ex Ungaria originem suam trahens, alta sui generis recusavit sapere, humilia semper diligens & amplectens. Sciēbat namque, quod excelsus Dōminus alta de longinquo prospiciens, humilia respicit vicino. Quamquam autem singula præclara opera lucidæ vitæ suæ verbis paucis enarrari non possint, aliqua tamen de quā pluribus ad utilitatem legentium referamus; ut ex his Deum Patrem glorificent, & in his repēiant vivēdi regulam quam sequantur. Sanctus iste (sicut probatum est testimoniis fide dignis) in ætate existens tenera, sub magistri religiōsa diligentia magi-

magistri religiosa diligentia cum suis Fratribus tenebatur. Ipse tamen maturis incedendo moribus, sub tenello pectore gestare se senilem animum ostendebat.

22. Inveni David.

Lectio v.

Ductus autem in Cataloniam cum duobus ex suis Fratribus, datus obses pro liberatione antedicti regis, tam ferventer dedicavit se studio, quod infra septennium, quo inibi obses fuit, sub instructione Fratrum Minorum, quos secum habebat in socios, in primis scientiis & sacra pagina sic profecit, quod vir Dei pollens ingenio, de praedictis scientiis non solum publice ac private subtiliter disputare valeret, sed etiam solemniter clero ac populo proponeret verbum Dei: ut putaretur scientia hac infusa sibi magis divinitus quam humanitus acquisita. In orationibus autem sedulus & devotus mentem ad Deum elevatam tenuit, profecto sciens, quod oratio humiliantis se, nubes penetrans pro exauditionis suffragio Deum adit. In tempore namque dicto, sacramentali confessione praemissa, Missam audiebat devote. In magnis vero festivitibus cum praeparatione multa Corpus sumebat Dominicum. Fa-

ctus autem Sacerdos, diebus quasi singulis celebrabat.

22. Posui adjutorium.

Lectio vi.

Audientiae verbi Dei insistebat attentè: pro pastu verò animae scripturis devotis studens, habebat ad hoc pro solatio sanctos libros. Castitatis autem amor à pueritia affecerat ejus mentem, adeo quod ob ipsius fidam custodiam, mulierum consortia vitabat omnino, in tantum quod (nisi forsan cum matre vel sororibus) solus cum sola nullo umquam tempore loquebatur. Mulierem namque amariorem noverat esse morte. Verba autem inhonesta abhorrebat audire, & loquentes talia graviter arguebat, attendens prudenter quod corrumpunt bonos mores colloquia mala. Fratres nihilominus duo, & interdum quatuor, in sua jacebant camera, in suae testimonium nitidae puritatis. Cum Apostolo Paulo sobrietate cibi & potus corpus suum castigabat assidue: seque frequenter manu sua, aliquando autem alicujus Fratris consocij, cum catenis ferreis disciplinans. Vestiendo pro camisia rudem stramineam, & deferendo ad nudam carnem pro cingulo chordam grossam, ipsam carnem in servitutem spiritus redigebat. 22. Iste est qui ante,

Intertio Nocturno, Lectio-
nes de Homilia S. Hilarii Epi-
scopi in Evangelium. V. *igilâ-
te.* de Communi Confessoris
Pontificis.

In Laudibus fit commemor.
S. Claræ tantum, Añā. Novum
sidus emicuit, candor lucis ap-
paruit, lux claritatis adfuit,
cæli splendor enituit: nam lux
quæ lucem influit, Clarā cla-
rere voluit. *ψ.* Diffusa est grā-
tia in labiis tuis. *ps.* Propter-
eā benedixit te Deus in ætér-
num. Oratio ut suprà. 85.

In secundis Vesperis fit com-
memorat. S. Bernardi Abbatis.

Deinde diei Octavæ sanctæ
Claræ, Añā. Salve sponsa Dei,
virgo sacra, planta Minôrum.
Tu vas munditiæ, tu prævia
forma Sorôrum, Clara tuis
præcibus duc nos ad regna
polôrum. *ψ.* Diffusa est grātia
in labiis tuis. *ps.* Propterea
benedixit te Deus in ætérnum.
Oratio. F. amulos tuos. 85.

Et S. Stephani Regis Con-
fessoris, Añā. Euge serve bone.
ψ. Iustum deduxit.

DIE XX. AUGUSTI.

Sancti Bernardi Abbatis.

Duplex.

Nona Lectio legitur de
S. Stephano Confessore, et fit
commemor. Octavæ Assum-
ptionis, S. Ludovici Episcopi,
& S. Stephani Hungarorum
Regis Confess. Añā. Similabo.
ψ. Amavit eum.

DIE XXI. AUGUSTI

De Octavæ Assumptionis,
cum commemor. Octavæ san-
cti Ludovici; cui in Vesperis
additur commemorat. SS. Ti-
mothei, Hippolyti, & Sym-
phoriani martyrum.

DIE XXII. AUGUSTI.

Octavæ Assumptionis beatæ
Mariæ, cum commemor. Octa-
væ S. Ludovici; & nona Le-
ctione & commemor. SS. Ti-
mothei & sociorum marty.

DIE XXIII. AUGUSTI.

Quinta die infra Octavam
sancti Ludovici.

In primo Nocturno, Lectio-
nes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno,
Lectio iv.

SUMMO etiam studio
Sanctus iste terrēna cal-
cāre studuit ex desiderio
æternorum. Considerans enim
quod mundus totus sit posi-
tus in maligno, quodque cum
concupiscētia sua transit: ip-
sum fugiēdo deseruit totali-
ter, & contempsit. Nam rediens
de Catalōnia cum Rege præ-
dicto, votum, quod de intrān-
do Ordinem Fratrum Minô-
rum in obsidiōne fecerat, in
Convēntu eorūdem Fra-
trum de Monte Pessulāno vō-
luit adimplere. Sed videns,
quod timore dicti Regis ip-
sum Fratres recipere non au-
debant; votum ipsum solē-
niter reiteravit. Et quia vo-
vēr-

ventibus præceptum à Deo datum röverat de reddendo, suadente felicitis recordationis Papa Bonifacio Octavo, quod assensum præberet provisioni de se factæ Ecclesiæ Tolosana, respondit, se hoc nullatenus facturum, quoadusque votum dictum, quod fecerat, complevisset.

89. Inveni David.

Lectio v.

Cujus devotioni annuente Pontifice prædicto, habitum prædicti Ordinis suscipiens, in præsentia bonæ memoriæ Joannis Episcopi Portuensis, tunc ejusdem Ordinis Generalis Ministri, expressam professionem in manibus suis flexis genibus fecit: sicque provisioni prædictæ suum præbendo assensum, mandatis Apostolicis obedivit. Et quamquam de jussu ejusdem Pontificis dictum habitum velatum portaverit usque ad festum beatæ Agathæ tunc vicinum, in dicto tamen festo in præsentia duorum Cardinalium recepit publicè, ac sic ex tunc portavit continuè: atque ipsa die usque ad sanctum Petrum patenter detulit peditando.

89. Posui adiutorium.

Lectio vi.

Miranda res, & alias inusitata. Vir namque hic virtutum positus in sublimi, juri primogenituræ renuntiâ-

vit, & regno: regalis solij sprete pompa, pro regno corruptibili æternum ac plenum deliciis regnum mercans. Mira verò compassione ad pauperes ferebatur, quibus largas tam privatas quam publicas elemosynas faciebat. Unde jam factus Episcopus Tolosanus, per unum suum familiarem secretò mandavit inquiri de suorum quantitate reddituum, quantum sibi sufficeret pro moderatis expensis, & rationabilibus faciendis: volens quòd totum residuum in sustentandis pauperibus poneretur: quamquam Prælati tam magnus esset, ac filius tanti regis.

89. Ille est qui ante.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 24 d

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Homilia 78 in Matth. ante medium.

Non dixit se nescire, sed quia ipsi nesciunt. Ita tamen eos ad ipsam pæne horam deduxit, atque statuit: & curiosiores reddere cupiens, ab interrogando advocavit: Vigilate, dicens, quia nescitis

nescitis quā hora Dóminus
vester ventūrus sit: ut ostén-
deret hac se de causa dicere
noluísse. Illud autem scitote,
quóniam si sciret paterfamí-
lias, quā hora fur ventūrus
esset, vigilāret utique, & non
sineret perfodi domum suam.
Ideo & vos estote parāti: quia,
quā hora non putātis, filius
hóminis veniet. Propterea
igitur hæc dicit ipsis, ut vi-
gilent, ut júgiter parāti sint:
quia quā non existimant hora
ventūrus est. Solícitos igitur
facit, & curiosos: ne um-
quam virātem négligant.

sc. Amāvit eum Dóminus.

Lectio viij.

Tale quid autem est quod
dicitur: Si præscirent hó-
mines, quando moriúri sunt,
diligéntiam suam circa illam
horam ostēderent. Ne igitur
in illo solummodo témpo-
re, sed continuè diligéntes
sint; nec generālem, nec sin-
gulārem horam prædicat: ut
semper expectādo semper vi-
gilent: hac enim ratiōe tér-
minum vitæ nos occultāvit.
Deinde líquidò ádeo, ut
numquam líquidius, Dómi-
num seípsum appellāvit.

sc. Sint lumbi vestri.

Nona Lectio legitur de Vi-
gilia S. Bartholomæi & de ea
fi commemorat. in Laudibus,
ubi Festum ipsius celebratur
die sequenti, hoc est xxiv.

Ubi verò celebratur die
xxv. dicitur sequens

Lectio ix.

Hæc autem etiam ad eru-
bescéntiam desidiat mihi
dicta videntur. Majorem enim
diligéntiam habent furem ex-
pectāntes, quā vos salúris
ánimæ. Vigilant enim tunc, ne
aliquid sibi surripiātur. Vos
verò, quamvis certè sciātis ven-
tūrum Dóminum, non perse-
verātis tamen, neque ita vigi-
lātis, ut possitis non impræpa-
rati ex hac vita discēdere.
Quaproppter cum pernície
dormiéntium dies ille ventūrus
est. Nam quemádmódum non
laderētur ille furto, si furem
sciret ventūrum; sic & vos,
quóniam scitis Dóminum ven-
tūrum, paratióres esse debētis.

Te Deum laudāmus.

DIE XXIV. AUGUSTI.

Fit de S. Bartholomæo Apo-
stolo. Duplex.

In primis Vesperis & Laudi-
bus nulla fit commemoratio

In secundis Vesperis fit com-
memor. S. Ludovici Francorum
Regis, Confess. tantum.

Ubi autem Festum S. Bar-
tholomæi celebratur die se-
quenti, hoc est xxv. Augusti,
hoc die fit de Octava S. Ludo-
vici, ut infra.

Sexta die infra Octavam
sancti Ludovici.

In primo Nocturno, Lectio-
nes de Scriptura occurrente.

Infectando Nocturno.

Lectio iv.

IN hoc etiam Christi imitatore vero humilitas vera fuit. Attendit namque quod Deus, qui incedente sospitate erigit, ponit humiles in sublimi. Ipse enim viginti-quinque pauperibus, quos in sua domo reficiebat quod die, aquam propriis manibus infundebat, manique sua ipsis fercula apponebat, ac panes scindebat: cum etiam geneflexus, in ipsis Christo servire, ac ipsum recipere se delectans.

Inveni David. Lectio v.

Ciens denique quod qui mollibus vestiuntur, a Domino non laudantur: post diaconatus sumptum Ordinem, semper veste humili fuit usus. Post ingressum vero dicti Ordinis, vili habitu, ac bruno colore in continis, ac tapetis, & lecti coopertorio utebatur. Pontificatus officium exercebat cum diligentia servus hic Christi fidelis & prudens, Missas dicendo assidue, & devotissime Ordines celebrando: Clericos, quibus volebat de beneficiis providere, examinando, de articulis fidei, vita & moribus diligenter.

Posui. Lectio vi.

Iudæos & Gentiles zelo fervens fidei inducebat sedule ad Baptismum: ac quosdam

eorum sacro de fonte levavit. Demum gloriosus iste cursu vite sue consummato feliciter, ad Deum fontem vivum, quem avidè sitiēbat migrans, in infirmitate decubans ultima, devotissime sumpsit Corpus Dominicum (quavis summe debilis) de lecto exiens in occursum Domini Salvatoris. Cruce etiam sibi data per quemdam ex sociis, genuflexit in lecto prout potuit, & in oratione devota in silentio postmodum dimansit. In cruce namque Domini nostri Jesu Christi, & non in alio didicerat gloriari.

Iste est qui ante Deum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Mattheum.

Lectio vij. Cap. 24.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et reliqua.

De Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Homilia 78. in Matth. circa medium

Ceterum, quoniam iudicii mentionem fecit: ad Doctores etiam vertit orationem, de poena & meritis differens: & primo bonis collocatis, ad peccatores exitum facit commodissime orationem concludens:

Quis

Quis ergo, inquit, fidelis servus & prudens, quem constituit Dominus super familiam suam dare eis cibum in tempore suo? Beatus servus ille, quem, cum venerit Dominus ejus, invenerit sic facientem. Amen dico vobis, quoniam in omnibus bonis suis constituet eum.

¶ Amavit eum Dominus.

Lectio viij.

Dic, quæso, Num & hoc ignorantis est? Nam si, quoniam nec Filium scire dictum est, ignorare ipsum affirmas: quomodo dices, cum dubitando dicere videatur: Quis igitur fidelis servus? An & hoc ipsum ignorare confinges? Nequâquam. Nul- lus enim nisi mente captus id diceret. Atque causam de illo dicere possumus, de hoc vero nullam. Quid porro, quando interrogando dicit: Petre diligis me; neque illud sciëbat; aut quando quærit: Ubi posuistis eum? Ego verò etiam Patrem ita loquentem invénio. Ipse enim est, qui dicit: Adam ubi es? Et, Clamor Sodomorum multiplicatus est in me. Descendens igitur videbo, si secundum clamorem venientē opera fiant: si autem non ita, ut cognoscam.

¶ Sint lumbi vestri.

Nona Lectio legitur de Vigilia S. Bartholomæi.

DIE XXV. AUGUSTI.

In festo S. Ludovici Confessoris. Semiduplex.

Omnia dicuntur, ut in Bre- viario Romano, cum commemoratione Octavæ sancti Ludovici Episcopi.

In Vesperis fit de die Octava S. Ludovici Episcopi, Duplex. cum commemorat: S. Ludovici Regis, & S. Zephyrini Papæ & martyris.

DIE XXVI. AUGUSTI.

Octava sancti Ludovici.

Duplex.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura eccurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

Appropinquante tempore, quo gloriôsus Dei Confessor, & Pontifex illūstris, & inclytus Ludovicus spiritum redderet suo Creatori; quasi continuè orationi & contemplationi vacabat: & Sacramenta divina cum magna devotione suscipiens, ad sacræ mortis transitum se diligentissimè præparavit. Dilēctus igitur Deo & hominibus Ludovicus, cunctis in eum divinis completis mystēis, debitum humanitatis exolvens; anima ejus sanctissima carne soluta, & cælestibus amicta splendoribus, cum Angelis & Sanctis festi- ter sublimatur in conspectu
maje-

majestatis glóriæ magni Dei. Facies autem ejus post mortem pulchrior quàm antè apparuit : ipsūque intuētibz non mortuus , sed dormiens videbatur.

℣. Inveni David.

Lectio v.

Ipsa sui transitus hora quidam Frater Minor devotus & bonus , officio Prædicator, in oratione existens in quodam loco remoto , nesciens de obitu ejus, vidit animam ipsius à multitudinē Angelorum in Paradisum deferri voce magna dicentium : Sic fit serviēti Deo in mundicia & puritate. Juvenis quidem ætate obiit beatus Ludovicus, sed antiquus maturitate : canus non crinibus , sed sensibus : senex non diuturnitate temporum , sed morum gravitate. Totius autem vitæ suæ decursus fuit viginti trium annorum , & sex mensium. Transiit autem ex hoc mundo ad cælum in vico qui Brincola dicitur , anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimonono, quarto decimo Kalendas Septembris : & sepultus est in regia civitate Marsiliæ , in Ecclesia Fratrum Minorum : prout ipse , cum viveret, ordinavit.

℣. Posui. Lectio vi.

Volens igitur Deus ostendere , quàm placita sibi erat sancti Ludovici anima ,

statim post ipsius obitum fecit eum signis & miraculis coruscare. Ad invocationem siquidem nominis ejus , claudi reëtificati, paralytici consolidati, febricitantes curati , leprosi mundati quàm plurimi extiterunt. Surdi auditum, muti affatum, cæci visum, & amētes sensum mirabiliter receperunt. Naufragantibus in mari opatus portus extitit à Deo hujus sancti meritis condonatus ; nec non quamplurima alia beneficia, ac varia remedia ipsum devotè invocantibus sunt exhibita & concessa : & (quod majus omnibus est) pluribus mortuis per ejus merita vita est restituta. Nam (sicut probatum est testimoniis fide dignis) duodecim mortuos suis meritis divinitus suscitavit.

℣. Iste est qui ante.

In tercio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Matthæum.

Lectio vij. (ap. 24.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et reliqua.

De Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Hom. lia 78. in Matth. circa medium.

Hæc parabola vel ad gerentes gubernantesque rempublicam accommodari potest. Docet enim

enim unumquémque ad comúnem utilitatem omnia conferre quæ sua sunt, siue sapientiam, siue principatum, siue quidquid aliud, non ad detrimentum conservorum, nec ad perditionem suam. Quapropter utrumque ab eo flagitat, prudentiam scilicet, atque fidem. Delicta enim ab amentia originem habent.

8. Amavit eum.

Lectio viij.

Fidélem igitur appellat, quoniam nihil ex rebus Domini sibi attribuit, nec incassum quidquam expendit. Prudentem autem, quia dispensare noverit; opportunè

liquidem utraque re nobis opus est, ne scilicet, quæ Domini sunt, ad proprios usus rapiamus; & ut opportunè omnia dispensemus. Nam si alterum horum absit, ejus absentia alterum omnino claudicat. Si enim fidelis ita sit, ut non furètur; disperdat autem non necessario consumens impendio, non parvum id crimen est. Si verò è contrario rectè dispenset, sibi verò accùmulet, ingens rursus hæc culpa.

9. Sint lumbi vestri.

Nona Lectio legitur de S. Zephyrino Papa & martyre, cum commemorat, in Laudibus.

OFFICIUM S. P. N. FRANCISCI.

Quod PAULUS PAPA V. concessit Fratribus Minoribus Conventualibus, ut semel in mense, die non impedito festo novem Lectionum recitare possint ritu semiduplici per totum annum, etiam in Adventu & Quadragesima.

Officium ut in die Translationis S. P. N. Francisci 25. Maij. 27. exceptis Lectionibus, quæ leguntur ut infra.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

MENSIBUS MAII ET JUNII.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

In signis sectator crucifixi Jesu vir Dei Franciscus à suæ conversionis primordiis tanta disciplinæ rigiditate carnem crucifigebat cum vitiis, motusque sensuales tam stricta frenabat modestiæ lege, ut vix necessaria sumeret sustentationi naturæ. Nam coacta cibaria sanitatis tempore vix admittebat, & raro: admissa verò aut commixtione cineris interdum faciebat amara, aut aquei superinfusione liquoris ut plurimum reddebat insipida. Quam verò discretam in potu parcitatem servaverit, carnem suam à vi-

no abstrahens, ut transferrer animam ad sapientiæ lucem, hinc liquidò valèmus advertere, quod & de aqua frigida, cum sitis æstuabat ardore, vix audēbat ad sufficientiam bibere. Nuda humus, ut sæpius, lectus erat lassato corpúculo, cervical lapis, vel lignum: vestisque simplex, rugosa & hispida, tegumentum: pro eo quod experiētia certa didicerat, hostes malignos duris & asperis in fugam converti, delicatis autem & mollibus ad tentandum fortius animari.

✠ Dum seminudo. 30.

Lectio v.

Rigidus in disciplina super custodiam suam invigilabat attentius: curam gerens præcipuam de impetribilis custoditione thesauri, castitatis videlicet in vase fictili: quod & possidere studebat in sanctitudinis honore, per utriusque hominis integerrimam puritatem. Tanta quoque per exercitationes huiusmodi

jūsmodi fulgēre cœpit in sē-
sibus venustate pudōris , ut
plenum jam carnis affecūsus
dominium, fœdus cum oculis
pepigisse videretur: quod non
solum carnālem aspēctum pro-
cul refugeret, sed & curiosum
vanitatis cujuscūque contū-
tum omnino cavēret. Verūm
licet cordis & cōporis puritā-
tem adēptus, sanctificatiōnis
quodāmodo proximāret ad
apicem : non cessābat tamen
lacrymārum imbribus jūgiter
oculose xpīare mentāles, cœlé-
stium claritatum concupiscē-
do mundiciam, & corporeō-
rum luminum parvipendēdo
jactūram.

B. Amicum quærit. 30.

LECTIO VI.

○ Mnum virtutum custos
& decor humilitas adeo
virum Dei sui juris effecerat ,
ut quamvis multiplex in eo
fulgēret prærogativa virtū-
tum; hæc tamen in ipso tam-
quam Minorum minimo, præ-
cipuum videretur affecūta do-
minium. Sôciam quoque san-
ctæ humilitatis paupertatem
excellens, perfectus Christi se-
ctator charitate sibi studuit sic
desponsare perpetua, quod non
solum pro ea patrem matrē-
que reliquit, verū etiam quæ
habere potuit, universa disper-
sit. Nemo tam auri, quā iste
cupidus paupertatis : nec the-
sauri custodiendi sollicitior ul-

Pars Æstiva.

lus , quā iste cupidus hujus-
modi Euangēlicæ margaritæ :
cū & à principio Religiónis
usque ad mortem tūnica, chor-
da , & femoralibus dives, in
sola videretur gloriari penū-
ria , & egestate gaudere. Si
quando enim pauperiorem se
quēpiam secundum exteriō-
rem habitum cerneret, seipsum
protinus arguens excitabat ad
simile ; tamquam si æmula
paupertate concertans, vinci
se in illo spiritu quadam no-
bilitate timeret.

Audit in Euangēlio. 31.

MENSIBUS JULII
ET AUGUSTI

In secundo nocturno.

LECTIO III.

A Derat quidem servo
suo Francisco is , qui
eum iunxerat Spīritus
Dōmini : & ipse Dei virtus &
sapientia Christus , cujus vir-
tute fiebat & grātia, ut sibi non
solum incerta & occulta patē-
scent, verū etiam mundi
hujus elementa parerent. Quo-
dam namque tempore, cū
consilium darētur à medicis,
& instanter suaderētur à Frā-
tribus, ut contra infirmitatem
oculorum pateretur sibi per
cocturæ subveniri remedium,
humiliter vir Dei assensit, pro
eo quod id non solum medēla
contra agriūdinem cōporis,
verū etiam matéria foret ex-
ercendæ virtutis. Sensu verò
E carnis

carnis ipsius ad conspēctum instrumenti ferrei jam igne candēntis naturāli quodam horrōre concisso : vir sanctus ignem āloqui cōepit ut fratrem , in Creatōris nōmine ac virtūte prācīpiens, ut suum ei temperāret ardōrem , quō suāviter urēntem sustinēre valēret. Profundāto autem crepitānte ferro in tēnera carne, & ab aure usque ad supercīlium coctura protrācta : vir Deo plenus exūltans in spīritu , Laudāte (inquit ad Fratres) Altīssimum : quia (ut verum fatear) nec ignis ardor molēstiam intulit , nec carnis me dolor afflixit.

R. Dum semitudo. 30.

Lectio v.

A Pud erēmum sancti Urbani servo Dei agritudine gravissima laborante , cum ipse , naturæ defectum sentiens , vini poculum peteret , nihilque de vino , quod sibi dari posset , responderetur adesse : iussit aquam afferri : & allatam signo Crucis edito benedixit : mox vinum efficitur optimum , quod fuerat aqua pura ; & quod deserti loci paupertas non potuit , sancti viri puritas impetravit. Ad cuius gustum protinus tanta facilitate convaleuit : ut evidenter claresceret , quod optatum poculum illud a largo tibi fuerit Datore concessum,

non tam ut afficiens ad saporem, quam ut efficax ad salutē. R. Amicum. 30. Lectio vj.

TEmpore quodam quo Domini famulus secus mare prædicabat Cajetæ, cum turbarum in eum pro devotione ruentium declinare vellet applausum, in unam littori hærentem naviculam prosiliit solus. Illa verò tamquam si motoris vi gubernaretur intrinseca , cernentibus & admirantibus cunctis qui aderant , sine aliquo remige longius se protraxit à terra. Cum autem aliquanto spatio maris secessisset in altum : stetit inter fluctus immobilis, quamdiu expectantibus turbis in littore viro Dei prædicare complacuit. Cumque audito sermone , visoque miraculo, ac benedictione accepta, ipso rogante, multitudo recederet : non alterius quam cælestis iussionis impulsu navis applicuit, tamquam si creatura, Factori deserviens, Creatoris perfectio cultori , & sine rebellionē se subderet, & sine retardatione pareret.

R. Audit in Euangelio. 31.

MENSIBUS MAII ET JUNII.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 11. d.

IN illo tempore respondens Iesus dixit : Confiteor tibi Pater , Domine cæli & terræ, quia

quia abscondisti hæc à sapien-
tibus & prudentibus, & reve-
lasti ea parvulis. Et reliqua.
De Homilia sancti Augustini
Episcopi.

*Serm. 48. de Tempore, post
medium.*

A Perit cæleste mysté-
rium, quod sic placue-
rit Deo, ut parvulis
magis quàm prudentibus istius
mundi grátiam suam revelá-
ret. Quod Apóstolus Paulus
stylo p'eniore digéssit, dicens:
Nónne stultam fecit Deus sa-
piéntiam hujus mundi? Nam
quóniam Dei sapiéntiam non
cognóvit hic mundus per sa-
piéntiam, placuit Deo per stul-
títiam prædicationis salvos
facere credéntes.

Ps. Cainis spicam. 32.

Lectio viij.

A It ergo: Ita Pater, quó-
niam sic fuit placitum
ante te: Cælestium enim ver-
bórum arcána atque virtutes
sapiéntibus abscondúntur, &
parvulis revelántur. Parvulis
malítia, non sensu: sapiénti-
bus verò stultitiæ præsumptiõ-
ne, non prudentiæ causis. Fa-
ctique hujus æquitátem Dó-
minus paternæ voluntátis ju-
dicio confirmat: ut qui dedi-
gnántur parvuli in Deum fie-
ri, stulti deinceps in sapién-
tia sua fiant. Vides quàm ter-
ribilis in consiliis Dóminus?
Disce verè humilitátis exem-

pla, nec témère discútias su-
pérnæ dispensatiõis consília.
Cum enim intulisset utrúnque,
scilicet, quod áliis advéntus
sui sacraménta reveláverit, ab
áliis verò absconderit: non
mox ratiónem reddidit, sed
sic Deo placitum dixit: hoc
osténdens manifestè, quia
injustum esse non potest, quod
placuit justo.

sc. De paupertatis. 32.

Lectio ix.

C Onfiteor tibi Pater, Dó-
mine cæli & terræ. Con-
fiteor tibi, laudo te. Laudo
te, non accúso me. In quo te
laudo? Quia abscondisti hæc
à sapiéntibus & prudentibus,
& revelasti ea parvulis. Quid
est hoc, fratres? A contrá-
rio sensu intelligite: Abscondisti
hæc, inquit, à sapiéntibus &
prudentibus: & non dixit: Re-
velasti ea stultis & impruden-
tibus: sed dixit: Abscondisti
à sapiéntibus & prudentibus,
& revelasti ea parvulis.

Te Deum laudâmus.

*MENSIBUS JULII
ET AUGUSTI.*

*Lectio sancti Euagélj secun-
dum Mathæum.*

Lectio vij. Cap. i. r. d

In illo tempore respondens
Jesus dixit: Confiteor tibi
Pater, Dómine cæli & terræ,
quia abscondisti hæc à sapién-
tibus & prudentibus, & reve-
lasti ea parvulis. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 9. de Verbis Domini.

Mirum quibusdam videtur, fratres charissimi, cum audiunt Dominum dicentem: Venite ad me omnes qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos. Tollite jugum meum super vos, & cetera. Et considerant eos, qui jugum ipsum intrépida cervice subiérunt, & illam sarcinam mansuetissimis humeris acceperunt, tantis agitari & exerceri difficultatibus hujus sæculi, ut non à laboribus ad quietem, sed à quiete ad laborem vocati videantur: cum & Apostolus dicat: Omnes, qui volunt in Christo pie vivere, persecutionem patientur.

¶ Carnis spicam. 32.

LECTIO VIII.

AIt ergo aliquis: Quomodo jugum leve est, & sarcina levis; quandoquidem illud jugum & sarcinam ferre, nihil est aliud, quam pie vivere in Christo? Et quomodo dicitur: Venite ad me omnes qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos: ac non potius dicitur: Venite, qui vacatis, ut laboretis? Nam &

vacantes invēnit, quos conduxit in vineam, ut ferrent æstum diēi. Et sub illo jugo levi, & carcina levi audiāmus Apostolum dicere: In omnibus commendantes nosmetipsos tamquam Dei ministros: in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustis, in plagis, & ceteris.

¶ De paupertate. 32.

LECTIO IX.

ET alio loco in eadem Epistola: A Judæis quinque quadragenas una minus accēpi. Ter virgis cæsus sum, semel lapidatus sum, ter naufragium feci, nocte & die in profundo maris fui, & cetera pericula quæ enumerari quidem possunt, sed tolerari, nisi Spiritu sancto juvante, non possunt. Omnia ergo illa, quæ commemoravit aspera & gravia, frequentius & abundantius sustinebat; sed profecto aderat ei Spiritus sanctus qui in exterioris hominis corruptione, interiorem renovaret de die in diem, & gustata requie spiritali in affluentia deliciarum Dei, in spe beatitudinis futuræ omnia præsentia deliniret aspera, & omnia gravia relevaret.

Te Deum laudamus.

OFFICIUM IMPRESSIONIS SACRORUM STIGMATUM

IN CORPORE

B. P. N. FRANCISCI.

Quod PAULUS PAPA V. concessit toti Ordini Fratrum
Minorum de Observantia, ut semel in mense, prima die non
impedita Officium novem Lectionum (extra tempus Adventus
& Quadragesimæ) ritu semiduplici celebretur.

A D V E S P E R A S,
Añā. Crucis vox, cum reliquis
de Laud. Psalm. Dixit Dómi-
nus, cum reliquis de Dñica:
& loco ultimi, Psalm. L. audāte
Dóminum omnes Gentes.

Capitulum. *Galat. 6. d*

Fratres, Mihi autem ab-
sit gloriāri, nisi in cru-
ce Dómini nostri Jesu
Christi: per quem mihi mun-
dus crucifixus est, & ego mun-
do.

Hymnus.

Crucis Christi mons Al-
vénæ

Recénset mystéria,

Ubi salutis æternæ

Dantur privilégia:

Dum Franciscus dat lucernæ

Crucis sua stúdia.

Hoc in monte vir devótus

Specu solitaria

Pauper, à mundo semótus

Condénset jejunia:

Vigil, nudus, ardens totus

Crébra dat suspiria.

Solus ergo clausis orans
Mente sursum ágitur,
Super gestis crucis plorans
Mœróre conficitur;
Crucisque fructum implórans
Animo resólvitur:

A d quem venit Rex è cælo

Amíctu Seráphico,

Sex alárum tectus velo,

Aspéctu pacífico:

Affixúsque crucis telo,

Porténto mirífico.

Cernit servus Redemptórem,

Passum impassibilem,

Sæclórum Imperatórem

Tam pium, tam húmilem,

Verbórum audit tenórem

Viro non effábilem.

Vertex montis inflammátur,

Vicinis cernéntibus:

Cor Francísci transformátur,

Amóris ardóribus:

Corpus verò mox ornátur

Mirándis Stigmátibus.

Collaudétur Crucifix us,

Tollens mundi scélera;

E 3

Quem

Quem laudet crucifixus,
Crucis ferens vùlnera,
Franciscus prorsus innixus
Super mundi fœdera. Amen.
V. Signasti Dómine, servum
tuum Franciscum. R. Signis
redemptionis nostræ.

Ad Magnificat, Antiphona.
Cælòrum candor splenduit,
novum sidus emicuit : sacer
Franciscus cláruit, cui Seraph
apparuit, signans eum chara-
ctère, in volis, plantis, latere :
dum formam Crucis gérere,
vult corde, ore, ópere.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui
frigescénte mundo, ad in-
flammandum corda nostra tui
amòris igne, in carne beatissi-
mi Patris nostri Francisci Pas-
sionis tuæ sacra Stigmata re-
novasti : concède propitius; ut
ejus méritis & précibus cru-
cem iugiter ferámus, & dignos
fructus pœnitentiæ faciámus.

Qui vivis & regnas.

Ad Matutinum, Invitatorium.

R. Egi, quæ facit ópera, Chri-
sto confiteántur : * Cujus in
sancto vùlnera Francisco re-
novántur. Psalmus. V. eníte,
exultémus.

Hymnus.

Crucis arma fulgéntia
Vidit Franciscus dór-
miens,

Christum dicéntem audiens,
Tua erunt hæc ómnia.

Crucis vis & refugium

Hæc Crucis arma præbuit

Quibus Franciscum induit
Adversus adversarium.

Crucis sacrata lectio
Ter Francisco se præbuit,
Dum ter librum aperuit,
Pro virtutis indicio.

Crucis Christi devotio
Francisci traxit studia,
Cunctaque cordis gaudia
Cum omni desiderio.

Crucis ut ad supplicia
Christum Franciscus posuit
Videt, & audit monitum :
Hæc sequere vestigia.

Crucis hærens vestigiis,
Crucis fructum consequitur :
Quo corde carne púngitur,
Et signatur indicis.

Crucis virtus & grátia
Nos consignet in fróntibus,
In membris & in sensibus,
Properenni custódia. Amen.

Antiph. Psalmi, & V. No-
cturnorum, suo ordine dicun-
tur, ut 23. Maij, in festo Tran-
slationis S. Francisci. 27.

Lectiones primi Nocturni
leguntur de Scriptura occur-
rente.

R. i. Franciscus. 29.

R. ii. In Dei fervens. 29.

R. iii. Dum pater. 29.

In secundo Nocturno.

D. Bonaventura in *Legenda*
S. Francisci, cap. 13.

Lectio iii.

Fidelis revêra famulus, &
minister Christi Franci-
scus, biennio antequam
spíritum redderet cælo, cum
in

in loco excelsio seorsum, qui mons Alvernæ dicitur, quadragenarium ad honorem Archangeli Michaëlis, jejunium inchoasset: supernæ contemplationis dulcedine abundantius solito superfusus, ac cælestium desideriorum ardentiori flamma succensus, supernarum coepit immisionum cumulatus dona sentire. Dum igitur Seraphicis desideriorum ardoribus sursum ageretur in Deum, & affectus compassiva teneritudine in eum transformaretur, cui ex charitate nimia crucifigi complacuit: quodam mane, circa festum Exaltationis sanctæ Crucis, in latere montis orans, vidit quasi speciem unius Seraphim, sex alas tam fulgidas, quam ignitas habentem, de cælorum sublimitate descendere; qui volatu celerrimo ad æris locum viro Dei propinquum perveniens, non solum alatus, sed & crucifixus apparuit: manus quidem & pedes habens extensos, & Cruci affixos, alas vero sic miro modo hinc inde dispositas, ut duas supra caput erigeret, duas ad volandum extenderet, duabus vero reliquis totum corpus circumplectendo velaret. Hoc videns, vehementer obstupuit: mixtumque dolori gaudium mens ejus incurrit, dum & in gra-

tioso ejus aspectu sibi tam mirabiliter quam familiariter apparentis excessivam quandam concipiebat lætitiā, & dira conspecta Crucis affixio ipsius animam compassivi doloris gladio pertransivit.

¶ Dum seminudo corpore laudes decantat Gallicè zelator novæ legis; latronibus in nemore, * Respondet sic propheticè: Præco sum magni Regis. ψ. Audit in invis frigore projectus: Jace rustice, futurus pastor gregis. Respondet.

LECTIO V.

INelléxit quidem illo docente interitis, qui & apparebat exteriùs: quod licet passionis infirmitas cum immortalitate spiritus Seraphici nullatenus conveniret; ideo tamen hujusmodi visio suis fuerat præsentata conspectibus, ut amicus ipse Christi prænosceret, se non per martyrium carnis, sed per incendium mentis totum in Christi Jesu crucifixi expressum similitudinem transformandum. Disparens itaque visio, post arcânum ac familiare colloquium, mentem ipsius Seraphico interius inflammavit ardore: carnem verò Crucifixo conformi exteriùs insignivit effigie, tanquam si ad ignis liquefactivam virtutem præambulam sigillativa quæ-

dam esset impressio subsecuta. Statim namque in manibus & pedibus ejus apparere cœperunt signa clavorum, ipsorum capitibus in inferiori parte manuum, & superiori pedum apparentibus, & eorum acuminibus existentibus ex adverso. Dextrum quoque latus quasi lancea transfixum rubra cicatrice obductum erat; quod sæpè sanguinem sacrum effundens, tunicam & femoralia respergebat.

℟. Amicum quaerit pristinum, qui spretum in cœnobio tunica contexit: contemptu gaudens hominum, * Leprōsis fit obsequio, quos antea despexit. *℣.* Sub typo trium Ordinum, tres nutu Dei prævio Ecclesias erexit. Leprōsis.

Lectio vi.

Postquam igitur novus homo Franciscus novo & stupendo miraculo clāruit, cum singulari privilegio retroactis sæculis non concessio insignitus apparuit, sacris videlicet Stigmatibus decoratus, descendit de monte secum ferens Crucifixi effigiem; non in tabulis lapideis vel ligneis manu figuratam artificis, sed in carneis membris descriptam digito Dei vivi: quoniam sacramentum Regis Seraphicus vir abscondere bonum esse optimè norat, secreti regalis conscius, signacula illa sacra

pro viribus occultabat. Verum quia Dei est ad gloriā suā magna revelare, quæ facit Dominus ipse, qui signacula illi secretè impresserat, miracula quædam apertè per ipsā monstravit, ut illorum occulta & mira vis Stigmatum manifesta patēret claritate signorum. Porro rem admirabilem ac tantoperè testatam, atque in Pontificiis diplomatis præcipuis laudibus & favoribus exaltatam, Benedictus Papa Undecimus anniversaria solemnitate celebrari voluit; quam postea Paulus Quintus Pontifex Maximus, ut corda fidelium in Christi crucifixi accenderentur amorem, ad universam Ecclesiam propagavit.

℟. Audit in Euangelio, quæ suis Christus loquitur ad prædicandum missis. Hoc, inquit, est quod cupio. * Lætānter his innititur, memoriæ commissis. *℣.* Non utens virga, calceo, nec pera. fūne cingitur duplicibus dimissis. Lætānter, Gloria Patri. Lætānter.

In tertia. Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16. d.

T Nillo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. Et reliqua.

Homi:

Homilia sancti Gregorii

Papae.

Homilia 32. in Euangelia.

Quia Dominus ac Redemptor noster novus homo venit in mundum, nova praecepta dedit mundo. Vitae etenim nostrae veteri in vitiis nutritae, contrarietatem opposuit novitatis suae. Quid enim vetus, quid carnalis homo noverat, nisi sua retinere, aliena rapere, si posset; concupiscere, si non posset? Sed caelestis medicus singulis quibusque vitiis obviantia adhibet medicamenta. Nam sicut arte medicinae calida frigidis, frigida calidis curantur: ita Dominus noster contraria opposuit medicamenta peccatis, ut lubricis continentiam, tenacibus largitatem, iracundis mansuetudinem, elatis praeciperet humilitatem.

R. Carnis spicam contemptus area Franciscus frangens, terens terrea, * Granum purum excussa palea, summi Regis intrat in horrea. V. Vivo pani morte junctus, vita vivit vita functus. Granum purum.

Lectio viii.

Certe cum se sequentibus nova mandata proponeret, dixit: Nisi quis renuntiaverit omnibus quae possidet, non potest meus esse discipulus. Ac si aperte dicat: Qui per vitam veterem aliena concupiscitis,

per novae conversationis studium & vestra largimini. Quid vero in hac lectione dicat, audiamus. Qui vult post me venire, abneget semetipsum. Ibi dicitur, ut abnegemus nostra: hic dicitur, ut abnegemus nos. Et fortasse laboriosum non est homini relinquere sua: sed valde laboriosum est relinquere semetipsum. Minus quippe est abnegare quod habet: valde autem multum est, abnegare quod est. R. Mihi absit gloriari, nisi in Cruce Domini nostri Jesu Christi: * Per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. V. Ego enim signata Domini Jesu in corpore meo porto. Per quem. Gloria Patri. Per quem.

Lectio ix.

Ad se autem nobis venientibus Dominus praecipit, ut renuntiemus nostris: quia quicumque ad fidei agonem venimus, luctamen contra malignos spiritus sumimus. Nihil autem maligni spiritus in hoc mundo proprium possident: nudi ergo cum nudis luctari debemus. Nam si vestitus quisque cum nudo luctatur, citius ad terram desicitur, quia habet unde teneatur. Quid enim sunt terrena omnia, nisi quaedam corporis indumenta? Qui ergo contra diabolum ad certamen

E 5

men

men proferat; vestimenta ab-
jiciat, ne succumbat.

Te Deum laudamus.

A D L A U D E S,

& per Horas, Añā.

Crucis vox hunc alloqui-
tur, ter dicens: Tu te præ-
para, vade Francisce, repara
domum meam, quæ labitur.
Psalmus. Dñus regnavit.
cum reliquis, Añā. Crucis ver-
bum proponitur Fratribus per
Antonium: & Franciscus ad
ostium in crucis modum cer-
nitur. Añā. Crucis arbor exi-
mia, per os Francisci surgere
apparens, cogit fugere dra-
conem, & dæmonia. Añā. Cru-
cis signum Tau littera fronti
Francisci scribitur: quæ variè
distinguitur miranda lucis
opera. Añā. Crucis magnum
mysterium super Francisco clá-
ruit: dum signatus apparuit
Cruce duorum ensium.

Capitulum. Galat. 6. d.

Fratres, Mihi autem absit
gloriari, nisi in Cruce Dó-
mini nostri Jesu Christi: per
quem mihi mundus crucifixus
est, & ego mundo.

Hymnus.

Plaude turba paupercula

Patreditata paupere:

Laudis propina pocula

Sacro depressa ubere.

Hic simplex, rectus, humilis

Pacis cultor amabilis,

Lumen in vase fictili

Ardens, lucens in fragili.

Vili contemptus regimine,
Sancto calescens flamine,
Vicit algorem, caumatā,
Christi dum gestas stigmata.
Carinem mundumque contē-

rens,

Hostes malignos proterens,

Auream victor meruit

Aurēolam, dum docuit.

Pauper, nudus egreditur

Cælum dives ingreditur:

Spargit virtutum múnera,

Ægris profligat vulnēra.

V. erorum Pater pauperum

Nos pauperes fac spiritu:

Consortes redde Superam

Exeptos ab interitu.

Patri, Nato, Paráclito

Decus, honor, & glória,

Sancti sint hujus mérito

Nobis æterna gaudia: Amen.

Y. Signasti Dómine servum

tuum Franciscum. R. Signis

redemptionis nostræ.

Ad Benedictus, Antiphona.

O martyr desiderio, Francisci,

quanto studio compatiens

hunc sequeris, quem passum li-

bro reperis, quem aperuisti. Tu

contuens in aëre Seraph in

cruce positum, extunc in pal-

mis, latere, & pedibus effigiem

fers plagarum Christi. Tu gre-

gi tuo provide, qui post feli-

cem transitum, diræ prius &

lividæ, glorificatæ speciem car-

nis prætendisti. Oratio.

Domine Jesu Christe, qui

frigescente mundo, ad

inflammandum corda nostra

tui

mi amor's igne, in carne beatissimi Patris nostri Francisci Passiōnis tuæ sacra Stigmata renovasti: concède propitius; ut ejus meritis & precibus crucem jūgiter ferāmus, & dignos fructus pœnitentiæ faciāmus. Qui vivis & regnas.

Ad Tertiam, Antiphona.

Crucis verbum proponitur. Capitulum. Fratres, Mihi autem absit, ut suprā. 106.

R. br. Amāvit eum Dōminus,

* Et ornāvit eum. Amāvit.

ŷ. Stola glóriæ induit eum.

Et ornāvit. G loria Patri.

Amāvit. ŷ. Os justi meditā-

bitur sapiētiā. R. Et lingua

ejus loquētur judicium.

Ad Sextam, Antiphona.

Crucis arbor.

Capitulum. Galat. 6 d

ET quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos, & misericordia, & super Israël Dei.

R. br. Os justi * Meditabitur

sapiētiā. Os justi. ŷ. Et lin-

gua ejus loquētur judicium.

Meditabitur. G loria Patri.

Os justi. ŷ. Lex Dei ejus in

corde ipsius. R. Et non sup-

plantabuntur gressus ejus.

Ad Nonam, Antiphona.

Crucis magnum mysterium.

Capitulum. Galat. 6 d

DE cetero nemo mihi molestus sit: ego enim stigma-

tata Dōmini Jesu in corpore

meo porto. Grātia Dōmini

nostri Jesu Christi cum spīritu vestre, fratres, Amen.

R. br. Lex Dei ejus, * In cor-

de ipsius. Lex. ŷ. Et non

supplantabuntur gressus ejus.

In corde ipsius. G loria Patri.

Lex. ŷ. Justum deduxit Dō-

minus per vias rectas. R. Et

ostendit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona.

Crucis vox. cum reliquis de

Laud. Psalm. Dixit Dōminus.

cum reliquis de Dñica: & lo-

co ultimi, Psalm. Laudate Dō-

minum omnes Gentes.

Capitulum. Galat. 6 d

FRatres, Mihi autem absit

gloriāri, nisi in Cruce Dō-

mini nostri Jesu Christi: per

quem mihi mundus crucifixus

est, & ego mundo.

Hymnus.

DEus morum, dux Mi-

norum

Franciscus tenens braviū,

In te vite datur vitæ,

Christe Redemptor omnium.

P laudat Frater, regnat Pater

Concivis cæli civibus:

Cedat fletus, psallat cætus,

Exultet cælum laudibus.

D emptum solo, datum polo

Signorum probant opera:

Ergo vivit, nam adivit

Æterna Christi mūnera.

P ro terrenis votis plenis

Repórtat dona glóriæ:

Quem decóras, quem honó-

ras,

Summæ Deus cleméntiæ.

E 6 Hunc

106 Offic. Impressionis SS. Stigm. in corpore B. Francisci.

Hunc sequantur, huic jun-
gantur,

Qui ex Ægypto exeunt:

In quo duce, clara luce,

Vexilla Regis prouideunt.

Regis signum ducem dignum

Insignit manu, latere:

Lux accedit, nox recedit,

Jam lucis orto fidere.

Est dux fidus, clarum fidus

Ducit, relucet, devia

Devitando, demonstrando

Beata nobis gaudia.

Mina gregem dux ad Regem

Collisor hostis callidi:

Nos conducas, & inducas

Ad Coenam Agni prouidi.

Amen.

ψ. Signasti, Domine, seruum
tuum Franciscum. & Signis
redemptionis nostræ.

Ad Magnificat, Antiphona.
Crucis apparet hostia tensis in
Cruce brachiis, lex alis tecta
variis cum vultus elegantia: que
Francisci cor attrahit augens
ei charismata; suaque sacra Sti-
gmata in ejus carne protrahit.

Oratio. Domine Jesu Chri-
ste. ut supra. 106.

OFFICIUM DE SS. SACRAMENTO.

Quod Feria V. cujusque Hebdomadæ, extra tempus Ad-
uentus & Quadragesimæ, non impedita Officio novem Le-
ctionum, etiam translato, fieri potest rari Officij Semiduplicis,
ex concessione PII V. Pont. Max.

Omnia dicuntur ut in Fe-
sto Corporis Christi, præ-
ter ea quæ hic ponantur propria.

Lectiones j. Nocturni legun-
tur de Scriptura occurrente.

Lectiones verò secundi &
tertij Nocturni dicuntur ordi-
ne infra scripto.

MENSIBUS MAII
ET JUNII.

Sermo & Homilia Feriæ se-
cundæ infra Octavam.

MENSIBUS JULII
ET AUGUSTI.

Sermo & Homilia Feriæ
tertiæ infra Octavam.

OFFICIUM CONCEPTIONIS

B. MARIAE VIRGINIS.

Quod PAULUS V. quolibet Sabbato anni (extra Adver-
tum & Quadragesimam, nec non Sabbata Vigilantium, &
Quatuor Temporum) non impedito Festo novem Lectionum,
etiam transato, ritu Semiduplici recitari concessit.

AD VESPERAS,

Antiphona.

Sicut lilium inter spinas,
sic amica mea inter filias
Adæ. Psalmi consuevi de san-
cte Maria, ut in eius Offi-
cio parvo. Antiphona. Tota
pulchra es Maria, & macu-
la non est in te. Antipho-
na. Tu gloria Jerúsalem, tu
lætitia Israël, tu honorifi-
cência pópuli nostri. Anti-
phona. Vox enim tua dulcis,
& fácies illa tua decóra ni-
mis. Antiphona. Quæ est ista,
quæ ascendit de deserto, de-
liciis éffluens, innixa supra
diléctum Fílium?

Capitulum, *Prov. 8 b*

Ego diligéntes me dili-
go: & qui manè vígi-
lant ad me, invénient
me. In viis justitiæ ámbulo, ut
ditem diligéntes me. Qui ope-
rántur in me, non peccábunt.
Qui elúcidant me, vitam ætér-
nam habébunt.

Hymnus.

A Ve maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Ave,
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Mónstra te esse matrem,
Sumat per te preces
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mixes fac & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Iusum,
Semper collatémur.
St laus Deo Patri,
Summo Christo decus,

Spirítui sancto,
Tribus honor unus.

Amen.

ψ. In Conceptione tua, Virgo, immaculata fuisti. R. Ora pro nobis Patrem, cuius Filium peperisti.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quam pulchri sunt gressus tui filia principis! Collum tuum, sicut turris eburnea, oculi tui divini, & contræ capitis tui, sicut púrpura Regis. Quam pulchra es, & quam decora charíssima! alleluia.

Oratio.

Deus, qui per immaculatam Víriginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum præparasti: quæsumus, ut qui ex morte ejúsdem Filij tui prævisa, eam ab omni labe præservasti: nos quoque mundos ejus intercessiône, ad te pervenire concédas. Per eúndem Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Immaculatam Conceptionem víriginis Mariæ celebrémus.

* Christum ejus præservatorem adorémus Dóminum. Psalmus. Veníte, exultémus.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sidera colunt, adorant, prædicant

Trinam regéntem máchinam, Claústrum Mariæ hájulat.

Cui luna, sol, & ómnia Deserviunt per témpora,

Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

B. eáta Mater múnere,
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóninens,
Ventrís sub arca clausus est.

B. eáta cæli núnctio,
Fecúnda sancto Spírítu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fasus est.

I. esu, tibi sit glória,
Qui natus es de VírGINE,
Cum Patre & almo Spírítu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

In primo Nocturno, Añs. Multæ filiæ congregavérunt sibi divítias, tu vero supergréssa es univérsas. Psalmus. D. ómine Dóminus noster.

cum reliquis ut in ejus

Officio parvo. Añs. Surrexérunt filij ejus, & beatíssimam prædicavérunt, vir ejus, &

laudávit eam. Psalmus. Cæli enarrant.

Antiph. Fortitúdo & decor indumentum ejus, byssus & púrpura vestis illius.

Psalmus. D. ómini est terra.

ψ. Liberásti me Dómine ex ore leónis. Resp. Et à cornibus unicórnium humilitatem meam.

Pater noster. Absolutio. Exáudi Dómine.

Verf. Jube domne. Benedictio. Benedictiône perpétua.

Lectiões primi Nocturni de Scriptura occurrente.

R. i. Ego ex ore Altíssimi prodívi primogénita ante omnem

æra.

creaturam : ego in cælis feci,
ut oriretur lumen indeficiens :
* Et sicut nebula texi omnem
carnem. *Ps.* Gyrum cæli cir-
cuiui sola, & profundum abyssi
penetravi : & in omni popu-
lo, & in omni gente primatum
tenui. Et sicut.

Re ij. Transite ad me omnes,
qui concupiscitis me, & à ge-
nerationibus meis implerini :
* Spiritus enim meus super
mel dulcis, & hereditas mea
super mel & favum. *Ps.* Qui
auduit me, non confundetur : &
qui elucidant me, vitam æter-
nam habebunt. *Spiritus.*
Reg. iij. Meum est consilium, &
æquitas, mea est prudentia,
mea est fortitudo : * Per me
Reges regnant, per me Princi-
pes imperant, & potentes de-
cernunt iustitiam. *Ps.* Ego di-
ligentes me diligo : & qui ma-
ne vigilant ad me, inuenient
me. Per me Reges. *Gloria*
Patri. Per me Reges.

In secundo Nocturno. *Añia.*
Quid videtis in Sulamite, nisi
choros castitatum? *Psalm.* Eru-
ctavit. *Antiphona.* Aquæ mul-
tæ non potuerunt extinguere
charitatem : nec flumina pecca-
torum obruent Mariam. *Psalmus.*
Deus noster refugium.
Antiphona. A custodiâ matu-
tina usque ad noctem, spera-
vit Mariâ in Domino : quia
copiosa apud eum redemptio.
Psalmus. Fundamenta ejus.

Ps. Eruisti à fræmea, Deus
animam meam. *Re.* Et de ma-
nu canis unicam matrem
meam. *Pater noster.* Absolu-
tio. *Ipsitis pietas.* *Ps.* Jube
domine. *Benedictio.* Deus Pa-
ter omnipotens.

MENSIBUS MAII ET JUNII.

De Expositione sancti Grego-
rij Papæ in libros Regum.

In 1. Reg. l. Lectio iv.

Fuit vir unus de Rama-
thaimsophim, de monte
Ephraim. Potest hujus
montis nomine, beatissima
semper virgo Mariâ, Dei ge-
nitrix designari. Mons quip-
pe fuit, quæ omnem electæ
creaturæ altitudinem, electio-
nis suæ dignitate transcendit.
An non mons sublimis Ma-
riâ, quæ ut ad Conceptionem
ætérni Verbi pertingeret, me-
ritorum verticem supra omnes
Angelorum choros usque ad
solum Deitatis exiit? Hujus
enim montis præcellentissi-
mam dignitatem Isaiâs vari-
cinans, ait: Erit in novissi-
mis diebus præparatus mons
domus Dómini in vertice
montium. Mons quippe in
vertice montium fuit, quia al-
titudo Mariæ supra omnes
sanctos refulsit. Nam sicut
mons altitudinem, ita domus
designat habitationem.

Re. Equitavi meo in curribus
Pharaonis assilavi te amica
mea.

mea: pulchræ sunt genæ tuæ, sicut turturis. * Faciâmus adjutorium simile sibi. V. Eò quod castitatem amâveris, virumque nescieris: ideo & manus Dómini confortâvit te, & eris benedicta in ætérnum. Faciâmus. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Mons quippe, & domus aptè dicitur, quæ dum incomparabilibus est illustrata méritis, Dei Unigénito, in quo recumberet, sacrum præparâvit úterum. Nam mons in vértice montium Mariâ non fieret, si supra Angelorum altitudinem, hanc divîna fecunditas non levâret. Et domus Dómini non fieret, si in ejus ventre, per assumptam humanitatem, Verbi divinitas non jacêret. Sed rectè mons Ephraim, id est, frugifer dicitur, de qua optimus fructus, id est, novus homo generâtur. Quam certè infecunditatis suæ glóriæ pulchram ornatamque Prophêta respiciens, ait: Egrediêtur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet.

R. Fac tibi arcam de lignis lævigatis. Ruptique sunt fontes abyssi magnæ, * Et factum est dilúvium peccâri super omnem terram. V. Arca verò Desêra elevâta est in sublíme, & ferebâtur super

aquas, operti que sunt omnes montes excélli Sanctórum. Et factum est. Benedictio. Ignem sui amôris.

Lectio vj.

DE hujus namque montis fructu David Deo exultans ait: Confiteantur tibi pópuli Deus, confiteantur tibi pópuli omnes, terra dedit fructum suum. Terra quippe fructum suum dedit, quia quem Virgo péperit, non concépit maritali ópere, sed sancti Spíritus obumbratióne. Hinc eîdem regi & Prophêtæ à Dómino dicitur: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Hinc Isaiâs ait: Erit fructus terræ sublímis. Nam quem Virgo genuit, non solum homo sanctus fuit, sed étiam potens Deus. De hoc fructu ad eâmdem beatam vírginem, Elísabeth salutante dicitur: Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui.

R. Fiar mihi sanctuárium, & habitâbo in médio eórum. Arcam de lignis setim compingite, & deaurâbis eam auro mundíssimo intus & foris: * Et pones super mensam panes propositiônis in conspéctu meo semper. V. Inspice, & fac secúndum exémp lar, quod tibi in monte monstratum est. Et pones. Glória Patri. Et pones.

MEN-

MENSIBUS JULII
ET AUGUSTI.

Ex libro sancti Augustini
Episcopi.

De Gen. si contra Manichæos.
Lectio iiii.

Dominus noster Jesus
Christus (ut inquit
Apóstolus) factus est
ex semine David secundum
carnem, id est, tamquam de
limo terræ, cum homo non
esset qui operaretur in terra,
quia nullus homo operatus est
in Virgine, de qua natus est
Christus. Fons autem ascendebat
de terra, & irrigabat om-
nem faciem terræ. Facies terræ
id est, dignitas terræ: mater Dó-
mini virgo Mariá rectissime
accipitur, quam irrigavit Spí-
ritus sanctus, qui fontis & aque
nómine in Euangélio signifi-
catur: ut qualis Adam de limo
terræ, talis homo ille fieret.
Qui constitutus est in paradí-
so, ut operaretur ibi, & cu-
stodiret, id est, in voluntá-
te Patris, ut eam impleret,
arque servaret.

Equitatu meo. iiii.

*Ex libro eiusdem de Natura
& Gratia, contra Pe-
lagianos.*

Lectio v.

Cum de peccátis ágitur,
de sancta vírgine Mariá,
propter honórem Dómini,
nullam prorsus habere volo
quæstiónem: Inde enim sci-

mus, quòd ei plus grátia col-
látum fuerit ad vincendum
omni ex parte peccátum, quòd
concípere ac pátere méruit
eum, quem constat nullum
habuisse peccátum. Hac ergo
Virgine excépta, si omnes il-
los sanctos & sanctas, qui in
Scriptúris sanctis non modò
non peccásse, verum étiam
justè vixisse referúntur, cum
híc víverent, congregáre pos-
sémus, & interrogáre, utrùm
essent sine peccáto: quid fuís-
se responsúros putámus?
Quantálibet fuerint in hoc
córpoce excellentia sanctitátis,
si interrogári potuissent, una
voce clamassent illud, quod
ait Joánnes Apóstolus: Si dī-
xerimus, quia peccátum non
habémus, ipsi nos sedúcinus,
& véritas in nobis non est.

Fac tibi arcam. 112.

Ex libro sancti Ildefónsi Ar-
chiepiscopi Toletáni.

*Contra eos, qui disputant de
virginitate & parturitio-
ne B. Mariæ.*

Lectio vi.

Totum quidquid in Ma-
ría fuit, possedit Spíri-
tus sanctus: quóniam virtus
Altíssimi eam obumbrávit.
Quòd si virtus Altíssimi ab
omni æstu peccáti eam obum-
brávit in concéptu, & in
partu; sicut ab omni æstu li-
bídinis libera fuit, ita & ab
omni pressúra maledictiónis,

non ex sese, sed ex virtute Altissimi immūnis & aliēna fuit. Quap̄pter cōgitent isti disputatores naturarum leges, cōgitent & divinārum rerum virtutem: quia non ex natura rerum divinæ leges pendent, sed ex divinis legibus naturæ rerum & leges manāre probantur.

R. Fiat mihi. 112.

In tertio Nocturno, Añā.

Quæ est ista, quæ ascendit per desertum, sicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhæ, & thuris, & universi pulveris pigmentarij?

Psalmus. Cantate. i. Antiphona. Ferculum fecit sibi Rex Salomon de lignis Libani, columnas ejus fecit argenteas, reclinatorium aureum, ascensum purpureum, media charitate constravit.

Psalmus. Dominus regnavit, exultet terra. Antiphona. Quæ est ista, quæ progreditur quasi aurora surgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata?

Psalmus. Cantate. j. v. Verè Dominus est in loco sancto isto, & ego nesciebam. Non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta celi. Pater noster. Absolutio. A vinculis. v. Jube domne. Benedictio. Evangelica lectio.

MENSIBUS MAII ET JUNII.

Lectio sancti Evangelij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 11. d

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia S. Bonaventuræ

Episcopi.

Super Luca 11.

Post expressionem fraudis Judæicæ, & reprobationem fraudis expressæ, subdit hic Evangelista commendationem veritatis apertæ. Et hoc quidem conveniens erat, ut manifestata veritate, veritas ipsa se ipsam manifestans, laudaretur manifestè coram tota multitudine. In descriptione autem hujus commendationis laudativæ tria introducuntur. Primum, est conditio personæ laudantis. Secundum, est expressio laudis divinæ. Tertium, est approbatio laudis expressæ.

R. Omnes moriemini, quia in Adam peccavistis: quid habes Esther elevata in populis? Ego sum frater tuus, non morieris: Non enim pro te, sed pro omnibus hæc lex constituta est. v. Non extinguetur in nocte lucerna tua, & non timetis

timébis à frigore nivis. Non enim. Benedictio. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viij.

Duplex autem notatur conditio in persona laudante, scilicet, virilitas & modicitas. Virilitas notatur in hoc quod vocem extollébat, secundum illud Isaïæ: Exalta in fortitudine vocem tuam, qui euangelizas Jerúsalem: exalta, noli timere. Modicitas in hoc, quod quædam mulier non nominata, nec nobilis, sed de turba, ut impleretur illud Psalmistæ: Pauper & inops laudabunt nomen tuum. Ex quo apparet, quod laudator divini nominis non debet esse timidus ut laudare non audeat; nec timidus, ut laudare erubescat: sed virilis & humilis.

rg. Filius meus parvulus est, & delicatus. Domus quam ædificari volo, talis esse debet, ut in cunctis nationibus nominetur.* Et ob hanc causam ante mortem suam omnes preparavit impensas. *Ps.* Elégi, & sanctificavi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus. Et ob hanc causam. *Gloria Patri.* Et ob hanc. Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

Unde cum quidam ex timore tacerent, quidam blasphemarent ex superbia & timore: hæc mulier humilis & virilis, nec tacuit cum timidis, nec vituperavit cum blasphemis. Magna ejus fiducia, quæ inter blasphemos confitetur Dei Filium. Ideo poterat ei dici illud, quod dictum est à Domino mulieri Chananæ: O mulier, magna est fides tua, quæ scilicet tantum te fortificavit: cum in Proverbiiis dicatur: Mulierem fortem quis inveniet? In te verificatum est illud Ecclesiastici: Fundamenta æterna supra petram solidam, sic mandata Dei in corde mulieris sanctæ.

Te Deum laudamus.

MENSIBUS JULII
ET AUGUSTI.

Lectio sancti Evangelij secundum Lucam.

Lectio vij. *Cap. II. d.*

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus, venter, qui te portavit. Et reliqua.

De Homilia sancti Bonaventuræ Episcopi.

In Comment. sup. Luc. II.

Laudat hæc mulier Christum Dei Filium, extollens laudis ejus præconium ex beatitudine matris, quasi dicat: Beata mulier,

lier, quæ portavit tam bonum filium. Et rectè, quia decēbat sexum femineum sic laudare. Nec tantum feminas, immo etiam viros. Nam suprà dixit Virgo: Ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Fuit autem venter Virginis beatus propter tria privilegia, quia (ut dicit Bernardus) fuit sine corruptione secunda, sine gravēdine grāvida, & sine dolore puerpera. Unde dici potest illud Isaïæ: Quis audivit unquam tale? Et quis vidit huic simile?

R. Omnes moriemini. 114.

Lectio viij.

Vit etiam beatus propter tria miracula. Primum est conjunctio infinitè distantium. Deus enim ibi factus est homo; Creātor creatūra, immēsus parvus, Verbum infans, Æternus temporalis: secundum illud Joānnis: Et Verbum caro factum est. Secundum miraculum est, quia qui fecit ventrem, factus est in ventre. Unde in Psalmis dicitur: Gloriōsa dicta sunt de te civitas Dei. Et post: Homo natus est in ea: & ipse fundavit eam Altissimus. Tertium miraculum, quia qui continet omnia, continetur in ventre: & ille ibi capitur, quem totus non capit orbis. Unde cantat Ecclesia: Quia quem

cæli capere non poterant, tuo gremio contulisti.

R. Filius meus. 115.

Lectio ix.

N Ec tantum beatificat ventrem propter portationem: sed ubera propter lactationem, cum subjungit: Et ubera, quæ suxisti. Ex quo datur intelligi, quod à solis uberibus beatissimæ virginis lactatus fuit. Quod designatum fuit in Mōyse, qui lactari (ut dicitur) noluit à muliere Ægyptiaca. Et ideo quæsitā fuit mulier Hebræa, scilicet mater propria, sicut in Exodo legitur. Ideo autem junxit ista duo, ut ostenderetur virgo Mariā fuisse mater Christi vera & perfectā: quia non solum genuit, sed & educavit, & sicut verè educavit, ita verè genuit.

T. e Deum laudamus.

A D L A U D E S,
& per Horas, Aña.

D Omum tuam decet sanctitudo Dōmine, in longitudinem diērum. Psalmi. Dōminus regnavit. cum reliquis Antiphona. Hæc est domus Dōmini firmiter ædificata: benè fundata est super firmam petram. Antiphona. Fundavit eam Altissimus, qui super maria fundavit eam, & super flumina præparavit illam. Antiphona. Dōminus custodit te ab omni malo Mariā, custodivit animam tuam, introi-

tum

tum tuum, & exitum tuum,
in sæculum. Antiphona. Flû-
minis impetus lætificat civi-
tatem Dei, sanctificavit ta-
bernaculum suum Altissimus.

Capitulum. Prov 8. b

Ego diligentes me diligo:
& qui manè vigilant ad
me, invénient me. In viis ju-
stitiæ ambulo, ut ditem di-
ligentes me. Qui operantur
in me, non peccabunt. Qui
elucidant me, vitam æternam
habebunt.

Hymnus.

O Gloriosa Virginum,
Sublimis inter sidera,
Qui te creavit, parvulum
Lactente nutris ubere.

Quòd Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo germine:
Intrent ut astra, flébiles,
Cæli reclûdis cardines.

Tu Regis alti janua,
Et aula lucis fulgida:
Vitam datam per Virginem,
Gentes redemptæ plaudite.

Iesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre & almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.
Non accêdet ad te malum.
Neque flagellum appro-
pinquabit tabernaculo tuo.

Ad Benedictus, Antiphona.
Quàm pulchra es amica mea,
columba mea, immaculata
mea, & odor vestimentorum
tuorum super omnia aromata,
alleluia.

Oratio.

Deus, qui per immacu-
latam Virginis Conce-
ptionem dignum Filio tuo
habitaculum preparasti: qua-
sumus, ut qui ex morte ejus-
dem Filij sui prævisa, eam
ab omni labe præservasti:
nos quoque mundos ejus in-
tercessiône, ad te pervenire
concèdas. Per eundem Dô-
minum nostrum Jesum Chri-
stum Filium tuum.

Ad Tertiam, Antiphona.
Hæc est domus Dômini. Ca-
pitulum. Ego diligentes.

R. breve. Liberasti me Dômi-
ne, * Ex ore leônis. Liberasti.
Et à cornibus unicôrnium
humilitatem meam. Ex ore.
Glória Patri. Liberasti. E-
ruisti à frâmea Deus animam
meam. R. Et de manu canis
unicam matrem meam.

Ad Sextam, Antiphona.
Fundavit eam.

Capitulum. Ezech 44.
Porta hæc clausa erit: non
aperiêtur, & vir non tran-
sibit per eam: quoniam Dô-
minus Deus Israël ingressus est
per eam, eritque clausa Princi-
pi. Princeps ipse sedêbit in ea.
R. breve. Eruisti à frâmea,
* Deus animam meam. Eruisti.
Et de manu canis unicam
matrem meam. Deus. Glória
Patri. Eruisti. Verè Dô-
minus est in loco sancto isto,
& ego nesciebam. R. Non
est

est hîc aliud, nisi domus Dei.

Ad Nonam, Antiphona.
Flûminis împetus.

Capitulum. *Prov 8. d*

Beatûs homo qui audit me, & qui vigilat ad fores meas quotidie, & observat ad postes ostij mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, & hauriet salutem à Dômino. *R.* Verè Dôminus est in loco sancto isto, * Et ego nesciêtam. Verè. *R.* Non est hîc aliud, nisi domus Dei, & porta cæli. Et ego. Glôria Patri. Verè. *Ps.* Scalam vidit Jacob, cujus cacûmen cælum tangêbat. *R.* Angelos quoque descendentes, qui eam lumine replêbant.

AD VESPERAS,
Antiphona.

Nihil est candôris, nihil est splendôris, nihil est virtutis, quod non resplêdeat in Virgine gloriôsa. Psalmi

ur in primis Vesperis. 109.

Antiphona. Quæ neque serpentis persuasione decêpta, nec ejus venenosis afflâtibus infecta est. Antiphona. Hanc, quam tu despicias, Manichæe, mater mea est, & de manu mea fabricata. *Añ.* Decuit Virginem ea puritate nitere, qua major sub Deo requirit intelligi. *Añ.* Hæc est virga, in qua nec nodus originâlis, nec cortex actuâlis culpæ fuit.

Capitulum & reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dominica.

Et fit commemorat. Conceptionis B. Mariæ. *Añ.* Unica est columba mea, una est perfectâ mea, una est genitricis suæ electa. Viderunt eam animæ sanctæ, & immaculatam prædicaverunt, allelûia. *Ps.* Dômine dilèxi decorem domus tuæ. *R.* Et locum habitatio- nis gloriæ tuæ.

Oratio ut supra.

contra venenum nostrorum
delictorum quam dulciter su-
xisti, præsta autem gratia
tuæ; ut ab omni peste & im-
provisa morte secure liberê-

mur, & à totius perditionis
incursu misericorditer salvê-
mur. Per te Jesu Christe Rex
gloriæ, Qui vivis & regnas in
sæcula sæculorum. *ry. Amen*

In festo S. Ludovici Ep. et Conf. et in ejus Annivers.

Ant. m. l. Resp. et ad Br.

*Rosa Penans Charitatis, liliū Pūnitatis. Stella
fulgens Ludovici, Vās Sanctitatis, Diapasonis
Dominum. * m. 24 Resp. Ant. Amazut*

*Quis qui beatissimus semper Virgi-
nis et Genitricis tuae Mariae singula
et titulo Cameli ordinem de co. n. n.
Concede propitius: ut cuius hodie Com-
morationem solemniter celebramus off.
Ejus muniti p. d. d. i. s. a. d. e. a. d. i. s. s. e. r. v. e. n. i. e. n. t. e. m. e. a. m. e. n. t. e. m. Q. u. i. v. i. v. i. t.*